κρεμάστε στο καρφάκι του WC

ΤΡΥΠΑ

3

ΜΕΓΑΛΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΕΡΙ ΟΠΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ '81 60 δρχ

ΙΔΟΥ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ
ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ
ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

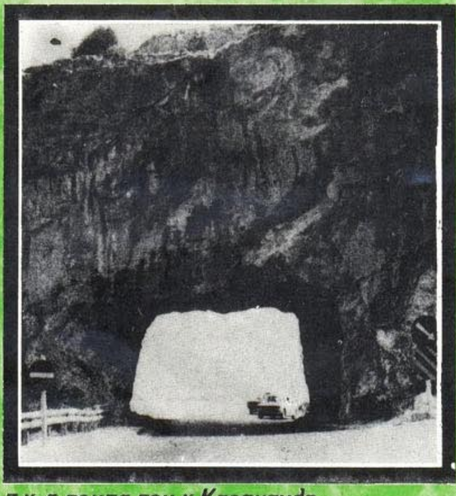

ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ • ΦΟΝΟρομαντζο • ΚΟΜΙΞ
Η ΜΑΡΛΑ ΠΕΡΔΟΥ ΣΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ • ΠΡΟΛΑΒΕΤΕ ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΑΣΥΛΛΗΠΤΟΙ ΟΙ ΔΡΑΣΤΕΣ • του Πθλιου το Farla • ΚΑΘΟΛΟΥ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΘΑ 'ΧΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ
(ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΝΟΥΝ)
Η ΤΡΥΠΑ ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΜΕ ΣΥΝΘΗΜΑ
«ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ»

π.χ. η τρυπα του κ Καραμανλη

1ον καί Μέγα Βραβεῖο

ΟΛΟΝΥΚΤΙΑ ΔΙΑΜΟΝΗ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΚΟΥΔΑ ΤΗΣ ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ ΣΑΣ

2ον βραβεῖο - ἀπολαυστικο

ΤΑΞΙΔΙ ΜΕ ΓΚΑΜΗΛΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ
ΤΗΣ ΠΕΡΑΧΩΡΑΣ, ΣΥΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΕ

3ον βραβεῖο

ΤΑΞΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
ΕΞΟΔΑ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ

ΟΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Φωτογραφῆστε τή μεγαλύτερη
σέ βάθος καί πλάτος ΤΡΥΠΑ πού θά βρῆτε μπροστά σας.
Κατά σειρά καθαρά
ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΚΗ θά δοθοῦν τά βραβεῖα. Συμμετοχές γίνονται
δεκτές μέχρι 20 Αὐγούστου (ἡμερομηνία ἀποστολῆς).
Τά βραβεῖα θά γνωστοποιηθοῦν στό τεῦχος τοῦ Σεπτέμβρη

Κάποτε στόν Παράδεισο ἐμφανίστηκε ἡ 'Ορνέλλα Μούτι (ὡς γνωστόν σούπερ - γκομενάρα). Τῆς ἀνοίγει λοιπόν ὁ ὑποκλειδοῦχος τήν πόρτα - ἕνα γεροντίδιο τοῦ κερατᾶ - καί τῆς λέει: "Ακου νά δεῖς παιδί μου, (ἀπό τή στραβομάρα του δέν εἶχε καταλάβει καλά - καλά ἄν ἐπρόκειτο γιά γυναίκα ἤ ἄντρα), ἐδῶ μέσα πού μπαίνεις δέν πρέπει νά κάνεις πονηρές σκέψεις, γιατί ἔτσι καί σοῦ ξεφύγει καμιά πονηράδα θ' ἀνοίξει ἀμέσως μιά ΤΡΥΠΑ καί θά πέσεις κατευθείαν στήν Κόλαση. "Αντε τώρα ἀπό δῶ νά σέ δεῖ κι ὁ "Αγιος γιά νά σέ περάσει στά κατάστιχα». Μπαίνει λοιπόν τό μανούλι στό δωμάτιο πού εἶναι ὁ "Αγιος Πέτρος καί τότε ἀνοίγει μιά ΤΡΥΠΑ καί πέφτει ὁ "Αγιος μέσα.

Στή συνέχεια παραθέτουμε ἕνα ἀποκλειστικό καί συνάμα ἀποκαλυπτικό ντοκουμέντο γιά τούς ἀναγνῶστες μας πού φοβοῦνται ὅτι διαβάζοντας τήν ΤΡΥΠΑ, κατά τό ἀνέκδοτο, θ' ἀνοίξει μιά ΤΡΥΠΑ καί θά πέσουν μέσα καί κεῖ θά ζήσουν τά βασανιστήρια τῆς Κόλασης.

'Από τήν ὑλικήν καί πνευματικήν, οἰκονομικήν καί πολιτικήν διαθήκην τοῦ σκεπτικιστοῦ Neight, γεννημένου εἰς τάς Βρυξέλλας, Οὔβε Βαντεραγουέρα, 1877.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ

'Η πεδιάς τοῦ Γιεχοσαφάτ καταλαμβάνει μίαν ἔκτασιν 60.000.000 τετραγ. μέτρων... 'Υποτεθίστω ὅτι ἑκάστη φυλή κατάγεται ἀπό ἕν ζεῦγος μόνον, τότε ἔχομεν πέντε ζεύγη ἤ δέκα ἀνθρώπους, καί ἐάν ἐφαρμόσωμεν εἰς αὐτούς τήν γενικήν ἀρχήν τοῦ ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος συνεπάγεται ὅτι μέχρι τόν κατακλυσμόν καί κατά τήν διάρκειαν 1658 ἐτῶν ὁ ἀριθμός τῶν γεννήσεων ἀνῆλθε εἰς τά 9.289.000. 'Από τόν κατακλυσμόν ἕως τήν ἐποχή μας σήμερον, παρῆλθον 2.326 ἔτη, κατά τήν διάρκειαν τῶν ὁποίων, καί ἐάν ὑποθέσωμεν ὅτι μόνον πέντε τόν ἀριθμόν ζεῦγη ἐπέζησαν, ὁ ἀριθμός τῶν ἀπογόνων των ἔφθασε τά 2.213.867.610.000. 'Εάν αὐτοί οἱ ὑπολογισμοί μας ἐπεκταθοῦν εἰς τό ἔτος 2.000, ὁ ἀριθμός αὐτός φθάνει τά 34.326.414.259.675.172.000, ὁ ὁποῖος ἐν συναθροίσει τοῦ 9.289.000 ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν δημιουργίαν 34.326.414.259.684.461.000 ἀπογόνων. 'Εάν δεχθῶμεν, ἔστω χαριστικῶς, ὅτι ὅλοι οἱ παπισταί ἔχουν de facto μίαν θέσιν εἰς τόν παράδεισον, καί καθώς ὁ ἀριθμός των σήμερον ἀποτελεῖ τό 1/7ον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς, τότε ὁ ἀριθμός τῶν καταδικασμένων εἰς τό αἰώνιον πῦρ θά ἀπετελεῖτο ἀπό τό ἄθροισμα αὐτῶν πού ἐγεννήθησαν πρίν τόν κατακλυσμόν σύν τόν ἀριθμόν ἐκείνων πού ἐγεννήθησαν μετά τόν κατακλυσμόν καί ἕως τό ἔτος 2.000 πλήν τό 1/7ον ἐκείνων πού ἐγεννήθησαν ἀπό τό ἔτος 44 καί ἔκτοτε, ἔτος τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου 'Ημῶν Χριστοῦ. Αὐτός ὁ ἀριθμός δέ εἶναι 4.903.773.008.164.544.000, καί ὁ ὁλικός ἀριθμός τῶν καταδικασμένων εἶναι 29.422.641.251.519.917.000.

Κατά μέσον ὅρον ὁ ἄνθρωπος, ἀπό ἕνα βρέφος ἕως ἕναν ἐνήλικα, καταλαμβάνει ὄγκον ἴσον πρός 1/20 περίπου τοῦ κυβικοῦ μέτρου. Τό σύνολον τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ τῶν καταδικασμένων ἰσοδυναμεῖ μέ τήν μάζα μιᾶς σφαίρας, ἡ ὁποία ἔχει ἀκτίνα 705.504 μέτρων, αὐτή δέ τῆς γῆς εἶναι 6.366.200 μέτρα. 'Υποτεθίστω ὅτι θέτωμεν τήν δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀκολουθῶντας τήν σκέψιν ὁρισμένων Γερμανῶν φυσιολόγων, εἰς τό ἔτος 80.000 π.Χ. συνεπάγεται ὅτι ὁ ὁλικός ἀριθμός τῶν κολασμένων σχηματίζει μίαν σφαίραν ἡ μάζα τῆς ὁποῖας εἶναι τρεῖς φορές μεγαλυτέρα τῆς ὁλικῆς μάζης τῆς γῆς.

Συμπέρασμα: Πῶς δύναται νά συγκεντρώσει τις τά 34.326.414.260 ἑκατομμύρια αὐτῶν πού θά ἀναστηθοῦν καί νά τά τοποθετήσει εἰς μίαν ἐπιφάνειαν 60.000.000 τετρ. μέτρων, ἵνα τούς κρίνει καί πῶς δύναται τις νά βυθίσει αὐτήν τήν μάζαν τῶν κολασμένων, μέσω ὅλων τῶν πετρωδῶν στρωμάτων τῆς γῆς, εἰς ἕνα βάθος 5.660.660 μέτρων;

(Σ.Σ.)

Οὕτω πως καταρρίπτεται καί ἡ ἰσχύς τοῦ γνωστοῦ καί μή ἐξαιρετέου ἄσματος «'Εμπρός τῆς γῆς οἱ κολασμένοι», μή ὑπαρχόντων τοιούτων!

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΤΗΝ ΤΡΥΠΑ ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ ΑΛΛΑ ΜΕ ΠΑΘΟΣ!!!

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ
απεδοθη
απο την
κυβερνηση
τό πρωτο παρκο ελευθερης
βοσκης για συνταξιουχους
ΠΡΟΣΟΧΗ!!!
ΜΟΝΟΝ ΓΙΑ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ
Ι.Κ.Α - Τ.Ε.Β.Ε - Ο.Γ.Α
ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΚΑΤΑΠΡΑΣΙΝΟ ΚΑΙ ΦΡΕΣΚΟΤΑΤΟ ΓΡΑΣΙΔΙ
ΘΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΧΝΗ ΣΥΝΤΑΞΗ ΝΑ ΓΙΝΕΙ
ΠΑΧΥΛΟ ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ ΜΑΣ

ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΚΟΥ ΝΑ

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ διά τούς ΨΗΦΙΖΟΝΤΕΣ ΔΕΞΙΑ.

ΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΚΟΥ ΝΑ Δ

ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ
ΑΚΟΥΝΑΔΕΙΣΑΚΟΥΝΑΔΕΙΣΑΚΟΥΝΑΔΕΙΣΑΚΟΥΝΑΔΕΙ

ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΚΟΥΝΑΔΕΙΣΑΚΟ

Καθε σοβαρος Δημοσιογραφικος Οργανισμος εχει και την δικη του αξιολογηση στις ειδησεις,δικη του πολιτικη γραμμη πλευσης,δικο του στυλ γραφιματος,δικα του οικογενειακα καθως και προσωπικα και γενικα διαφορα δικα του μπλαμπλα.

■Εμεις της ΤΡΥΠΑΣ μιας και δεν ειμαστε ουτε Δημοσιογραφικος Οργανισμος αλλα ουτε καν σοβαροι,θελησαμε να βρουμε το δικο μας προσωπικο στυλ στις ειδησεις που θα περναγαν στο περιοδικο που στο κατω-κατω μπορει να μην ειναι τοσο φρεσκες αλλα οπως θα διαπιστωσετε κι εσεις σαλευουν ακομη.

■Λοιπον μαζεψαμε και αξιολογησαμε τις ειδησεις μ ενα εντελως ανατρεπτικο τροπο,δηλαδη απλωσαμε κατω στο πατωμα δεκαδες παλιες εφημεριδες και μετα φωναξαμε εναν απο τους συντακτες μας και του ζητησαμε με ενα στυλο που θα πεταει απο μακρια να διαλεγει και τα αρθρα που θα περνανε σαν ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΥΠΑΣ.Εκεινος μουγγρισε κατι ακαταλαβιστικο,α,ναι ξεχασα να σας εξηγησω οτι ο συντακτης που προανεφερα πασχει απο μογγολισμο, ξερετε χρωμοσωματα μπερδεμενα η καποιο λειπει,τελος παντων δυσκολοι ανθρωποι στην συνεργασια τους.Λοιπον εκεινος προτιμησε να φτυνει απο μακρια αντι να πεταει το στυλο.

■Περασε ωρα κι εκεινος εφτυσε αρκετες ειδησεις,καποια ωρα βαρεθηκε προφανως, και σηκωθηκε κι εφυγε απειλωντας μας οτι δεν προκειται να ξαναπατησει το ποδι του στα γραφεια του περιοδικου οτι τον εκμεταλευομαστε για ψωροδεκαρες κι οτι θα πηγαινε να δουλεψει στο Συγκροτημα οπου θα του επιτρεπανε να κατουραει τις εφημεριδες αλλα και να σκουπιζεται μ αυτες με τα διπλασια λεφτα.

■Τι να πει κανεις,κατι τετοιοι αθλιοι κιβδηλευουν τις βασικες αρχες του επαγγελματος και ο ορος Δημοσιογραφικη Δεοντολογια παει περιπατο.

■Τωρα για σας πιστευω να διαβασετε τις ειδησεις αυτες με τ αλλο ματι,για να σας πουνε και κατι.

Καί πάλι κινήθηκε ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ!

ΘΑ ΜΕΤΑΦΕΡΘΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΝ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ;

■ΣΤΙΦΗ ΦΑΝΑΤΙΚΩΝ ΞΕΧΥΘΗΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ Φ ΩΝΑΖΟΝΤΑΣ:
ΚΑΝΕ ΜΑΣ ΚΟΥΝΗΜΑΤΑ! ΚΑΝΕ ΜΑΣ ΚΟΥΝΗΜΑΤΑ!

ΞΕΡΕΤΕ ΠΟΙΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΥΣ;
ΜΑ Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΣΟΥΚΑΝΤΑΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΜΕΡΙΚΩΝ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ ΕΚΕΙ ΠΕΡΑ.

■ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙΣ ΓΙΩΡΓΑΚΗ ΟΤΑΝ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙΣ; ΜΑΣΟΝΟΣ ΜΠΑΜΠΑ!

■ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗ ΣΤΟ ΑΡΓΟΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ: ΤΗΝ ΕΙΔΗΣΗ ΘΑ ΤΗΝ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ ΚΑΙ ΣΕ ΑΛΛΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΕ ΕΡΜΗΝΕΙΑ, ΕΓΩ ΑΠΛΩΣ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΣΑΣ ΥΠΟΣΧΕΘΩ ΟΤΙ ΘΑ ΦΡΟΝΤΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΜΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΗ ΒΑΤΡΑΧΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ ΚΙ ΑΠΟ ΠΟΥ ΗΡΘΑΝΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΘΑ ΒΡΩ, ΠΟΥ ΘΑ ΜΟΥ ΠΑΕΙ...

■ΤΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟ ΔΡΑΚΟ ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΒΕΒΑΙΑ, ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΙΖΟΛΑ. ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ Ο ΔΡΑΚΟΣ ΠΟΥ ΛΕΓΑΜΕ ΕΚΔΙΔΕΙ ΚΙ ΕΝΑ ΔΙΦΥΛΛΟ ΕΝΤΥΠΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΤΙΤΛΟ "ΙΖΟΛΙΚΑ ΝΕΑ", ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ "ΤΟ ΔΡΙΜΥ ΚΑΙ ΘΑΡΡΑΛΕΟ ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΕΝΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ". ΑΚΟΜΗ ΚΑΠΟΙΑ ΚΥΡΑ ΕΞΗΓΕΙ ΟΤΙ "Ο ΚΥΡ-ΔΡΑΚΟΣ-Ο ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ-ΠΑΣΧΙΣΕ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΝΩ ΑΠΟΛΑ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΟΥ, ΛΕΕΙ. ΚΑΙ ΞΕΣΚΙΣΤΗΚΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΙΑ ΕΚΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΕΝΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΗ, ΒΕΒΑΙΩΣ, ΕΛΛΑΔΑ, ΟΧΙ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΟΦΕΛΗ, ΟΜΩΣ ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΤΟΝ ΚΛΑΣΑΝΕ -ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ ΕΥΣΧΗΜΩΣ- ΚΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΓΙΑΤΙ ΕΙΧΕ ΞΕΧΑΣΕΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ

ΤΟΥΛΕΓΕ Ο ΜΠΑΜΠΑΚΑΣ ΤΟΥ ΟΤΑΝ ΗΤΑΝ ΠΙΤΣΙΡΙΚΑΣ, "ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ, ΠΡΟΣΕΞΕ ΚΑΛΑ, ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ Η ΜΕΡΑΣ ΑΛΛΑ ΟΙ ΤΟΚΟΙ ΤΡΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΤΗ ΝΥΧΤΑ". ΑΥΤΑ ΘΑΛΕΓΕ ΠΑΝΩ-ΚΑΤΩ ΚΑΙ Ο ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ ΧΑΤΖΗΦΩΤΙΟΥ ΣΤΟ ΓΙΟ ΤΟΥ ΑΛΛΑ ΕΚΕΙΝΟΣ ΤΟΝ ΕΓΡΑΨΕ. ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ Η ΕΛΕΝΙΤΣΑ ΖΑΝΝΙΔΑΚΗ, ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΞΕΦΤΙΛΙΣΜΕΝΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟ ΔΡΑΚΟ..."ΧΡΥΣΟ ΜΟΥ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΚΑΛΗ ΕΠΟΧΗ, ΤΟΤΕΣ ΠΟΥ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ ΤΑ ΔΕΝΑΝΕ ΜΕ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΠΡΟΤΙΜΑΓΑΝ ΠΑΝΤΑ ΜΙΑ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΕΦΤΕΛΙΣΤΙΚΟ ΔΑΝΕΙΣΜΟ ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΑ". ΑΝΤΕ ΝΑ ΠΑΝΕ ΝΑ ΧΑΘΟΥΝΕ ΟΙ ΑΛΗΤΕΣ!

■ΑΘΗΝΑ 4.6. ΑΣΤΑ ΝΑ ΠΑΝΕ ΠΑΛΙ ΚΟΥΝΗΘΗΚΕ!

— 3635.
932 π.μ. ΤΒ 67355
ΒΟΤΣΑΛΑΚΙΑ. ΝΕΟΙ — ΝΕΕΣ, ΦΟΙΤΗΤΕΣ για να μαζεύουν βοτσαλάκια άπό τίς άκτές. Ἐλεύθερη ἐπικερδής ἀπασχόληση. Τηλεφωνεῖτε 5247.939 Κον Ἀχιλλέα. ΤΑ 67337

■ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ, ΦΟΙΤΗΤΕΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΙ ΕΠΙΚΕΡΔΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ. ΝΑ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΒΟΤΣΑΛΑΚΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΚΤΕΣ. ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ 5247939 κον ΑΧΙΛΛΕΑ.

Συγκρούσεις οπαδών της ρόκ με ΜΑΤ στη Θεσσαλονίκη

■ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 23.5. ΧΑΜΟΣ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΙΤΥ. ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΝΕΟΙ ΑΝΑΜΕΤΡΗΘΗΚΑΝ ΜΕ ΤΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΓΙΑ ΩΡΕΣ, ΟΤΑΝ ΕΜΠΟΔΙΣΤΗΚΑΝ ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΣΤΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ, ΕΠΕΙΔΗ ΛΕΕΙ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΑΡΑΓΕ ΟΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙ ΕΙΧΑΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ; Η ΣΤΟ ΚΑΤΩ-ΚΑΤΩ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ ΕΙΝΑΙ; ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΓΕΡΜΑΝΟΥΣ Η ΜΕ ΤΟΥΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ; ΝΑ ΜΑΣ ΤΟ ΠΟΥΝΕ...

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ Ασχετες οι 2 αδελφές με τους εμπρησμούς

■ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΔΩΣΕ Ο ΧΑΦΙΕΣ ΤΗΣ ΤΡΥΠΑΣ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥΣ ΕΠΙΣΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥΣ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΞΕΡΕΤΕ ΤΩΡΑ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΧΑΦΙΕΔΕΣ ΣΗΜΕΡΑ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΠΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΧΕΙΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ, ΙΣΩΣ ΟΜΩΣ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΤΑΣ ΔΙΩΚΤΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ ΣΤΟ ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΑΓ-

ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ ΑΚΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ
ΥΝΑΔΕΙΣΑΚΟΥΝΑΔΕΙΣΑΚΟΥΝΑΔΕΙ

ΜΑΤΙ ΟΣΟ ΚΑΙ ΑΝΙΕΡΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΕΙ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΙΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ. ΜΑΣ ΕΙΠΕ ΛΟΙΠΟΝ Ο ΧΑΦΙΕΣ ΜΑΣ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑ ΑΠ'ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΕΣ ΓΡΙΟΥΛΕΣ ΜΕ ΤΟΝΑ ΠΟΔΙ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΠΟΥ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΣΤΗ ΛΑΪΚΗ,ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΕΝΟΣ ΑΝΕΠΡΟΚΟΠΟΥ ΤΕΚΝΟΥ.. Ο ΓΙΟΣ ΑΥΤΟΣ ΠΡΙΝ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΙΧΕ ΤΗ ΦΑΕΙΝΗ Ν'ΑΝΟΙΞΕΙ ΜΠΑΚΑΛΙΚΟ ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΜΑΚΡΙΝΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ. ΟΠΟΙΑ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΜΟΙΡΗΣ ΜΑΝΑΣ ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΒΛΕΠΕ ΤΟΝ ΚΑΝΑΚΑΡΗ ΤΗΣ ΝΑ Β ΥΘΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΒΑΡΑΘΡΟ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΕΞΟΦΛΗ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΓΩΝ. ΠΩΣ ΝΑ ΤΑ ΒΓΑΛΕΙ ΠΕΡΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΟΤΑΝ ΒΑΛΛΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΘΕΝ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑΣ ΑΛΥΣΣΟΥΣ ΤΩΝ ΣΟΥ - ΠΕΡΜΑΡΚΕΤΣ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ; ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΗΜΕΡΑΝ ΤΙΝΑ ΝΑ ΤΟΝ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΣΤ ΗΝ ΠΡΑΞΗ. ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΥΠΑΝΔΡΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΤΗΣ, ΘΕΙΑΣ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΤΗΣ, ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΓΡΑΙΑΙ ΩΣΑΝ ΝΕΟΙ ΖΟΡΟ ΕΚΔΙΚΗΤΡΙΑΙ ΜΙΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΗΣ ΤΑΞΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ(Η ΠΡΟΦΑΝΗΣ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑ ΔΕΝ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΓΡΑΦΟΝΤΑ, ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΑΝΑΛΟΓΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΧΑΦΙΕ ΜΑΣ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΥΧΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥ ΦΤΑΝΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ). ΠΑΓΑΙΝΟΥΝ ΛΟΙΠΟΝ ΟΙ ΔΥΟ ΓΡΙΕΣ, Η ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ Η ΘΕΙΑ, ΜΕ-

ΤΑΜΦΙΕΣΜΕΝΕΣ ΣΕ ΑΣΗΜΕΣ ΚΑΙ ΑΣΗΜΑΝΤΕΣ ΓΥΝΑΙΚΟΥΛΕΣ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕΝΑ,ΛΙΓΟΝ ΚΑΙΡΟ ΠΡΟ ΤΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟΥΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΩΣ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ, ΩΣΠΟΥ ΚΑΠΟΙΑ ΝΥΧΤΑ ΠΟΥ ΕΚΕΙΝΕΣ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΣΑΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΦΘΟΡΟΠΟΙΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ, ΚΟΥΒΑΛΑΝΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΠΙΤΟΝΙ ΠΛΗΡΕΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ ΣΦΟΥΓΓΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΟΡΟΦΩΝ, ΠΕΡΙ ΩΡΑΝ ΤΡΙΤΗΝ ΠΡΩΙΝΗ ΚΙ ΕΝΩ ΕΧΟΥΝ ΣΦΟΥΓΓΙΣΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ, ΝΤΥΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΝΑΠΤΟΥΝ ΚΙ ΕΝΑ ΣΠΙΡΤΟ ΓΙΑ Ν'ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΣΟΥΝ ΤΗ ΘΗΡΙΩΔΙΑ ΤΟΥΣ.
ΛΕΤΕ;

ΤΟ ΣΧΟΙΝΙ ΠΟΥ ΔΙΩΧΝΕΙ ΤΑ ΦΙΔΙΑ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΖΩΑ

■ΤΕΡΜΑ ΟΙ ΖΩΝΕΣ ΑΓΝΟΤΗΤΑΣ;
ΕΙΣΗΧΘΗ ΠΡΟΣΦΑΤΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΚΑΤΙ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΟΧΡΗΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ 100 ΤΟΙΣ 100 ΑΣΦΑΛΕΙΣ ΖΩΝΕΣ ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΙΩΝΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΥ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ "ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΤΙΚΟ ΣΧΟΙΝΙ". ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΖΩΑ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΖΩΟ ΤΗΣ ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ ΣΑΣ. ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟ 40 ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.
ΠΡΟΣΟΧΗ:ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΖΩΑ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΦΙΔΙΑ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ Η ΓΚΟΜΕΝΑ ΣΑΣ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΝΩΜΑΛΙΑ.

Κατοχή

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ, 31.— Η μόνιμη στάθμευση των ΜΑΤ στη θέση Μπού

■ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ 31.5. ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΤ ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ ΜΕ ΤΑΧΥΤΑΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΧΗΜΙΚΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΜΠΟΥΚΑ ΤΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ. ΛΕΤΕ ΑΛΗΘΕΙΑ ΝΑ ΖΩΣΤΗΚΑΝΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΞΙΝΑΡΙΑ,ΦΤΥΑΡΙΑ, ΜΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΤΕΥΟΥΝ ΛΑΣΠΗ ΜΕ ΤΑ ΚΛΟΜΠΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΜΙΑ ΩΡΑ ΑΡΧΥΤΕΡΑ; ΠΑΝΤΩΣ Ο ΤΟΠΙΚΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΜΠΛΟΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥ Σ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΜΕ ΣΑΦΗ ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΟΝ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟ, ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΣΥΜΒΕΙ ΣΤΑ ΜΕΡΗ ΑΥΤΑ;

μπιφτεκι για φτωχους

■ΛΟΝΔΙΝΟ 2.6. ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΣΥΝΘΕΤΙΚΟ ΜΠΙΦΤΕΚΙ ΠΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΦΤΩΧΟΥΣ ΚΑΙ ΛΙΜΑΣΜΕΝΟΥΣ. ΜΕ ΧΑΡΜΑ ΓΕΥΣΗ ΑΠΟ ΚΡΕΑΣ, ΨΑΡΙ, ΤΥΡΙ Η ΚΕΪΚ ΚΑΙ ΣΕ ΟΜΟΡΦΑ ΛΑΧΤΑΡΙΣΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ.

Ελεύθερο το άδολο φιλί...

Ένας 18χρονος Ναουσαίος, παραθεριστής και μιά 27χρονη Γερμανίδα τουρίστρια, φιλιόντουσαν και χαϊδευόντουσαν ολόγυμνοι στήν πλάζ Μυρτιώτισσα τής Κέρκυρας, υπομ...

■ΚΕΡΚΥΡΑ. ΕΝΑΣ 18ΧΡΟΝΟΣ ΝΑΟΥΣΑΙΟΣ ΚΑΜΑΚΩΣΕ ΜΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΔΑ 27ΧΡΟΝΗ ΤΟΥΡΙΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΠΗΓΑΝΕ ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑΣ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΓΔΥΘΗΚΑΝΕ(ΕΔΩ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ) ΤΕΛΕΙΩΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ [illegible] ΠΛΗΘΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΦΙΛΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΧΑΪΔΕΥΟΝΤΑΙ. ΤΟΥΣ ΜΑΓΚΩΝΟΥΝΕ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΝΕ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ. ΤΟ ΑΥΤΟΦΩΡΟ ΠΛΗΜΜΕΛΙΟΔΙΚΕΙΟ ΟΜΩΣ ΚΡΙΝΕΙ ΟΤΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΟΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΦΗΝΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ...

Ἀκρίδες-ἀστραπή ἁπλώνονται στή Βαλκανική

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ, 3.— Σμήνη μαροκινών

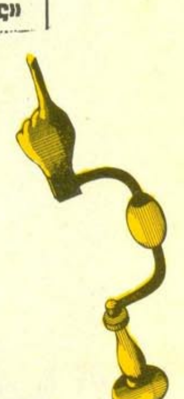
■ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ 3.6. ΣΜΗΝΗ ΜΑΡΟΚΙΝΩΝ ΑΚΡΙΔΩΝ ΞΑΠΛΩΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟ.

Δεν γίνονται χωρίς βόμβα «βομβιστές»

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 20

Φίδι 1,5 μ. σε κεντρικό δρόμο!

Ένα μεγάλο φίδι μήκους ένάμιση μέτρου βρέθηκε γύρω στά μεσάνυχτα στή γωνία τών όδών Βασ. Γεωργίου καί Ριζάρη στό Παγκράτι. Τό μεγάλο φίδι είδαν μικρά παιδιά καί ειδοποίησαν τήν Άμεση Δράση. Οί άστυφύλακες πού πήγαν έπί τόπου τό σκότωσαν μέ τά κλόμπς.

ΑΘΗΝΑ 23.6. ΦΙΔΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΣΟΥΛΑΤΣΑΡΙΖΕ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΝΥΧΤΑ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΛΕΩΦΟΡΟ ΣΤΟ ΠΑΓΚΡΑΤΙ. ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΠΟΥ ΤΟ ΑΝΤΙΛΗΦΘΗΚΑΝ ΤΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ ΤΗΝ ΚΑΡΚΑΛΑ ΜΕ ΤΑ ΓΚΛΟΜΠΣ..;

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΦΟΡΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΚΙ ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ
ΠΟΥ ΠΑΝΕ ΝΑ ΤΑ ΧΟΝΤΡΟΠΑΡΟΥΝΕ
ΜΕ ΜΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΑ
ΚΑΙ ΜΕ ΚΑΠΟΙΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΚΟΥΛΟΥΒΑΧΑΤΑ
ΕΧΟΥΝΕ ΠΛΕΟΝ ΓΙΝΕΙ ΠΟΛΥ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ...
ΖΗΤΑΝΕ ΤΩΡΑ ΑΠΟ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΝΕΟΙ ΜΙΑ ΧΟΥΦΤΑ ΚΑΤΟΣΤΑΡΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΝΕ ΚΑΙ Ν'ΑΚΟΥΣΟΥΝΕ ΤΟ ΠΡΟΪΟΝ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΛΑΣΑΡΟΥΝ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. ΞΑΝΑΜΑΝΑ ΧΑΜΟΣ ΣΤ ΗΝ ΣΥΜΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ. ΠΙΟ ΕΞΑΓΡΙΩΜΕΝΟΙ ΤΩΡΑ ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΠΟΥ ΓΙΝΑΝΕ ΣΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΚΑΙ Μ'ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΚΡΙΒΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΣΤΕΠΕΝΓΟΥΛΦ, ΤΑ ΣΠΑΝΕ ΠΑΛΙ. ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΡΩΤΑΕΙ ΓΙΑΤΙ, ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ...ΠΟΛΥ ΡΟΚ ΟΛΑ...

■ΔΕΝ ΚΟΥΝΙΕΤΑΙ ΠΙΑ;;;

ελευθερος χωρος
για παρκαρισμα

υπο του **A.T. BOODLE**

βροχες ζωντανων οργανισμων

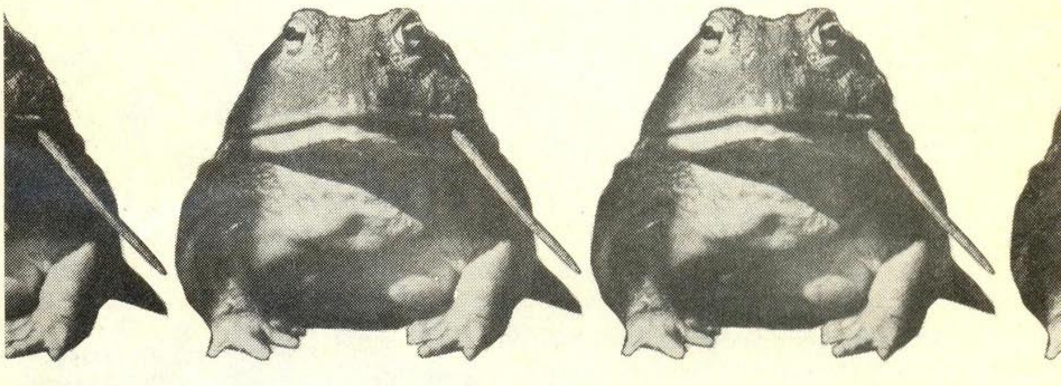
Μόνο τό φανταστικό ἔχει κάποια πιθανότητα νά εἶναι ἀληθινό

«Δέν μπορῶ νά τό πιστέψω» εἶπε ἡ 'Αλίκη.
«Δέν μπορεῖς;» ρώτησε ἡ Βασίλισσα σά νά τή λυπόταν...
«Ξαναπροσπάθησε!... πάρε μιά βαθιά ἀνάσα καί κλεῖσ' τά μάτια σου».
'Η 'Αλίκη γέλασε. «Δέν ἀρκεῖ ἡ προσπάθεια» εἶπε. «Δέν μπορεῖς νά πιστέψεις ἀπίθανα πράγματα!»
«'Επίτρεψέ μου νά σοῦ πῶ, ὅτι δέν ἔχεις ἐξασκηθεῖ ἀρκετά» συνέχισε ἡ Βασίλισσα. «"Οταν ἤμουν στήν ἡλικία σου πάντα ἔκανα ἐξάσκηση μισή ὥρα τή μέρα. Μερικές φορές μάλιστα, πίστευα μέχρι κι ἔξι ἀπίθανα πράγματα πρίν ἀπ' τό πρόγευμα».

LEWIS CAROLL
(Μέσα στόν καθρέφτη καί τί βρῆκε ἐκεῖ ἡ 'Αλίκη)

ΤΡΥΠΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΡΥΠΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

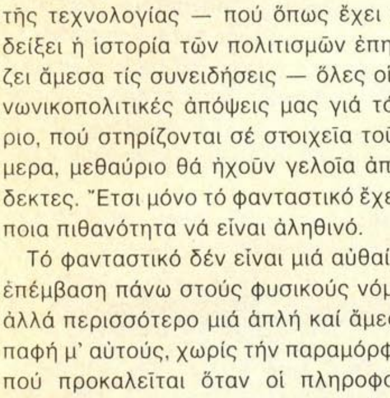
Είναι ή μοναδική φορά ἴσως, πού θά συμφωνήσουμε μέ μιά Βασίλισσα... Πραγματικά, καμιά φορά δέν ἀρκεῖ ή προσπάθεια γιά νά πιστέψεις κάτι πού ξεπερνᾶ τά ὅρια τῶν καθημερινῶν παραστάσεων. «Χρειάζεται ἐξάσκηση» ὅπως λέει ή Λευκή Βασίλισσα τοῦ Lewis Caroll, ἤ μ' ἄλλα λόγια μιά διαφορετική προσέγγιση πάνω σέ θέματα πού θεωροῦνται ἤδη γνωστά. Είναι ἀπαραίτητος ἕνας καινούργιος τρόπος ἀνάλυσης, ἐπεξεργασίας καί σύνθεσης τῶν πληροφοριῶν.

Κάθε τί πού λέμε καί πιστεύουμε είναι σέ ἄμεση συνάρτηση μέ τά ὅσα **σήμερα** γνωρίζουμε. Μέ τήν ἁλματώδη πρόοδο τῆς τεχνολογίας — πού ὅπως ἔχει ἀποδείξει ή ίστορία τῶν πολιτισμῶν ἐπηρεάζει ἄμεσα τίς συνειδήσεις — ὅλες οἱ κοινωνικοπολιτικές ἀπόψεις μας γιά τό αὔριο, πού στηρίζονται σέ στοιχεῖα τοῦ σήμερα, μεθαύριο θά ἠχοῦν γελοῖα ἀπαράδεκτες. Ἔτσι μόνο τό φανταστικό ἔχει κάποια πιθανότητα νά είναι ἀληθινό.

Τό φανταστικό δέν είναι μιά αὐθαίρετη ἐπέμβαση πάνω στούς φυσικούς νόμους, ἀλλά περισσότερο μιά ἁπλή καί ἄμεση ἐπαφή μ' αὐτούς, χωρίς τήν παραμόρφωση πού προκαλεῖται ὅταν οἱ πληροφορίες περνοῦν μέσα ἀπ' τό φίλτρο τῶν καθιερωμένων ἀρχῶν μας.

Μιά τέτοια φανταστική πραγματικότητα καταγράφτηκε πρίν ἀπό λίγες μέρες στόν ἑλληνικό χῶρο. Μιά πρωτοσέλιδη ἄν καί μικρή, εἴδηση ξάφνιασε ὅλους τούς ὀρθολογιστές, λογικούς καί καθώς πρέπει παρατηρητές. Τήν δημοσιεύουμε αὐτούσια:

Ἔβρεξε... βατράχια

ΝΑΥΠΛΙΟ, 25.— Βροχή ἀπό χιλιάδες... βατράχια ἔπεσε, χτες το μεσημέρι στην περιοχή ανάμεσα στο Μπολιάτι και στην Τίρυνθα της Αργολίδας.

Ἔβρεξε... βατράχια

ΝΑΥΠΛΙΟ, 25. Βροχή ἀπό χιλιάδες... βατράχια ἔπεσε χτές τό μεσημέρι στήν περιοχή ἀνάμεσα στό Μπολιάτι καί τήν Τίρυνθα τῆς Ἀργολίδος.

Διαβάζοντας αὐτή τήν εἴδηση αὐτόματα γεννιῶνται στό μυαλό μας μιά σειρά ἀπό παραστάσεις πού ἀντιστοιχοῦν στήν ἔννοια τῆς κάθε λέξης, ὅπως...

ΝΑΥΠΛΙΟ: Θυμᾶμαι πού πήγαμε πέρσυ τό καλοκαίρι... Βγάλαμε καί φωτογραφίες στό Μπούρτζι, βόλτα στήν παραλία, καφέ σέ μιά γωνιακή καφετέρια κι ἄλλα τέτοια μακάβρια.

25: μπορεῖ νά σημαίνει τρία πράματα. 25 χρονῶν, 25 δραχμές (πού δέν σημαίνει δηλαδή καί πολλά πράματα — μισή ΤΡΥΠΑ ἀγοράζεις) ἤ 25 τοῦ μηνός, ὅτι μᾶς βολεύει παίρνουμε.

Βροχή: σύννεφα, βροντές, ἀστραπές, νερό πολύ κι ὁ Τζήν Κέλλυ νά τραγουδᾶ χορεύοντας...

ἀπό: πρόθεση;

Χιλιάδες: ἀριθμητικό... σημαίνει πάρα πολλά... κάποτε καί λεφτά, σήμερα ὅλο καί λιγότερα.

Βατράχια: συμπαθέστατο πηδηχτό ἀμφίβιο πού πρίν ἀνακαλυφτοῦν τά ἰνδικά χοιρίδια οἱ φυσικοί τοῦ εἶχαν ἀλλάξει τήν παναγία στήν ἠλεκτροπληξία καί τήν χειρουργική.

ἔπεσε: εἶμαι ψηλά παραπατάω
πέφτω κάτω καί χτυπάω...

χτές: χρονικό ἐπίρρημα, δηλώνει ὅτι τό γεγονός ἔλαβε χώρα πρίν ἀπό 1/365 τῆς ἐτησίας περιφορᾶς τῆς γῆς γύρω ἀπό τόν ἥλιο.

τό μεσημέρι: δώδεκα ἡ ὥρα, ντάλα κατακούτελα ὁ ἥλιος, ψάχνουμε νά βροῦμε κανά δέντρο νά βάλουμε τό κεφάλι μας ἀπό κάτω (μετά ἄρθρου).

ἀνάμεσα: δηλώνει χῶρο... ὅπως λέει καί τό τραγούδι «στά Τρίκαλα (νοεῖται ἀνάμεσα)... στά 2 στενά, σκοτώσανε τό Σακαφλιά!...».

στό: ἀναφορικός σύνδεσμος;

Μπολιάτι: δέν τό ξέρω.

καί: συνδετικός σύνδεσμος.

στήν: ἀναφορικός σύνδεσμος γένους θηλυκοῦ.

Τίρυνθα: φυλακές, 999 σκαλοπάτια, Κολοκοτρώνης, ἐθνική διχόνια, κ.ἄ.

τῆς: κτητική ἀντωνυμία.

Ἀργολίδος: πεπόνια ἀργίτικα κ.λ.π.

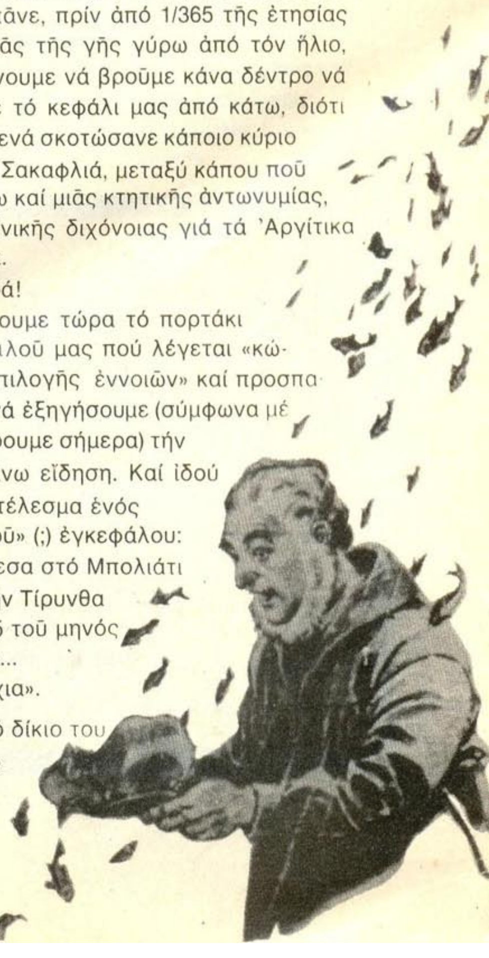
Ἄν τά μαζέψουμε ὅλα τά παραπάνω καί πᾶμε νά τά ἐξηγήσουμε ἔτσι σούμα, καταλήγουμε:

Σέ μιά πόλη πού είναι καί τό Μπούρτζι, μέ ὅσα λεφτά ἀγοράζεις μισή τρύπα, ὁ Τζήν Κέλλυ χορεύει μέ πάρα πολλά συμπαθητικά ἀμφίβια, πού πέφτουν ἀπό ψηλά καί χτυπᾶνε, πρίν ἀπό 1/365 τῆς ἐτησίας περιφορᾶς τῆς γῆς γύρω ἀπό τόν ἥλιο, καί ψάχνουμε νά βροῦμε κανά δέντρο νά βάλουμε τό κεφάλι μας ἀπό κάτω, διότι στά 2 στενά σκοτώσανε κάποιο κύριο ὀνόματι Σακαφλιά, μεταξύ κάπου ποῦ δέν ξέρω καί μιᾶς κτητικῆς ἀντωνυμίας, λόγω ἐθνικῆς διχόνοιας γιά τά Ἀργίτικα πεπόνια.

Λαμπρά!

Ἀνοίγουμε τώρα τό πορτάκι τοῦ μυαλοῦ μας πού λέγεται «κώδικας ἐπιλογῆς ἐννοιῶν» καί προσπαθοῦμε νά ἐξηγήσουμε (σύμφωνα μέ ὅσα ξέρουμε σήμερα) τήν παραπάνω εἴδηση. Καί ἰδού τό ἀποτέλεσμα ἑνός «λογικοῦ» (;) ἐγκεφάλου: «Ἀνάμεσα στό Μπολιάτι καί στήν Τίρυνθα στίς 25 τοῦ μηνός ἔβρεξε... βατράχια».

Μέ τό δίκιο του τώρα ὁ

κύριος Τραμπάκουλας θά έλεγε: «Λογικό τό λές έσύ αύτό;».

Ἄς παρακολουθήσουμε τώρα ἕνα διάλογο μεταξύ ἀριστεροῦ καί δεξιοῦ ἡμισφαιρίου, τοῦ ὑγιοῦς ἐγκεφάλου πού κατέληξε στό ἀνωτέρω συμπέρασμα.

— Στόν οὐρανό δέν ὑπάρχουνε βατράχια, λέει τό ἀριστερό ἡμισφαίριο.

— Ἔ, τότε ἀπό ποῦ πέσανε;

— Ἀπ' τόν οὐρανό βέβαια. Τό γράψανε κι οἱ ἐφημερίδες... Καί μή μοῦ πεῖς πώς δέν ξέρουνε τί γράφουνε, γιατί δέν πρόκειται νά μπεῖς ποτέ σου στήν ἕνωση συντακτῶν.

— Καί ποῦ τά βρῆκε ὁ οὐρανός; Ἐδῶ ὁ καϋμένος μόνο λίγο ὀξυγόνο εἶχε καί τοῦ τό κάναμε καυσαέριο. Ποῦ φυτρώσανε τά βατράχια;

Δυστυχῶς σ' αὐτό τό ἐρώτημα, οὔτε ἡ λογική, οὔτε ἡ παραλογική μπορεῖ νά δώσει μιά θετική ἀπάντηση.

— Νά φωνάξουμε τήν γιαγιά Μνήμη νά μᾶς πεῖ τί ἔγινε σέ ἀνάλογες περιπτώσεις, πετάχτηκε τό δεξί ἡμισφαίριο.

Ἔρχεται σκυφτή - σκυφτή ἡ γιαγιά Μνήμη, ἀναμοχλεύει μέ τήν μαγκούρα της τήν ἱστορία καί οὔτε λίγο οὔτε πολύ μᾶς ἀραδιάζει ἕνα κατεβατό ἀρκετό νά γεμίσει 200 ΤΡΥΠΕΣ... Σταχυολογοῦμε μερικές...

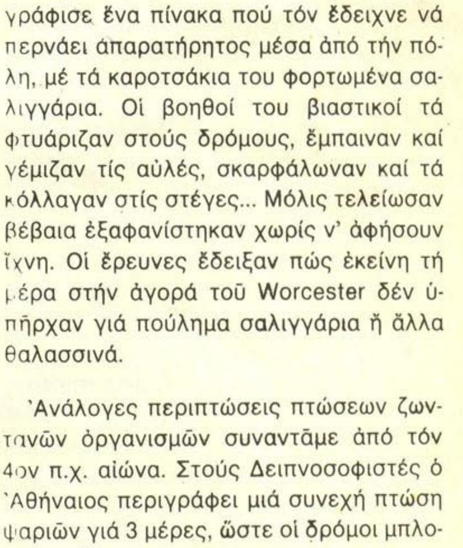
Στίς 28 Μαΐου τοῦ 1881 κατά τήν διάρκεια μιᾶς καταιγίδας, στήν Ἀγγλική πόλη Worcester τόννοι ἀπό ζωντανά θαλασσινά σαλιγγάρια καί μύδια, μαζί μέ μερικά καβούρια, γέμισαν τούς δρόμους, τίς αὐλές καί τούς κήπους... Φυσικά ἐφ' ὅσον στόν οὐρανό δέν ὑπάρχουν σαλιγγάρια, δόθηκε ἡ ἑξῆς ἐξήγηση: Ἕνας ψαράς τοῦ Worcester, πού δέν μποροῦσε νά τά πουλήσει, τά πέταξε!

Ὁ Charles Fort (1874-1932), ὁ διασημότερος ἐρευνητής τῶν παραδόξων φαινομένων, χρησιμοποιοῦσε ἀρκετές φορές τό παράδειγμα τοῦ ψαρᾶ τοῦ Worcester, ὅταν ἀναφερόταν σέ ἑρμηνεῖες ἀπελπιστικά παρατραβηγμένες ἀπό τά μαλλιά. Εἶναι σωστό νά γίνεται προσπάθεια νά ἐξηγηθοῦν τά φαινόμενα πού συμβαίνουν γύρω μας, ἀλλά εἶναι λάθος νά προσπαθοῦμε νά δώσουμε ἐξηγήσεις τήν στιγμή πού οἱ πληροφορίες μας γιά ἕνα θέμα εἶναι τουλάχιστον ἐλειπεῖς ἄν ὄχι λανθασμένες.

Γιά τόν ψαρά τοῦ Worcester, ὁ Fort ζωγράφισε ἕνα πίνακα πού τόν ἔδειχνε νά περνάει ἀπαρατήρητος μέσα ἀπό τήν πόλη, μέ τά καροτσάκια του φορτωμένα σαλιγγάρια. Οἱ βοηθοί του βιαστικοί τά φτυάριζαν στούς δρόμους, ἔμπαιναν καί γέμιζαν τίς αὐλές, σκαρφάλωναν καί τά κόλλαγαν στίς στέγες... Μόλις τελείωσαν βέβαια ἐξαφανίστηκαν χωρίς ν' ἀφήσουν ἴχνη. Οἱ ἔρευνες ἔδειξαν πώς ἐκείνη τή μέρα στήν ἀγορά τοῦ Worcester δέν ὑπῆρχαν γιά πούλημα σαλιγγάρια ἤ ἄλλα θαλασσινά.

Ἀνάλογες περιπτώσεις πτώσεων ζωντανῶν ὀργανισμῶν συναντᾶμε ἀπό τόν 4ον π.χ. αἰώνα. Στούς Δειπνοσοφιστές ὁ Ἀθήναιος περιγράφει μιά συνεχή πτώση ψαριῶν γιά 3 μέρες, ὥστε οἱ δρόμοι μπλοκαρίστηκαν... Ποιός εἶπε ὅτι δέν εἶχαν κυκλοφοριακά προβλήματα οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας;

Σύμφωνα μέ τούς Times, στίς 22 Σεπτεμβρίου τοῦ 1973, δεκάδες χιλιάδες μι-

κρά βατράχια ἔπεσαν στό χωριό Brignoles τῆς Νοτίου Γαλλίας. Ἡ ἐξήγηση πού δόθηκε ἦταν οἱ τυφῶνες... «Λογική» ἀπάντηση μέ τήν προϋπόθεση ὅτι ὑπάρχουν τυφῶνες πού ἐπιλέγουν τά ἀντικείμενα πού θά παρασύρουν... Ἔτσι, κατά προέκταση τῆς «Λογικῆς» τῶν Times ἕνας ἀνεμοστρόβιλος πέρασε πάνω ἀπό ἕνα μέρος ὅπου ὑπῆρχαν χιλιάδες βατραχάκια, σήκωσε **μόνο** αὐτά, ἄλλες φορές μέ νερό μαζί ἄλλες φορές ὄχι — περίπτωση Blicking Hall, Norfolk, 24 Ὀκτωβρίου 1683, ὅπου βατράχια ἔπεσαν ἀπ' τόν καθαρό οὐρανό. Δέν θά 'πρεπε μαζί μέ τά ψάρια ἤ τά βατράχια νά πέφτει καί λάσπη, πετραδάκια, φυτά, ἤ ἄλλα ἀντίστοιχα ζωντανά εἴδη;

Μπορεῖ βέβαια τά βατράχια καί τά ψάρια νά πέφτουν σέ μεγαλύτερη συχνό[illegible]-

Τευχος 3

ΤΡΥΠΑ

ΜΕΓΑΛΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΕΡΙ ΟΠΗΣ

8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981 Σελιδες 96

ΤΙΜΗ δρχ 60 - ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΑΖΑΡΙ

Η ΤΡΥΠΑ ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ν. ΟΥΡΑΝΟΥ 54

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥΣ

Μοχθησαν πολλοι δεν βοηθησε κανεις

καλλιτεχνική ἐπιμέλεια Μάκης Τσιπουρίδης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΥΠΑ: ΘΟΔΩΡΟΣ ΡΟΜΒΟΣ

Μιά άλλη έξήγηση πού έδωσε ό διάσημος φυσιοδίφης κόμης de Castelnau, όταν στήν Σιγγαπούρη τό 1861, τόννοι άπό ένα τοπικό είδος γατοψαριών κάλυψαν 200 στρέματα, ήταν ένας σεισμός... Μόνο πού ό σεισμός είχε γίνει 5 μέρες πρίν. Αύτή ή άπάντηση ίσως συγκινήσει τούς Έλληνες παρατηρητές γιατί άπό σεισμούς, καλά πάμε... Άμα βροῦμε περισσότερα στοιχεία θά έπανέλθουμε...

τα άπό άλλα είδη άλλά ύπάρχουν κι άλλα παραδείγματα πού άποκλείουν τήν λύση άνεμοστρόβιλος...

Τό 1930 πέντε άντρες έπεσαν άπό ένα σύννεφο στά βουνά Rhön τῆς Γερμανίας... καλυμένοι άπό ένα στρῶμα πάγου. Ή έξήγηση πού δόθηκε: Κι οί 5 ήταν πιλότοι άνεμοπλάνων πού ένα ξαφνικό ρεῦμα τούς παρέσυρε, τούς άνέβασε στά ΰψη, τούς κατέψυξε καί τούς ξαναπέταξε κάτω... σάν τά ψάρια Εύριδίκης νά ποῦμε. Καί έστω οί πέντε άντρες ήταν πιλότοι, άρα εύκολη λεία στά ρεύματα, έχετε δεῖ όμως ποτέ μιά χελώνα 5 κιλά νά πέφτει μαζί μέ χαλάζι — Bovington Missisippi, Μάιος 1894 — όλη μέσα σέ πάγο; Άποκλείεται βέβαια νά όδηγοῦσε άνεμόπλανο όταν τήν άρπαξαν τά ρεύματα. Καί ό κατάλογος συνεχίζεται μέ πτώσεις μεγάλων κίτρινων ποντικῶν — Bergen, Ίανουάριος 1957 —, χιλιάδων φιδιῶν μήκους 30 - 40 πόντων — Memphis, Tennessee, 15 Ίαν. 1877 — έκατοντάδες νεκρῶν πουλιῶν (άγριόπαπιες, ψαροπούλια, δρυοκολάπτες, καναρίνια) — Baton Rouge, Louisian 1896.

Έδῶ θά πρέπει ν' άναφέρουμε μιά έξήγηση πού δίνουν οί UFOλόγοι έρευνητές... Πιστεύουν πώς τούς τεράστιους αύτούς άριθμούς άπό έμβια όντα τά μαζεύουν μεγάλα έξωγήινα διαστημόπλοια γιά νά τά μελετήσουν... Όταν τελειώσουν τά πειράματά τους τά πετάνε πίσω στή γῆ... Τώρα πῶς είναι δυνατόν στά τελευταῖα 10 χιλιόμετρα πτώσης νά διαλύονται όλόκληροι μετεωρίτες, ένῶ τά βατράχια, οί πάπιες καί τά ψάρια πέφτουν άθικτα καί ζωντανά είναι άλλη ίστορία.

Οί πιό περίεργες άπ' όλες τίς πτώσεις είναι αύτές πού βρέχει, αίμα καί σάρκες... Στίς 15 Μαΐου τοῦ 1890 έπεσε μιά τέτοια «βροχή» στό Messignadi τῆς Καλαβρίας.

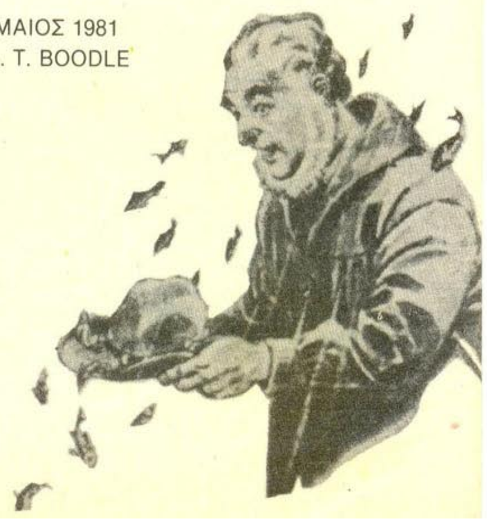
Στίς 27 Αύγούστου 1968, γιά 5-7 λεπτά «έβρεχε» αίμα καί σάρκες σέ μιά περιοχή ένός τετραγωνικοῦ μιλίου, μεταξύ τῆς Cocpava καί τοῦ São José dos Campos.

Ή ίταλική μετεωρολογική Ύπηρεσία είπε ότι ήταν αίμα πουλιῶν. Στίς 17 Αύγούστου τοῦ 1841, έργάτες σέ μιά φυτεία καπνοῦ στό Tennessee, είδαν ένα περίεργο κόκκινο σύννεφο, πού έσταζε αίμα. Διαβάζουμε στό Scientific American, ότι στίς 8 Μαρτίου τοῦ 1876 πολλά άτομα στό Κεντάκυ είδαν κομμάτια... κρέας νά πέφτουν άπό έναν καθαρό ούρανό. Ένας έρευνητής βρῆκε ότι τά κομμάτια (τετράγωνα 5-6 πόντων) ήταν πολύ φρέσκα καί σέ μιά στιγμή γενναιότητος έψησε καί έφαγε ένα καί δήλωσε ότι είχε γεύση άρνιοῦ... Οί πηγές δέν διευκρινίζουν άν έπρόκειτο γιά παϊδάκια ή μπούτι...

Παρατηρώντας έκατοντάδες άλλα ανάλογα φαινόμενα φανταστικῶν πραγματικοτήτων (πού θά άποτελέσουν τά θέματά μας στίς έπόμενες ΤΡΥΠΕΣ), καταλήγουμε στό συμπέρασμα ότι ύπάρχει σίγουρα τριγύρω μας ένας άλλος κόσμος διαφορετικός άπό αύτόν πού μάθαμε νά βλέπουμε. Δέν έχουμε άκόμη τίς άπαραίτητες πληροφορίες γιά νά δώσουμε όλοκληρωτικές έξηγήσεις, σίγουρα όμως πρέπει νά χρησιμοποιήσουμε διαφορετικά τήν γνώση καί τίς πληροφορίες χωρίς τόν έφησυχασμό καί τήν ύπνωση τῶν παραδοσιακῶν άξιῶν.

Άρκεῖ βέβαια νά μήν πέσουμε στή λούμπα καί δημιουργήσουμε ένα καινούργιο σύστημα άνάγνωσης, ένα κλειδί - κλουβί, μπορεῖ μεγαλύτερο, μπορεῖ πιό γυαλιστερό άπό τά ύπάρχοντα, άλλά πάντα κλουβί.

ΜΑΙΟΣ 1981
Α. Τ. BOODLE

παρανωγη : παραμασχαλα πρες

«Η ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ ΤΗΣ ΦΡΙΚΗΣ»

... ΕΝΑ ΠΑΓΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΓΕΜΑΤΟ ΑΙΘΑΛΟΜΙΧΛΗ ΠΡΩΪΝΟ, ΣΕ ΜΙΑ ΕΞΟΧΗ ΟΧΙ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ...

Φωτο:Χάνυς Βιχ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ:
ΘΕΩΡΟΥΜΕ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΑΣ ΝΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΟΥΜΕ ΟΤΙ Η ΠΑΡΑΜΙΚΡΑ ΟΜΟΙΟΤΗΣ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΑ, ΧΩΡΟΥΣ, ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΟΝΟ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ.

...ΤΗΝ ΕΛΕΓΑΝ ΘΕΚΛΑ, ΚΙ ΗΤΑΝ ΜΕΓΚΛΑ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΠΟΛΛΑ, ΜΕΘΥΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΡΑΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ... ΣΕ ΛΙΓΟ ΕΧΟΝ ΤΑΣ ΠΙΑ ΧΑΣΕΙ ΑΥΓΑ ΚΑΙ ΠΑΣΧΑΛΙΑ...

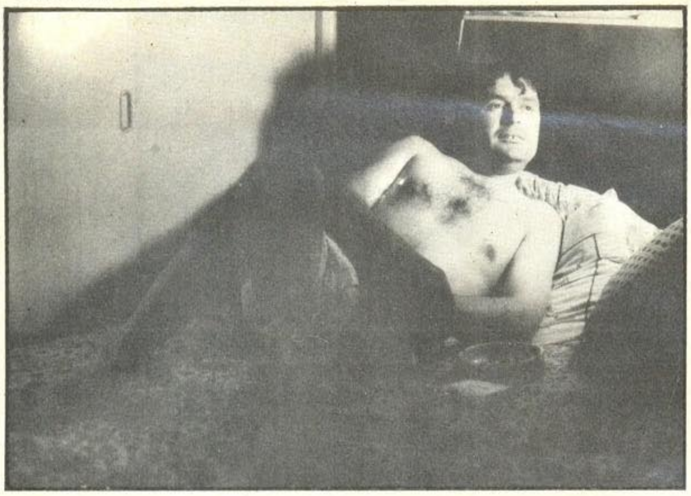
... ΒΡΕΘΗΚΑΜΕ ΣΤΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΗΣ. ΚΙ ΕΚΕΙ...

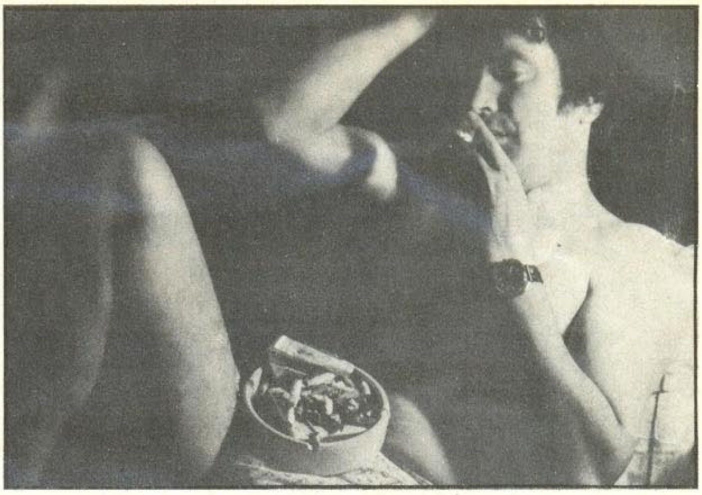
...ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΑΜΕ ΣΤΑ ΠΙΟ ΑΓΡΙΑ ΕΝΣΤΙΚΤΑ ΜΑΣ ΞΕΤΡΕΛΑΜΕΝΟΙ ΚΙ ΟΙ ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΘΟ ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΥΤΟΥΜΕ Ο ΕΝΑΣ ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ... ΩΣΠΟΥ ΚΑΠΟΙΑ ΩΡΑ ΑΓΡΙΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΑΠΟΚΑΜΩΜΕΝΟΣ ΠΙΑ ΤΗΣ ΕΙΠΑ...

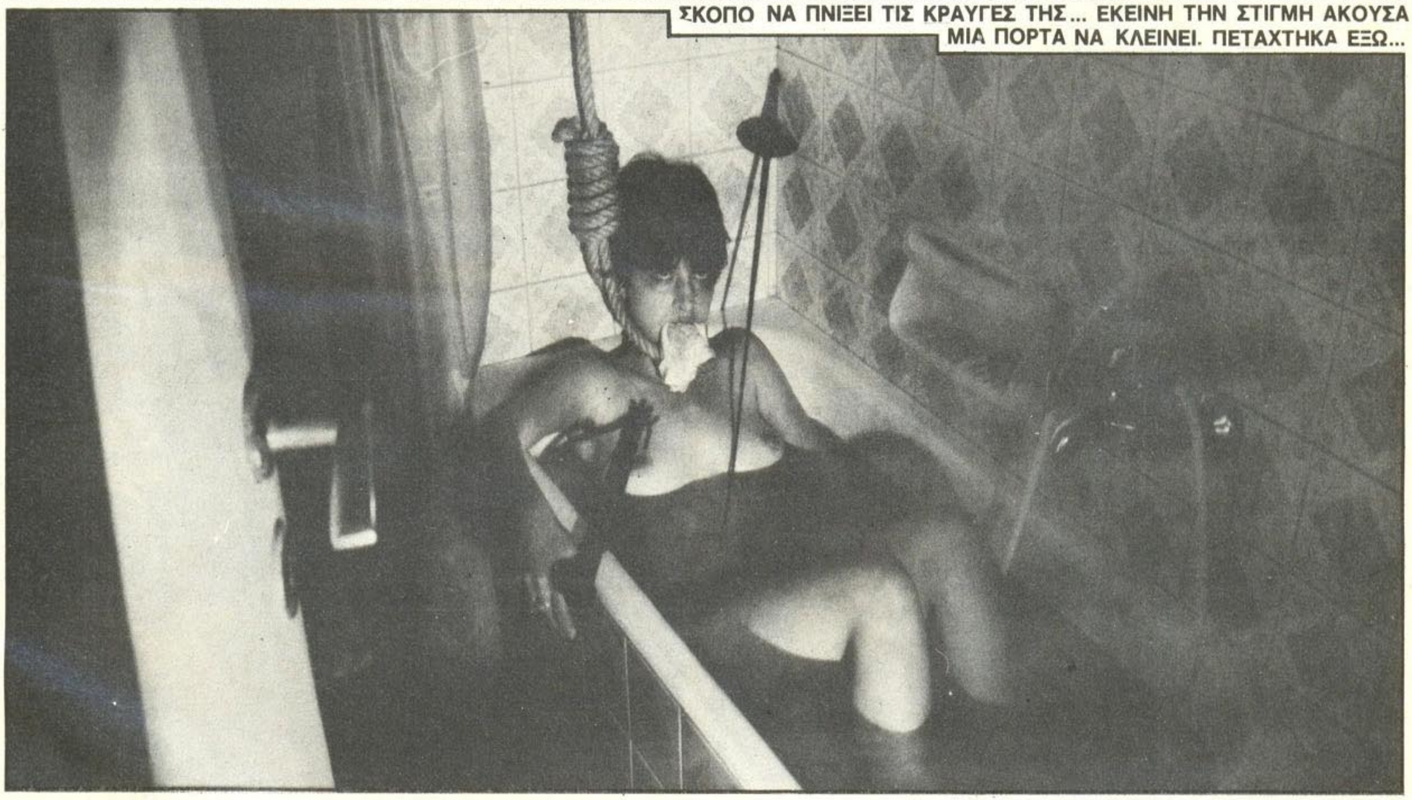
... ΒΓΗΚΕ, ΜΕΝΑ ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΙΛΑΚΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ – ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΚΙ ΕΝΑ ΜΠΑΝΑΚΙ – ΕΓΩ ΑΝΑΨΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΤΣΙΓΑΡΑΚΙ...

... ΤΟ ΧΑΡΑΜΑ ΑΦΟΥ ΕΙΧΑ ΚΑΠΝΙΣΕΙ ΠΙΑ ΔΥΟ ΠΑΚΕΤΑ ΤΣΙΓΑΡΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΘΕΚΛΑ ΝΑ ΓΥΡΙΣΕΙ, ΣΗΚΩΘΗΚΑ ΚΑΙ ΠΗΓΑ ΣΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΝΑ ΔΩ ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ... ΚΙ ΕΚΕΙ...

... ΕΚΕΙ... ΤΗΝ ΒΡΗΚΑ – ΠΕΘΑΜΕΝΗ ΠΙΑ – ΝΑ ΚΟΛΥΜΠΑΕΙ ΣΕΝΑ ΛΟΥΤΡΟ ΑΙΜΑΤΟΣ, ΦΡΙΧΤΑ, ΑΠΑΝΘΡΩΠΑ, ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΑ ΚΑΤΑΚΡΕΟΥΡΓΗΜΕΝΗ, ΤΑ ΤΗΓΑΝΗΤΑ ΑΥΓΑ ΤΗΣ ΤΑΧΕ ΒΑΛΕΙ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ ΜΕ ΠΡΟΦΑΝΗ ΚΑΙ ΑΝΕΝΤΙΜΟ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΠΝΙΞΕΙ ΤΙΣ ΚΡΑΥΓΕΣ ΤΗΣ... ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ ΑΚΟΥΣΑ ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ ΝΑ ΚΛΕΙΝΕΙ. ΠΕΤΑΧΤΗΚΑ ΕΞΩ...

... ΚΑΙ ΠΡΟΛΑΒΑ ΝΑ ΔΩ ΤΗΝ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ ΠΟΥ ΜΟΛΙΣ ΕΙΧΕ ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΤΟ ΘΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΓΛΥΣΤΡΟΥΣΕ ΣΑ ΣΚΙΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΣΚΙΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΦΥΓΕΙ...

... ΚΟΥΤΡΟΥΒΑΛΗΣΑ ΓΥΜΝΟΣ ΣΤΙΣ ΣΚΑΛΕΣ ΝΑ ΤΟΝ ΠΡΟΛΑΒΩ ΑΛΛΑ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΡΟΛΑΒΕ ΚΑΙ ΧΑΘΗΚΕ, ΚΑΤΙ ΟΜΩΣ ΤΟΥ ΕΠΕ ΣΕ ΜΕΣ ΤΗΝ ΒΙΑΣΗ ΤΟΥ, ΕΣΚΥΨΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΖΕΨΑ...

... ΕΝΑ ΚΟΥΤΑΚΙ, ΤΟ ΑΝΟΙΞΑ ΚΑΙ ΕΙΔΑ...

... ΝΤΥΘΗΚΑ ΚΙ ΕΦΥΓΑ ΓΡΗΓΟΡΑ ΑΠΟ ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΜΕΡΟΣ

... ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΒΡΑΔΥΑ, ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΤΥΠΟΙ ΜΕ ΠΑΡΑΚΟ ΛΟΥΘΟΥΣΑΝ ΜΟΛΙΣ ΞΕΜΥΤΙΖΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΜΟΥ...

... ΤΟ ΣΚΕΦΤΗΚΑ ΑΠΟ ΔΩ ΤΟ ΣΚΕΦΤΗΚΑ ΚΙ ΑΠΟ ΚΕΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΛΗΞΑ ΟΤΙ ΣΤΟ ΚΟΥΤΙ ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ ΜΕΣ ΤΗΝ ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΤΑΝ Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ, ΚΑΘΟΜΟΥΝΑ ΛΟΙΠΟΝ ΜΕ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΤΑΖΑ ΜΠΑΣ ΚΑΙ

ΚΑΤΑΛΑΒΩ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΑΝ ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, Α Π Γ Μ Τ Ν. ΙΣΩΣ ΚΑΠΟΙΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ...

... ΑΡΧΙΣΑ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟ ΛΟΓΟ ΗΜΟΥΝΑ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΟΛΟΦΟΝΟ ΤΗΣ ΘΕΚΛΑΣ...

ΚΟΙΤΑΞΑ ΣΤΟΝ ΧΡΥΣΟ ΟΔΗΓΟ, ΜΑΤΑΙΑ...

... ΩΣΠΟΥ ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΑ ΤΗΝ ΘΕΙΤΣΑ ΜΟΥ ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ, ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΑΠ ΤΗΝ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ ΛΕΩΦΟΡΟ ΤΥΧΑΙΑ ΤΟ ΜΑΤΙ ΜΟΥ ΕΠΕΣΕ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΦΩΤΕΙΝΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝΕ ΦΩΤΕΙΝΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΛΑΜΠΕΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΙΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝΕ ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ, ΔΙΑΒΑΣΑ ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΠΟΥ ΤΟΣΟ ΚΑΙΡΟ ΕΨΑΧΝΑ ΝΑ ΕΞΗΓΗΣΩ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ. ΔΙΑΒΑΣΑ. ΤΑΡΑΧΤΗΚΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΜΑ ΔΕΝ ΤΟ ΕΔΕΙΞΑ. ΣΕ ΛΙΓΗ ΩΡΑ ΣΤΟ...

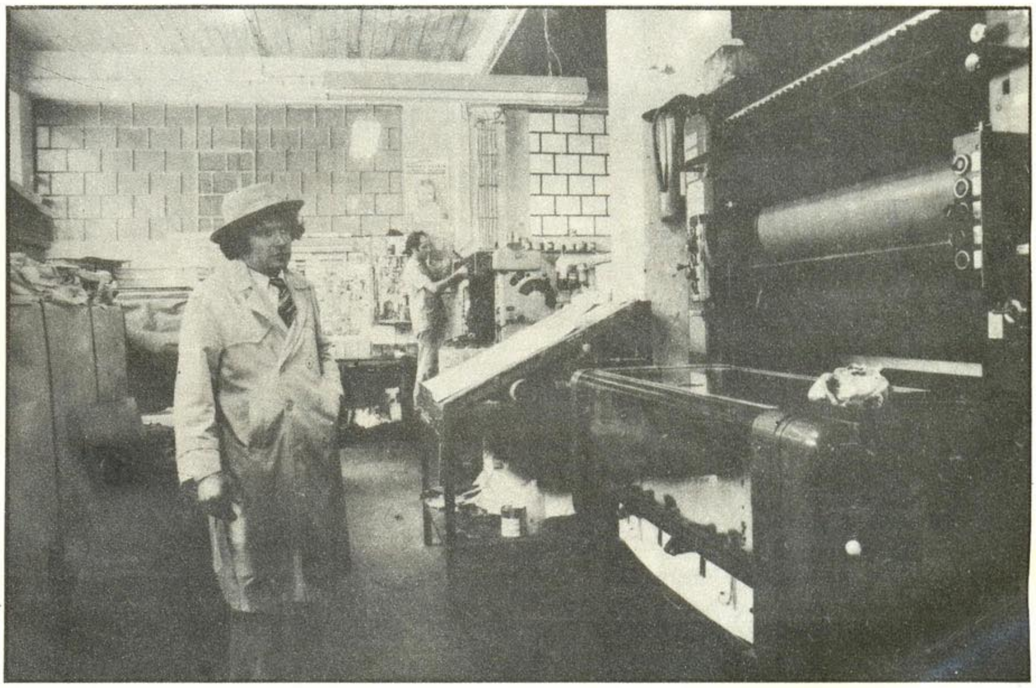
... ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ, ΦΙΛΗΣΑ ΤΗΝ ΘΕΙΤΣΑ ΜΟΥ ΣΤΑΥΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΗΤΗΣΑ ΜΕ ΚΑΠΟΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΦΩΝΗ ΝΑ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΦΙΛΗΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ (ΚΑΠΟΙΟ ΚΑΚΟ ΠΡΟΑΙΣΘΗΜΑ ΜΕ ΚΑΤΑΤΡΩΓΕ) ΚΑΙ ΠΩΣ ΟΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΜΒΕΙ ΝΑ ΞΕΡΟΥΝ ΟΤΙ ΕΓΩ ΠΑΝΤΑ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΑΓΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΙΜΑΓΑ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΝΑΙ ΜΕ ΨΗΛΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΓΙΑΤΙ Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΗΡΞΕ ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕ ΙΔΑΝΙΚΑ ΑΛΛΑ ΔΥΣΤΥΧΩΣ Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΖΟΥΓΚΛΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ...

(ΕΔΩ ΔΕΝ ΑΝΤΕΞΑ ΑΛΛΟ ΜΕ ΠΗΡΑΝΕ ΤΑ ΚΛΑΜΜΑΤΑ ΕΥΤΥΧΩΣ Η ΘΕΙΤΣΑ ΕΙΧΕ ΦΥΓΕΙ ΑΠΟ ΩΡΑ...)

... ΓΥΡΙΣΑ ΣΤΟ ΚΤΙΡΙΟ, ΚΑΤΙ ΜΕΣΠΡΩΧΝΕ
ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΕΙ, ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΜΑΘΩ..
ΥΠΟΨΙΑΖΟΜΟΥΝΑ ΒΕΒΑΙΑ ΛΙΓΟ
ΤΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΤΡΟΜΕΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ
ΞΕΤΥΛΙΓΟΤΑΝΕ ΣΕ ΛΙΓΟ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ...

... ΠΕΡΑΣΑ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟ
ΚΑΙ ΠΡΟΧΩΡΗΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΑΝ
ΤΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΚΚΩΦΑΝΤΙΚΟ
ΘΟΡΥΒΟ. (ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΙΣΤΕΥΑ
ΟΤΙ ΠΕΡΝΑΩ ΑΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΣ)

ΕΙΔΑ ΜΙΑ
ΜΙΚΡΗ ΠΟΡΤΑ
ΠΗΓΑ ΩΣ ΕΚΕΙ, ΚΙ ΕΣΚΥΨΑ
ΝΑ ΚΟΙΤΑΞΩ ΑΠΟ
ΜΙΑ ΤΡΥΠΑ
ΚΙ ΕΓΙΝΑ ΜΑΡΤΥΣ
ΜΙΑΣ ΑΠΙΘΑΝΗΣ,
ΜΙΑΣ ΦΟΒΕΡΗΣ
ΣΚΗΝΗΣ

... «ΕΔΩ ΦΤΙΑΧΝΟΤΑΝΕ «Η ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ» ΞΑΦΝΙΚΑ ΕΝΙΩΣΑ ΕΝΑ ΑΛΛΟΚΟΤΟ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΠΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΟΤΙ ΟΛΑ ΕΙΧΑΝ ΠΙΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ...

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

16 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Άγριο έγκλημα

ΑΡΝΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΘΥΜΙΖΕ Ο ΝΕΚΡΟΣ

Έβγαλαν το παιδάκι κομμάτια

Ρεπορτάζ

Ο Ανδρέας βλέπει εκλογές Μάρτιο ή Απρίλιο

Μπαίνουν στο σχέδιο όλοι οι οικισμοί

Ακυβέρνητη νταλίκα διέλυσε πούλμαν με πενήντα επιβάτες

ΤΡΙΑΝΤΑ ΕΝΑ ΑΤΟΜΑ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Α ΣΗΜΕΡΑ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟ ΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Μόνο με κιάλια είναι... ορατά τα εισιτήρια για τον αγώνα της Εθνικής

ΤΕΛΟΣ

ο οικολογος:

Πῶς να χέζετε σωστα

Ἡ γῆ φτωχαίνει.
Τό χημικό λίπασμα δέν εἶναι ἡ ἀπάντηση.

ΑΠΟΠΑΤΟΣ ΜΕ ΚΑΖΑΝΑΚΙ:
1.000 κιλά σκατά γίνονται
50.000 κιλά δηλητηριώδη σκουπίδια.

ΑΠΟΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ:
1.000 γραμμάρια σκατά γίνονται
50 γραμμάρια πολύτιμες πρῶτες οὐσίες.

Πρέπει λοιπόν μέ τά σκατά μου νά δηλητηριάζω τό περιβάλλον;

Προτιμῶ νά τά κρατάω καί νά τά μεταμορφώνω σέ χρυσάφι.

Μέσα στόν χωριάτικο ἀπόπατο τά σκατά καί τά περισσεύματα καί τά φλούδια τῆς κουζίνας συμπυκνώνονται στό 5% ἀπό τόν ἀρχικό τους ὄγκο καί βάρος καί μεταμορφώνονται σέ πρώτη ὕλη. Χωρίς νά χρειάζεται καμία κατανάλωση νεροῦ, οὔτε ἀποχευτεύσεις, χωρίς παθογόνες οὐσίες οὔτε κινδύνους ἐπιδημιῶν, καθόλου σκουπίδια, οὔτε χημικά προϊόντα, οὔτε πολυέξοδα φιλτραρίσματα.

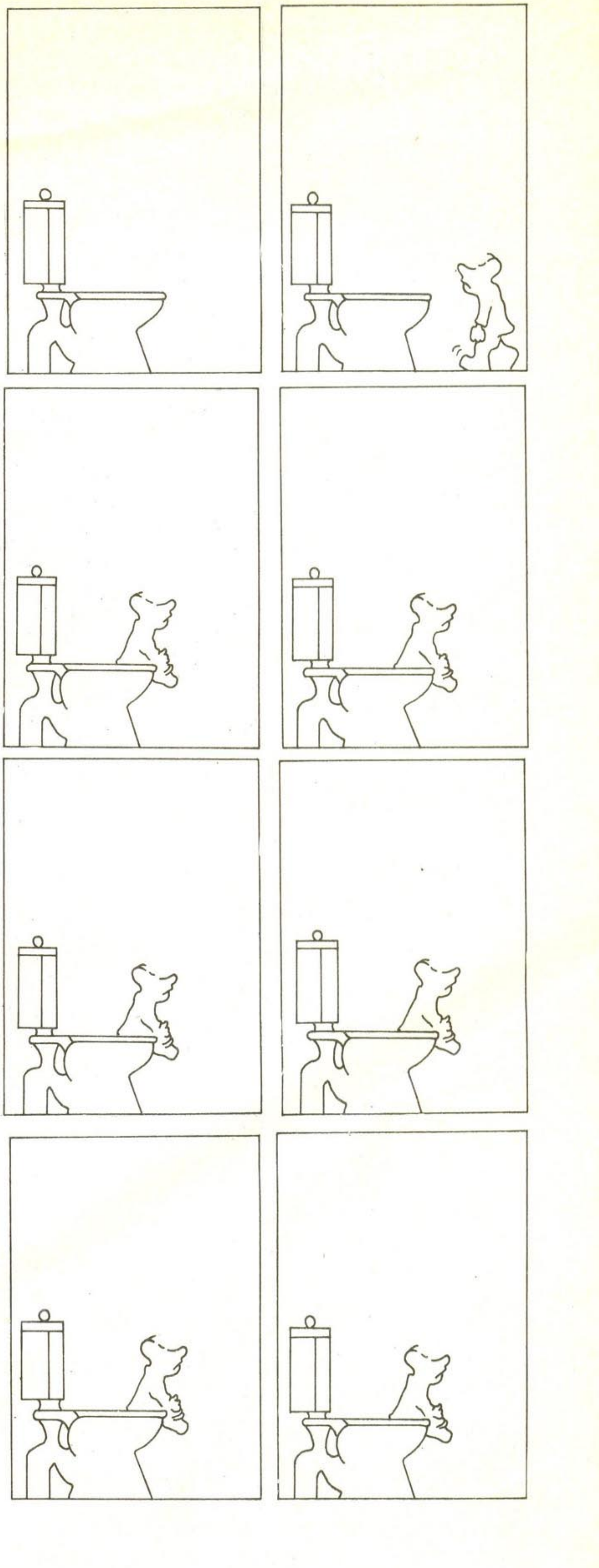
Γιά νά φτιάξουμε τόν χωριάτικο ἀπόπατο, χρειαζόμαστε ἕνα μεγάλο κουβά καί μιά μεγάλη σανίδα μέ δυό τρύπες — τή μιά γιά χρήση καί τήν ἄλλη γιά ἐξαερισμό — ἕνα σκέπασμα πού πρέπει νά ἀφήνει τόν ἀέρα νά περνάει, ἕνα σωλήνα ἀπό σόμπα, μιά μικρή λάμπα ἤ μιά ἄλλη πηγή θερμότητας, ἀέρα, ὑγρασία, ζέστη, βακτηρίδια καί ἀρχίζουμε.

Στή Σουηδία ὑπάρχουν πολλοί χωριάτικοι ἀπόπατοι: CLIVUS - MULLTOA - MULLBÄNIS - MULTRUM κλπ. Εἶναι πιό μοντέρνοι ἀπ' τούς δικούς μας, τελείως αὐτόματοι, ἐγκεκριμένοι ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῆς Δημοσίας Ὑγείας καί εἶναι εὔκολο νά τούς ἀγοράσουμε.

Ἡ λεκάνη σ' ἕνα σύγχρονο καμπινέ εἶναι ἕνα ἀντικείμενο ἐπικίνδυνο πού μᾶς ὑποχρεώνει νά παίρνουμε μιά ἀφύσικη στάση γιά τό χέσιμο. Αὐτή ἡ στάση μπορεῖ νά μᾶς προκαλέσει ἀέρια, δυσκοιλιότητα ἀλλά καί βλάβες στόν πρωκτό.

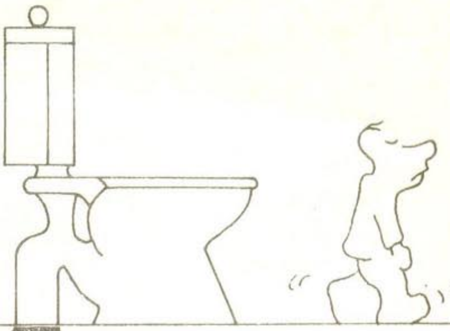
Ὁ φυσιολογικός τρόπος γιά νά ἐκκενώσουμε τά ἔντερα καί τά ἐντόσθια εἶναι ἡ ἀνακούρκουδη θέση καί εἶναι ἡ μόνο πού ἐπιτρέπει μιά κίνηση πλήρως περισταλτική στούς ἐσωτερικούς μύες.

Ἡ καθιστή θέση ἀναστέλλει τή λειτουργία τῶν μυῶν τοῦ στομάχου πού κανονικά θά ἔπρεπε νά ἐργάζονται ἀπό μόνοι τους καί νά ὑποχρεώνουν τά ἐσωτερικά τοιχώματα τῆς κοιλιακῆς χώρας νά φουσκώνουν καί νά ξεφουσκώνουν. Ἕνας τρόπος γιά νά δοθεῖ μιά λύση σ' αὐτό τό πρόβλημα εἶναι νά χέζεις ἀνακούρκουδα μέσα σ' ἕνα πιάτο, βαλμένο καταγῆς ἤ νά στέκεσαι ἀνακούρκουδα πάνω στήν λεκάνη τοῦ καμπινέ ἀφοῦ τοποθετήσεις ἕνα σκαμνάκι ὕψους 35 πόντων μπροστά στή λεκάνη γιά νά πατᾶς κατά τή διάρκεια τῆς ἀφόδευσης.

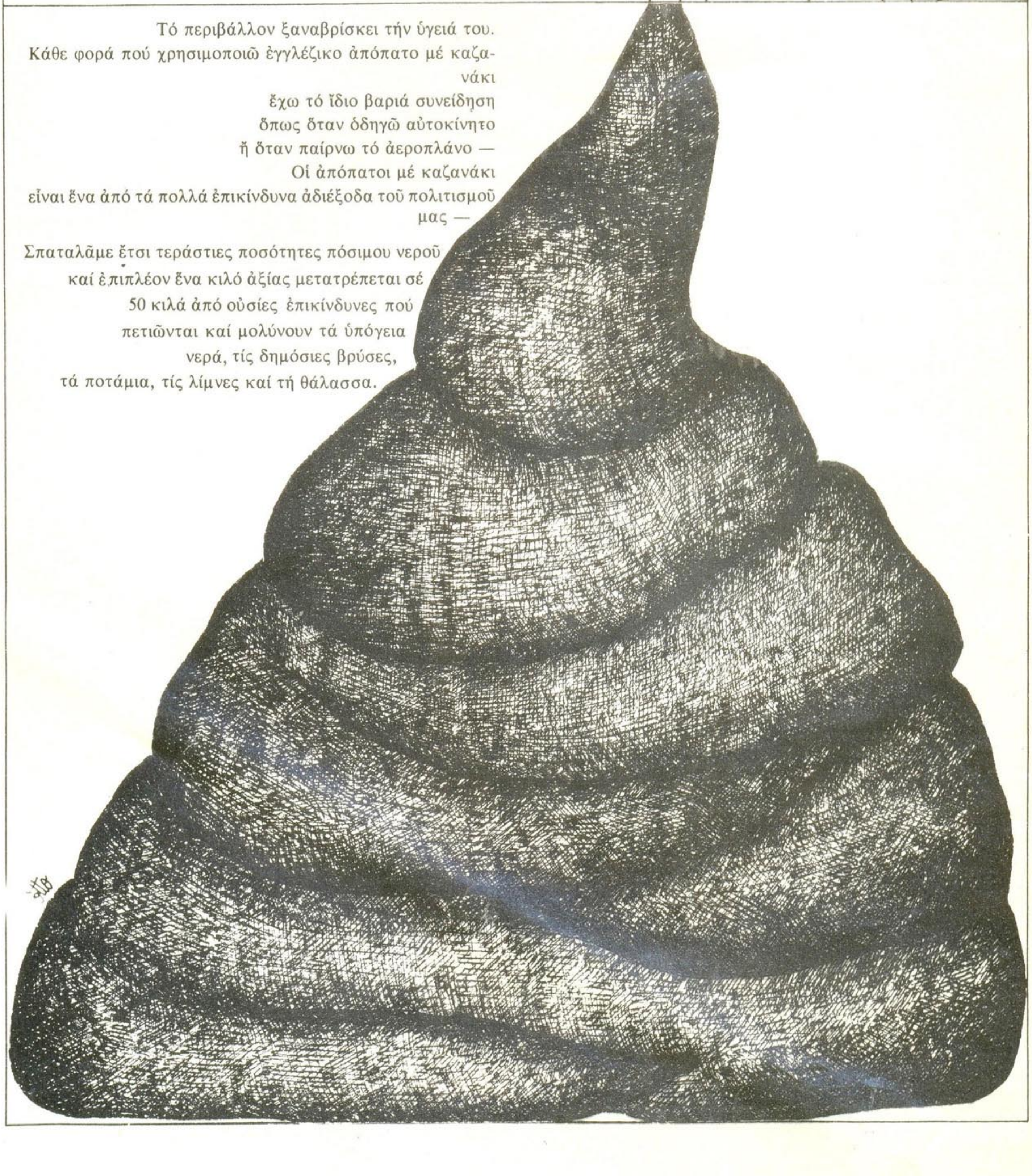

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

Ἡ σκατούλα γίνεται χῶμα
πού τό βάζουμε πάνω στή στέγη.
Γίνεται πρασιά
δάσος καί κῆπος.
Ἡ σκατούλα γίνεται χρυσός.
Μποροῦμε νά 'μαστε πανευτυχεῖς. Θά γίνουμε ἔτσι πιό
πλούσιοι —
Δέν ὑπάρχουν πιά σκουπίδια —

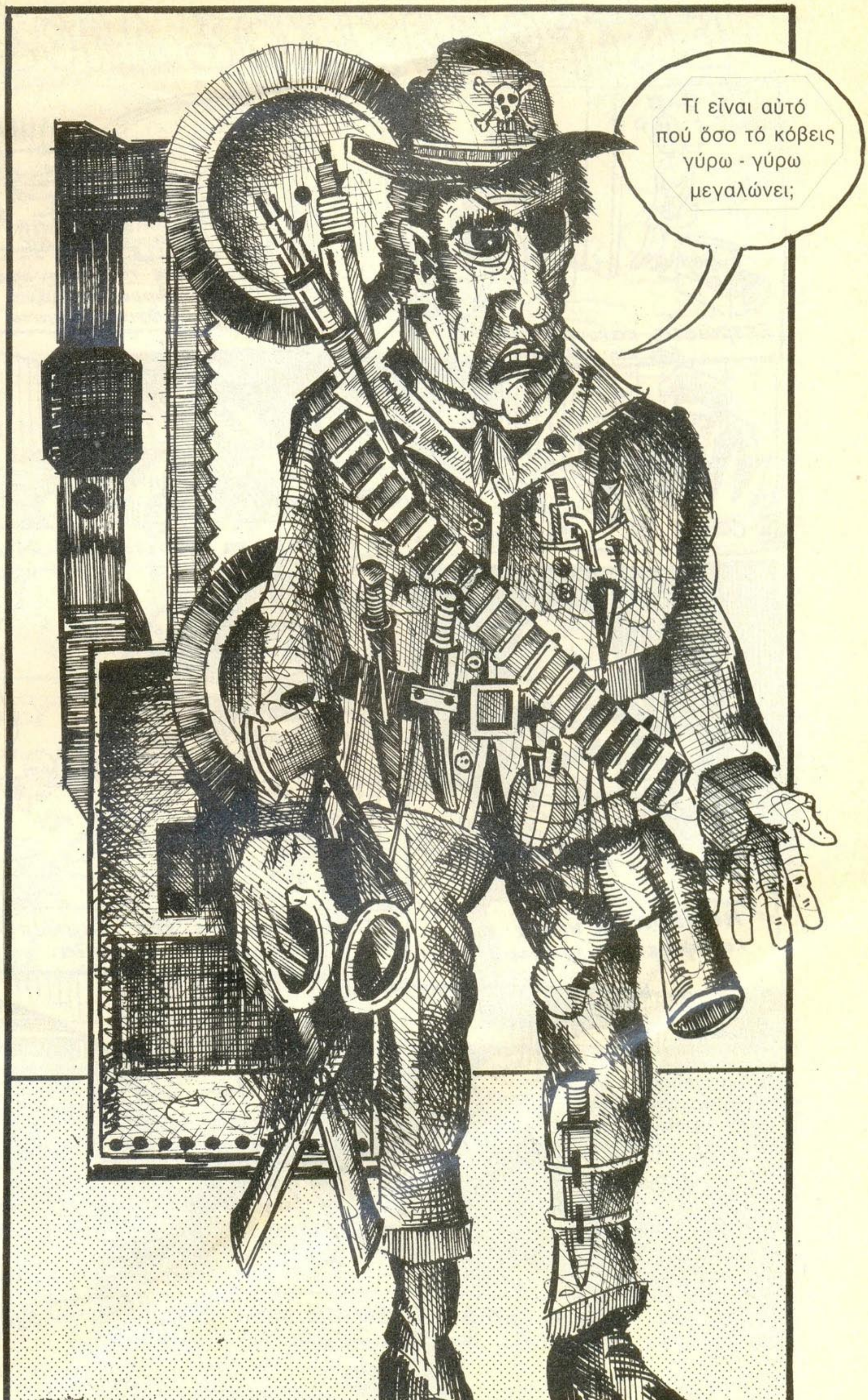
Τό περιβάλλον ξαναβρίσκει τήν ὑγειά του.
Κάθε φορά πού χρησιμοποιῶ ἐγγλέζικο ἀπόπατο μέ καζανάκι
ἔχω τό ἴδιο βαριά συνείδηση
ὅπως ὅταν ὁδηγῶ αὐτοκίνητο
ἤ ὅταν παίρνω τό ἀεροπλάνο —
Οἱ ἀπόπατοι μέ καζανάκι
εἶναι ἕνα ἀπό τά πολλά ἐπικίνδυνα ἀδιέξοδα τοῦ πολιτισμοῦ
μας —
Σπαταλᾶμε ἔτσι τεράστιες ποσότητες πόσιμου νεροῦ
καί ἐπιπλέον ἕνα κιλό ἀξίας μετατρέπεται σέ
50 κιλά ἀπό οὐσίες ἐπικίνδυνες πού
πετιῶνται καί μολύνουν τά ὑπόγεια
νερά, τίς δημόσιες βρύσες,
τά ποτάμια, τίς λίμνες καί τή θάλασσα.

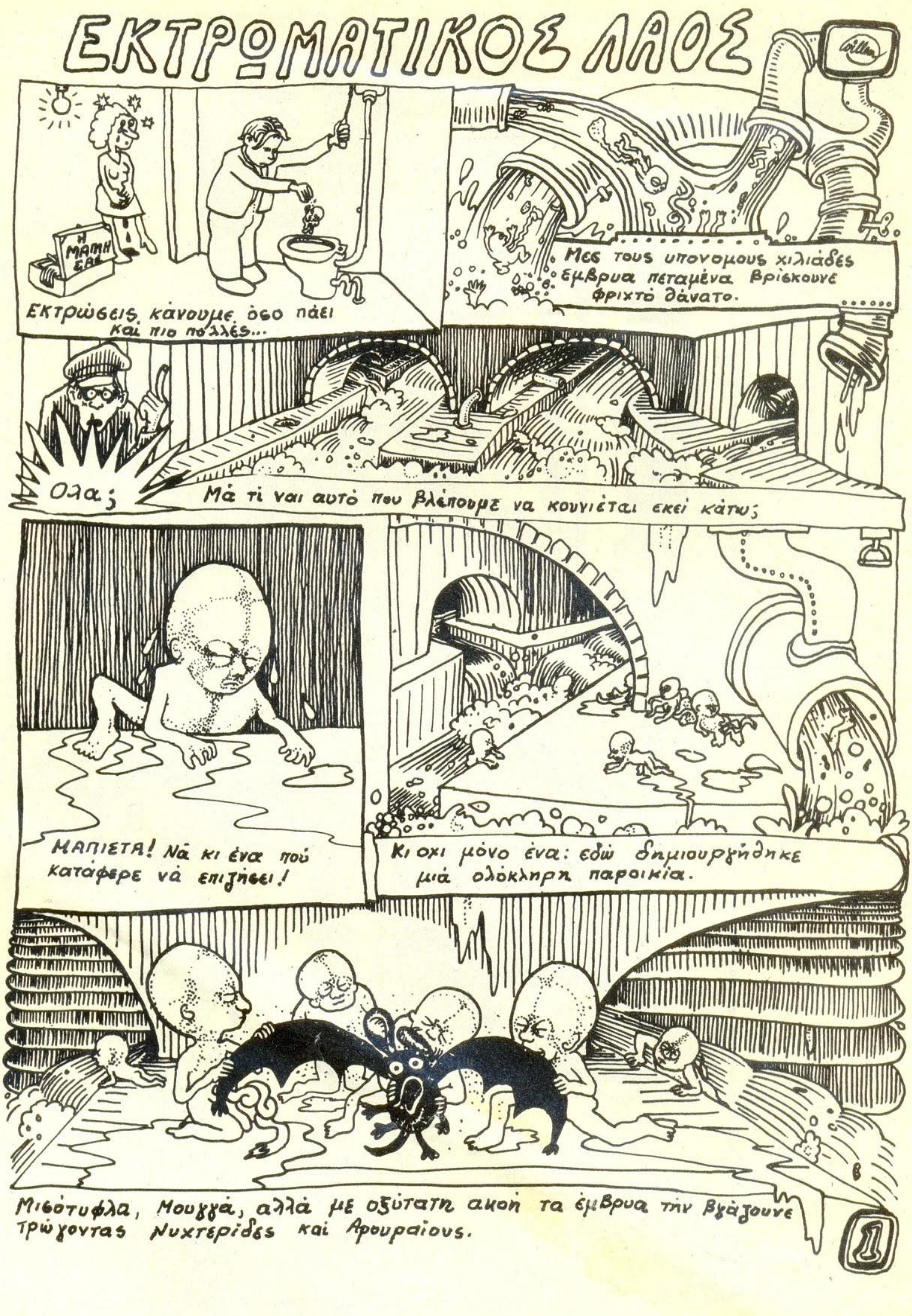

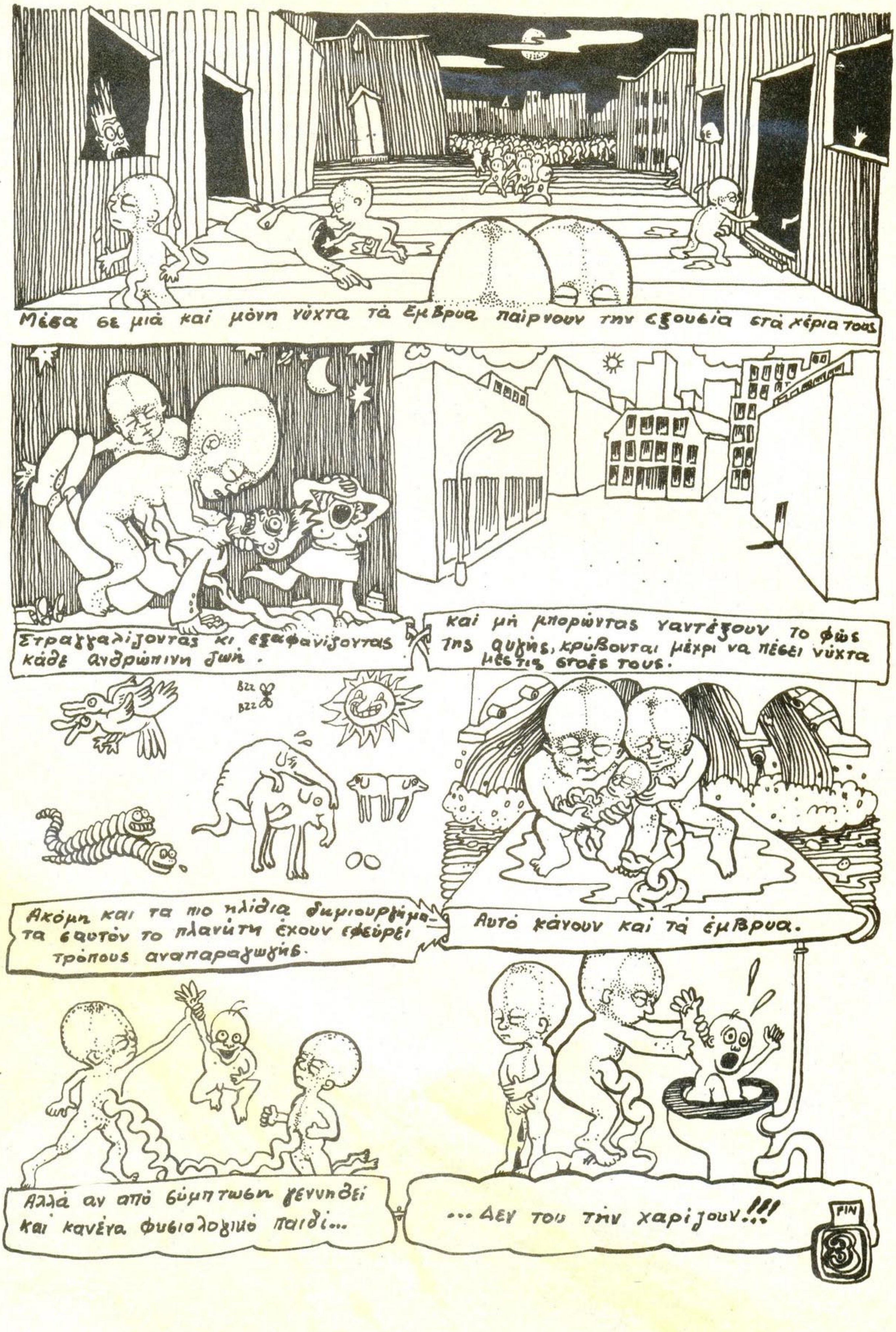
τρυπα κουιζ

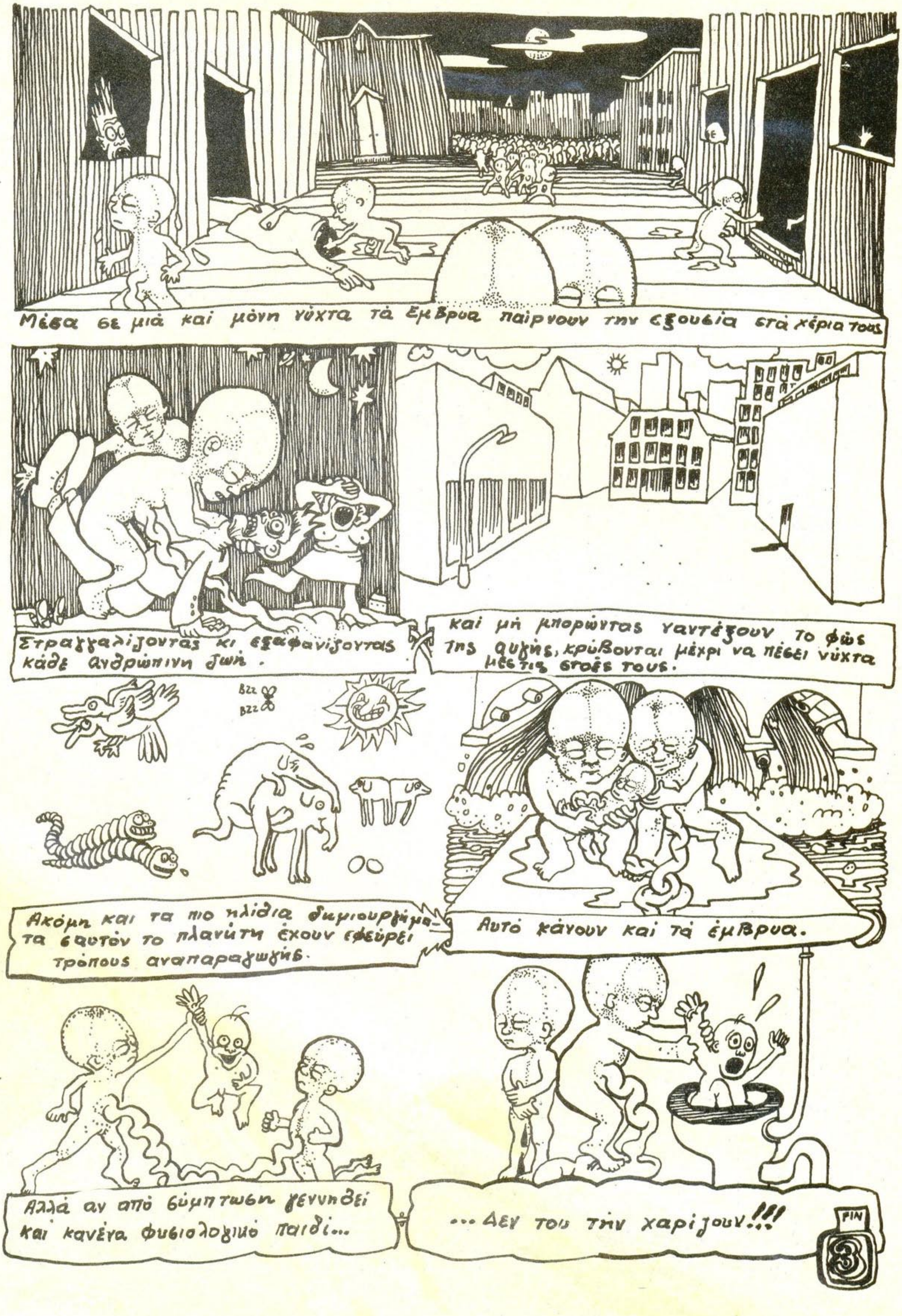
**ΕΝΑ
ΑΓΩΝΙΩ
ΔΕΣ
ΕΡΩΤΗΜΑ
ΠΟΥ
ΑΠΑΣΧΟ
ΛΕΙ
ΤΟ ΠΑΝΕΛ
ΛΗΝΙΟΝ
ΑΠΟ ΚΑΤΑ
ΒΟΛΗΣ
ΕΛΛΗ
ΝΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ**

*Ἡ ἀπάντησις
στό ἐξώφυλλο..*

ΕΚΤΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΛΑΟΣ
Η ΜΑΜΗ ΣΑΣ
Εκτρώσεις κάνουμε όσο πάει και πιο πολλές...
Μες τους υπονομους χιλιάδες έμβρυα πεταμένα βρίσκουνε φριχτό θάνατο.
Ολα;
Μά τι ναι αυτό που βλέπουμε να κουνιέται εκεί κάτω;
ΜΑΠΙΕΤΑ! Νά κι ένα πού κατάφερε νά επιζήσει!
Κι οχι μόνο ένα: εδώ δημιουργήθηκε μιά ολόκληρη παροικία.
Μισότυφλα, Μουγγά, αλλά με οξύτατη ακοή τα έμβρυα την βγάζουνε τρώγοντας Νυχτερίδες και Αρουραίους.
1

Μέσα σε μιά καί μόνη νύχτα τά έμβρυα παίρνουν την εξουσία στά χέρια τους
Στραγγαλίζοντας κι εξαφανίζοντας κάθε ανθρώπινη ζωή.
καί μή μπορώντας ναντέξουν το φώς της αυγής, κρύβονται μέχρι να πέσει νύχτα μέσ τις στοές τους.
Bzz
Bzz
Ακόμη και τα πιο ηλίθια δημιουργήματα σαυτόν το πλανήτη έχουν εφεύρει τρόπους αναπαραγωγής.
Αυτό κάνουν και τά έμβρυα.
Αλλά αν από σύμπτωση γεννηθεί και κανένα φυσιολογικό παιδί...
...Δεν του την χαρίζουν!!!
FIN
3

Μέσα σε μιά και μόνη νύχτα τά έμβρυα παίρνουν την εξουσία στά χέρια τους
Στραγγαλίζοντας κι εξαφανίζοντας κάθε ανθρώπινη ζωή.
και μή μπορώντας ναντέξουν το φώς της αυγής, κρύβονται μέχρι να πέσει νύχτα μέσ' τις στοές τους.
Bzz
Bzz
Ακόμη και τα πιο ηλίθια δημιουργήματα σ' αυτόν το πλανήτη έχουν εφεύρει τρόπους αναπαραγωγής.
Αυτό κάνουν και τά έμβρυα.
Αλλά αν από σύμπτωση γεννηθεί και κανένα φυσιολογικό παιδί...
...Δεν του τήν χαρίζουν!!!
FIN
3

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΣΑΝ ΤΟΝ ΑΕΡΑ

2 ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΙΚΟΙ

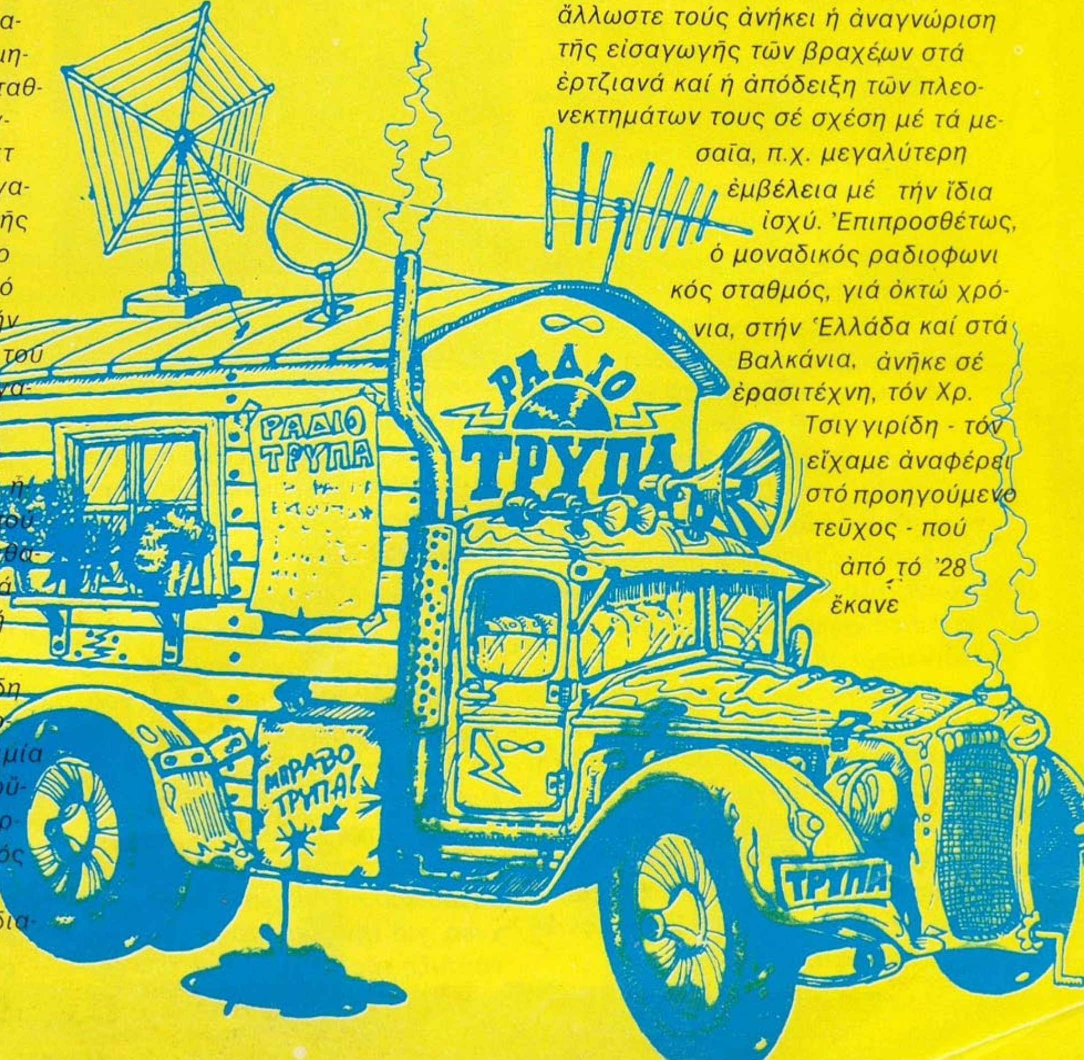
Ἀπό τό περασμένο τεῦχος τῆς ΤΡΥΠΑΣ, ὅπου γιά πρώτη φορά ἐκτέθηκε σ' ἑλληνικό ἔντυπο ἡ ἀναγκαιότητα αὐτοτέλειας τῶν πειρατικῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν καί διατυπώθηκαν οἱ λόγοι πού ἐπιβάλλουν τίς ἐλεύθερες ἐκπομπές ἀπό ἐρασιτέχνες, μέχρι σήμερα, παρεμβλήθηκαν ἕνα πλῆθος γεγονότα καί περιστατικά. Ἡ ΤΡΥΠΑ, σάν περιοδικό, ἐκτός ἀπό τή θεωρητική κάλυψη, μπῆκε καί στό παιχνίδι τῆς πρακτικῆς. Πρακτική, ἀπόλυτα ἐξουθενωτική καί ἀπογοητευτική στήν ἀρχή.

Τό πρῶτο βῆμα πρός αὐτή τήν κατεύθυνση ἦτανε νά 'ρθοῦμε σέ μιά κατ' εὐθείαν ἐπαφή μέ τούς πειρατές. Ὕστερα ἀπ' αὐτές τίς πολύμηνες ὁλονύκτιες ἀκροάσεις τῶν σταθμῶν καί μ' ἀρκετά τηλέφωνα συγκεντρωμένα, ἀρχίσαμε τά κοντάκτ μαζί τους, προσπαθώντας νά ὀργανώσουμε μιά κάποια συζήτηση, τῆς ὁποίας τό περιεχόμενο ἐπρόκειτο νά εἶναι ἡ ἐφαρμογή μερικῶν ἀπό τίς προτάσεις πού εἶχα κάνει στήν ΤΡΥΠΑ Νο 2. Εἰδικότερος πόλος τοῦ διαλόγου, μιά ἀμφίδρομη συνεργασία πειρατῶν καί μουσικῶν ἤ πιό πλατειά, μιά ἀλληλεγγύη μεταξύ τους. Ἐπίσης σημαντικό θέμα θά ἦταν, ἡ ἀντιμετώπιση τῶν νόμων πού ἀφοροῦν τή ραδιοπειρατία καί πιθανῶς μιά ὀργανωμένη ἀπ' τή μεριά τους ἐναντίωση, στήν ἀστυνομική βιαιότητα.

Αὐτή ἡ συνάντηση πού εἶναι ἤδη πολύ μακρινή γιά νά μᾶς ἀπασχολεῖ, κατέληξε ἁπλά, σέ μιά γνωριμία μεταξύ μας. Κατά τ' ἄλλα, ἦταν οὔτε λιγότερο οὔτε περισσότερο, ἀρνητική, σ' ὅλα της τά σημεῖα· ἐκτός τοῦ ὅτι ἀνανεώθηκε τό ραντεβοῦ μαζί τους γιά ἕνα καλύτερα σχεδιασμένο meeting.

Ἔγινε μιά βδομάδα ἀργότερα, καί περιλάμβανε ἐρασιτέχνες κι ἀπό τίς δυό μπάντες σέ μιά κουμπωμένη στήν ἀρχή συνομιλία πού κατέληξε σέ πολλά ἀποκαλυπτικά στό τέλος. Ἔτσι γιά πρώτη φορά, τ' ἄπλυτα τῶν ραδιοπειρατῶν θά δοῦν τό φῶς τῆς δημοσιότητας! Καί μιλᾶμε γιά σκάνδαλα, καταχρήσεις δημοσίου χρήματος, φοροδιαφυγές, βιαιότητες εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ νόμου, μαστρωπεῖες, μέχρι ἔνοπλες ὁμάδες ἔχουν συγκροτήσει αὐτά τά παράσιτα τῶν ἐπικοινωνιῶν μας, πού δίνουν αἱματηρές μεταξύ τους μάχες κάθε Σάββατο, στίς παραλίες.

Καί πρῶτ' ἀπ' ὅλα, σχετικά μέ τό «πειρατές» καί «ἐρασιτέχνες». Οἱ ἴδιοι οἱ πειρατές τῶν FM προτείνουν μιά ὀνοματολογική ταξινόμηση. Καί καθώς τή βγαίνουνε ὡς σοβαροί γιά νά προϊδεάσουνε τή κοινή γνώμη. «Δέν ἐνοχλοῦμε! μήν μᾶς πιάσετε!», αὐτοαποκαλοῦνται: ἐρασιτέχνες, ἐνῶ ἀντιπροτείνουν τό: πειρατές· γιά τούς διαφημιστές τῶν AM. Ἱστορικά ἔχει κάποια βάση. Ἀπό τό 1925 πού ἱδρύθηκε ὁ πρῶτος πυρήνας ἀπό χομπίστες μέ καθαρά ραδιοφωνικά μηχανήματα, εἴθισται νά τούς ὀνομάζουν ἐρασιτέχνες μέ τήν ἔννοια τοῦ πειραματιστῆ ἤ πιονιέρου πρωτοποριακῶν λύσεων. Δικαιωματικά ἄλλωστε τούς ἀνήκει ἡ ἀναγνώριση τῆς εἰσαγωγῆς τῶν βραχέων στά ἐρτζιανά καί ἡ ἀπόδειξη τῶν πλεονεκτημάτων τους σέ σχέση μέ τά μεσαῖα, π.χ. μεγαλύτερη ἐμβέλεια μέ τήν ἴδια ἰσχύ. Ἐπιπροσθέτως, ὁ μοναδικός ραδιοφωνικός σταθμός, γιά ὀκτώ χρόνια, στήν Ἑλλάδα καί στά Βαλκάνια, ἀνῆκε σέ ἐρασιτέχνη, τόν Χρ. Τσιγγιρίδη - τόν εἴχαμε ἀναφέρει στό προηγούμενο τεῦχος - πού ἀπό τό '28 ἔκανε

τακτικές ἐκπομπές, πού κράτησαν εἴκοσι χρόνια. 'Αντίθετα, τό κράτος ἄρχισε πειράματα τό '36 καί τό '38 ἀγόρασε ἕναν 15KW πομπό ἀπό τήν Telefunken, πού ἡ φανταρία ἀκόμα δέν ξέρει νά δουλέψει.

Παρ' ὅλ' αὐτά, ἐγώ προτιμάω τό «πειρατές» καί γιά τούς δύο, κι ἀπό δῶ καί στό ἑξῆς δέν πρόκειται νά τά ξεχωρίζω· γιά τόν ἁπλούστατο λόγο ὅτι λειτουργίες καί χαρακτηριστικά ἀμφότερων εἶναι «πειρατικά».

Νά δοῦμε ὅμως μερικά ἀπό τά πρόσωπα τοῦ κύκλου, κρατώντας τήν ἐπιφύλαξη ὅτι οἱ πληροφορίες εἶναι τρίτων. Καί σάν πρῶτο σημεῖο, τούς ΑΜ-διαφημιστές. 'Εκπέμπουν ὅλη τή μέρα μέ ἔνθετες - τσόντα διαφημίσεις· γουναρικά, οἰκόπεδα, ἐπιπλώσεις, ἐκκενώσεις βόθρων καί σκυλέ ὀλέ μουσική. 'Ασύλληπτοι, ὡς ἀξιοπρεπεῖς ἐπιχειρηματίες, διατηροῦνε σχέσεις καί συναλλαγές μέ τά ὄργανα τῆς δημόσιας σφαλιάρας. Καί ὁ νοῶν νοείτω...! Ὅτι δηλαδή διαθέτουνε γορίλλες καί πληρώνουνε πιτσιρικάδες, πού τή στήνουνε σάν τσιλιαδόροι στίς γωνίες γιά τά ραδιογωνιόμετρα. Βγάζουνε μέχρι 300.000 δρχ. τό μήνα καί πληρώνουνε ἀγγελιόσημο! Οἱ ἴδιοι ξεκινᾶνε μιά εἰσβολή στά FM, ὅπου πρόκειται νά καταλάβουν τή μπάντα, στήν κυριολεξία, γεμίζοντάς την διαφημίσεις. Ἤδη πολλοί ἀρχίσανε, μεταδίδοντας λαϊκά.

Ἔξω, ὅμως, ἀπ' αὐτή τήν πολύμορφη, ἀπρόσωπη καί ἀνώνυμη ὁμάδα τῶν ΑΜ, ἔχουμε τό «φολκλόρ» καί τόν «νονό» τῆς ἱστορίας. Στό φολκλόρ ἀνήκουν διάφορες ψωνάρες· μεταξύ τους καί ὁ Λεωνίδας. Βιοτεχνία ψησταριῶν ΛΕΩΝΙΔΑΣ. «Κάθε τρεῖς καί μία τόν πιάνουνε, τοῦ κατάσχουνε τό μηχάνημα ἀλλά τά χώνει καί τοῦ φέρνουνε καινούριο σέ δώδεκα ὧρες». 'Εκτός ἀπό βιομήχανος - ἐρασιτέχνης εἶναι καί πολιτευτής. Βάζοντας ὑποψηφιότητα σάν βουλευτής τοῦ ΠΑ$ΟΚ, στήνει στόν Πύργο 'Αθηνῶν, ἕνα σταθμό μεγάλης ἰσχύος, περίπου 2.000 Kgr, καί θά χρησιμοποιήσει τούς ἀναμεταδότες τῆς Υ.ΕΝ.Ε.Δ. γιά νά ὑποστηρίξη τήν προεκλογική του ἐκστρατεία!

Νονός, εἶναι ὁ Χρῆστος ὁ «Pop». Πρόκειται γιά ἕναν ἐξαιρετικό κύριο, δραστήριο κι ἐργατικό, πού διατηρεῖ κατάστημα ἠλεκτρονικῶν εἰδῶν, εἰδικευμένο εἰς τά περί τήν ραδιοπειρατία. Τό μαγαζί του εἶναι στό Μοναστηράκι. Σάν μονοπώλιο σημαίνει «ὅ,τι καί νά κάνεις θά πᾶς σ' αὐτόν, γιατί δέν ὑπάρχει ἄλλος», καί προεκτείνοντάς το, ὅτι, ὁ Χρῆστος ξέρει ὅλους τούς ἐρασιτέχνες καλύτερα ἀπό τήν 'Ασφάλεια, ὁπότε μπορεῖ νά / καί καρφώνει ὅποιον τοῦ καβλώσει. Ἔτσι, ἄν ὁ Χρῆστος βγάλει φετβά, νά μποϋκοτάρουν κάποιο ἐρασιτέχνη παρεμβάλοντας στή συχνότητά του, τότε θά πρέπει νά ὑπακούσουν ὅλοι, ἄν δέν θέλουν νά θεωρηθοῦν συνεργοί καί νά καρφωθοῦν ἀναλόγως. Συνήθως, τά μηχανήματα πού κατά-

σχονται, βρίσκονται σάν ἀνταλλακτικά στό μαγαζί του. Διατηρώντας αὐτές καί πολλές ἄλλες ἀποκλειστικότητες, ὁ Χρῆστος, ἔχει τό ἐλεύθερο, ν' ἀνεβάζει τεχνητά τίς τιμές. Εἶναι σά ν' ἀγοράζεις ἕνα led πού θά 'κανε μέ maximum κέρδος ἀντιπροσώπου - μαγαζιοῦ 14 δρχ. ἄς ποῦμε, 150 δρχ!

Χρῆστος ὁ «Pop» εἶναι τό ψευδώνυμο πού βγαίνει σάν ἐρασιτέχνης, διά τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς βγαίνει καί τό κατά κόσμον ὄνομά του. Τό χρησιμοποίησαν πρόσφατα ἔντυπα καί ἠλεκτρονικά μέσα, ὅταν κάλυψαν τήν ἀπονομή τοῦ Β.' Μεγάλου Βραβείου τῆς 'Ακαδημίας Γραμμάτων & 'Επιστημῶν στόν ἐκδότη τοῦ μοναδικοῦ περιοδικοῦ γιά ἐρασιτέχνες, γιά τήν συμμετοχή του στήν ἀνάπτυξη τῆς τεχνολογίας τῶν ἐπικοινωνιακῶν συσκευῶν. Ὑπῆρξε ἕνα μελανό σημεῖο, στήν κατά τά ἄλλα μεγαλόπρεπη τελετή τῆς ἀπονομῆς, ὅταν συντάκτες τοῦ περιοδικοῦ ΒΟΜΒΟΣ & ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ πού πρόσκειται στή νεοδημοκρατική πολιτιστική κίνηση 3045, ὑπέβαλαν ἔνσταση γιατί «τά μισά, ἄν ὄχι ὅλα ἀπ' τά διαγράμματα - κυκλωματικές ἀναλύσεις γιά κατασκευές πομπῶν, δέν βγαίνουνε σύν ὅτι προτρέπει τά νιάτα μας στήν κατοχή καί χρήση, ἐθιστικῶν γιά τήν ἐπικοινωνία, μέσων».

Μέσα ἀπό αὐτή τήν ἐπιτυχία του, στό πεδίο τῆς ἐπιστήμης, ὁ δημοφιλής Χρῆστος, διαπρέπει καί στό χῶρο τῶν ἐντύπων γαργαλιστικοῦ περιεχομένου, μέ τό ἡμι-πορνό ΦΟΛΑ. Ἔτσι λοιπόν, ὅπως εἶναι πιασμένος ἀπό ὅλες τίς πάντες, προσέχτε μήν τοῦ κάνετε τζιριτζάντζουλες, γιατί σᾶς ἔχει γάτα.

'Απ' τήν ἄλλη πλευρά, ἔχουμε τούς «FM ἐρασιτέχνες» μέ τά κακόγουστα, χωρίς προσωπικότητα παρεπώνυμα - ἀριθμούς, πού προσπαθοῦν νά κρατηθοῦν μετά βίας σοβαροί μέ τά φούλ heavy metal προγράμματά τους, ἄν καί δέν βλέπω πῶς μπορεῖς νά 'σαι heavy metal rocker καί τήν ἴδια στιγμή σοβαροφανής τεχνοκράτης. Δέν φαίνεται, ὅμως, νά τό κατορθώνουν τελικά.

Ἤδη μπήκανε πολλά μερμύγκια στά μπαντζάκια τους, καί κάνα δυό δέν μπόρεσαν νά ἀντισταθοῦν. Θά μιλήσουμε γι' αὐτούς ἀργότερα.

Ἄς ἀναφερθοῦμε πάλι στή συζήτηση μαζί τους. 'Ανάμεσα σ' αὐτά πού ἀκούστηκαν, εἴχαμε καί μερικά φαιδρά. 'Ενῶ γίνεται λόγος γιά τό νομικό σχῆμα τῆς ὑπόθεσης, καί ἐμμένουμε στήν ἄποψη ὅτι ἡ βία τῶν ἀστυνομικῶν εἶναι ἀδικαιολόγητη καί ὑπερβολική καί ὅτι οἱ πειρατές ὅπως καί ὁποιαδήποτε ἄλλη ὁμάδα ἤ ἄτομο πρέπει νά τούς ἀντιμετωπίζουν μ' ὅλα τά δυνατά μέσα κι ὅτι ἀκόμα εἶναι ἀναγκαῖο νά πάψουν νά βλέπουν στό πρόσωπο τοῦ κλώτσου, τόν ἀδιαφιλονίκητα πανίσχυρο μπαμπούλα, κάποιος ἀπ' αὐτούς διαφωνώντας: «'Εγώωω; ἄν ἔρθουνε οἱ ἀστυνομικοί σπίτι μου, θά τούς ἀφήσω νά μποῦνε μέσα, ὅ,τι ὥρα καί νά 'ναι· μόνο θά τούς πῶ: μέ συγχωρεῖτε πάρα πολύ, ἀλλά ἄν θέλετε μή μοῦ τά πάρετε ὅλα, ἀφῆστε μόνο τούς δίσκους πού κάνουνε ὀγδόντα

χιλιάδες καί τό κασσετοφωνάκι πού τό 'χω μέ δόσεις· τ' ἄλλα χάρισμά σας!»

Στό ἴδιο στύλ βρίσκονταν καί οἱ ἰσχυρισμοί ὅλων τῶν ὑπολοίπων. «"Αν ἀμυνθοῦμε μιά φορά, αὐτοί θά τό κρατήσουνε πεῖσμα καί θά μᾶς πετσοκόψουνε» ἤ διάφορα «...τή δουλειά τους κάνουνε». Κάπως ἔτσι ξέφτισε ὁ διάλογος μαζί τους.

Ἡ ἐπισήμανση πού θά 'θελα νά κάνω, φαίνεται ὁλοκάθαρα μέσα στίς κουβέντες τους. Πόσο ὄχι μόνο φοβισμένοι, ἀλλά καταπτοημένοι εἶναι.

Μιά τρίτη συνάντηση μέ ραδιοπειρατές καί μουσικούς ἀτύχησε σχεδόν, γιατί ὁ Πουλικάκος κι ὁ Σιδηρόπουλος ἤρθανε ἀπό μιά - μιάμιση ὥρα ἀργότερα, μετά τό τέλος τῆς συζήτησης. Κι ἔμεινε μόνο ὁ Ἡρακλῆς ...σταθερός. Τί ἔμεινε ἀπ' αὐτό; Οἱ ἐπαφές πειρατῶν - μουσικῶν, κάποιες κασσέτες πού ἀνταλλάχτηκαν κι ἀπόψεις ἀπό τίς δύο πλευρές γιά μιά πάνω σέ κοινή βάση συνεργασία. "Αν καί στά εἰδικά της σημεῖα, ἡ συνομιλία θά μποροῦσε νά ἦταν ἀποτυχημένη, ἐν τούτοις αὐτό πού γίνεται σήμερα στά FM, μοιάζει νά 'ναι ἀποτέλεσμά της.

Παρεπόμενο ἑνός μπούμ, πού ξέσπασε ἐδῶ καί δύο μῆνες καί ἄλλαξε τή μορφή καί τό περιεχόμενο πολλῶν ἐρασιτεχνικῶν ἐκπομπῶν. Καί δέν εἶναι μόνο τό καινούριο Rock'n' Roll, κάποια προγράμματα μέ ska πού ἄκουσα ἀλλά καί τά ἀφιερώματα σέ γκρούπς καί μουσικούς (ἕλληνες καί ξένους), συνεντεύξεις μαζί τους, προπαντός συνεντεύξεις. "Ητανε ὁ Γιάννης ὁ 223 σέ συνεργασία μέ τόν 'Αντρέα τόν 102 πού ἀνοίξανε αὐτό τό καινούριο πεδίο στίς ἐρασιτεχνικές ἐκπομπές. Καί ναί μέν ὁ 223 δέν ἔχει προσωπική θέση στίς συνεντεύξεις καί στίς ἐπιλογές του, ἀλλά μ' αὐτό πού κάνει «δηλώνει» τήν παρουσία τῶν ραδιοπειρατῶν, φέρνει ἕναν καινούριο ἀέρα πιό ἐλεύθερο καί ἀνεξάρτητο καί σπάει δυναμικά τό πέπλο τῆς διακριτικότητας καί τῶν «ψιθυριστῶν φωνῶν» πού κυριαρχοῦσαν στά FM.

Σ' ὅλα αὐτά ἔχουμε: συνεχές παίξιμο τῶν ἀνεξάρτητων παραγωγῶν, πού δέν ἔχουν ἄλλο τρόπο γιά νά ἀκουστοῦν. Καί σημειῶστε το αὐτό. "Η τά ρεψίματα, τίς Χριστοπαναγίες, τά ἀνέκδοτα, τίς προσωπικές τους ἐμπειρίες, θεατρικά ἀπό κασσέτες ἠχογραφημένες σέ στούντιο πού τούς δώσαμε ἐμεῖς, μέχρι ἐκπομπές γιά ἀγγλόφωνους! Τό χορό συμπληρώνουν, ὁ «Θεῖος Πολύκαρπος καί ἡ φωνή τῆς Εἰρήνης»· ὁ ἐρασιτέχνης μέ τό πιό ἀνθρώπινο πρόσωπο. Δέν ἐκπέμπει πιά. Αὐτή ἡ τελευταία του ἐκπομπή ἦτανε ὅ,τι πιό ΕΥΑΙΣΘΗΤΟ παρουσιάστηκε ποτέ στό ραδιόφωνο ἀπό νόμιμους καί μή σταθμούς. Καί ἐπίσης ὁ 544 (στούς 94 MHZ μέ ἀναμετάδοση στούς 97 MHZ, ἄν θυμᾶμαι καλά) καί μέ προγράμματα ἀνοιχτοῦ φάσματος στήν ἐκλογή τῆς μουσικῆς του. Κι ὄχι μόνο Scorpions καί City - γαμῶ τό κέρατό μου!!! Ὁ 727, ἡ «Ραδιοφωνία Κολωνακίου» στά AM, μέ νυχτερινά προγράμματα καί στενή ἐπικοινωνία μέ τό κοινό τους, κ.ἄ.

Στίς πρόσφατες δραστηριότητες τῶν ραδιοπειρατῶν καί εἰδικότερα τοῦ 223 καί τοῦ 102 βρίσκονται: μιά στήλη ἐπικοινωνίας - πληροφόρησης, τό «Ράδιο 102 -223» στό περιοδικό ΜΟΥΣΙΚΟ ΕΞΠΡΕΣ, ὅπου ἀνακοινώνονται, εἰδικά προγράμματα, ἀφιερώματα, ἀποτελέσματα συζητήσεων καί ἕνας διάλογος στρογγυλῆς τραπέζης, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νά μεταδοθεῖ live. Σ' αὐτόν συμμετεῖχαν: ὁ Γιάννης ἀπ' τούς Vavoura Band, ὁ Pete κι ἄλλος ἕνας ἀπ' τούς Pete & Royce, ὁ κιθαρίστας τῶν Dalton's Family, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Λήτης, ἡ ΤΡΥΠΑ καί δέν ἦρθαν ὁ Σιδηρόπουλος καί ὁ Πουλικάκος.

"Αν καί τά θέματα πού παρουσιάστηκαν ἀπ' τόν 223 ἦταν κοινότυπα καί τετριμμένα, «ἀγγλικός ἤ ἑλληνικός στίχος;», τά «αἴτια τῆς φθορᾶς τῶν δύο προηγούμενων σκηνῶν Rock'n Roll στήν Ἑλλάδα», ἡ συζήτηση ἐξελίχτηκε ὁμαλά καί ἀκούστηκαν ἐνδιαφέρουσες ἀπόψεις, ὥσπου ἔσπασε ἡ κεραία τοῦ 102, καί ἀναγκαστικά σταμάτησε ἡ μετάδοση. 'Ηχογραφήθηκε ὅμως ὁλόκληρη καί θά τήν μεταδώσουν κάποια προσεχή ἡμερομηνία.

Δύο τελικές παρατηρήσεις, γιά τίς δραστηριότητες τοῦ «Ράδιο 102 - 223» καί ἡ συνέχεια προσεχῶς.

Αὐτό πού συμβαίνει, δέν εἶναι παιχνίδι γνωριμίας μέ τούς μουσικούς, μέ σπουδαῖα πρόσωπα δηλαδή· εἶναι περισσότερο ἡ προσπάθεια ἀλληλοβοήθειας καί ἐπιβίωσης δύο ὁμάδων πού περιστρέφονται κι οἱ δυό γύρω ἀπό τό Rock'n Roll καί πού, ἐπιπλέον, καμιά τους δέν ἔχει ἀπό ποῦ νά πιαστεῖ. Εἶναι ἀπόπειρα, πού σηκώνει fan, ἀλλά ὄχι ἐλαφράδες καί ἔπαρση.

Καί: χρειάζεται νά ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΟΥΝΕ οἱ ἴδιοι ἀπέναντι στό ἀντικείμενό τους. 'Εκτός ἄν τραβάει κορδόνι ἡ payola, πού στήν περίπτωσή μας εἶναι καί μίζερη· τσάμπα μερικοί δίσκοι καί φωτογραφίες.

Αὐτό τό νόημα εἶχαν οἱ προτάσεις μου, στήν περασμένη ΤΡΥΠΑ.

Σόχ - άμ Ακ - Μπάρ
ἀδερφός τοῦ Σόχ - άμ - Σαέρντα

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΟΥ ΚΑΒΑΛΗΣΕ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑΚΙ;

Σέ σχετική ἐρώτηση διερχομένων Δημοσιογράφου καί φωτορεπόρτερ τῆς ΤΡΥΠΑΣ ὁ ἄγνωστος ἀπάντησε μέ ἕναν καθόλου διαφωτιστικό τρόπο. Παραθέτουμε αὐτούσια τήν στιχομυθία ἐν εἴδει συνέντευξης πού προλάβαμε καί τοῦ πήραμε μέχρι τήν στιγμή πού ἔφτασε ἕνα ἀσθενοφόρο τοῦ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ καί τόν μάζεψε φορώντας του ἕνα εὐπρεπές ἀμπέχωνο πού ἔδενε τά δύο μανίκια στό πίσω μέρος τῆς στολῆς. Διερωτώμεθα ποιός εἶναι καί τί κρύβεται σ' αὐτήν τήν ἱστορία.

Δυστυχῶς, ὁ φωτογράφος τῆς ΤΡΥΠΑΣ δέν κατάφερε νά καλύψει πλήρως τό φωτογραφικό λαυράκι γι' αὐτό καί τόν ἀπολύσαμε.

ΤΡΥΠΑ: *Μά τί κάνετε χριστιανέ μου μεσημεριάτικα καθισμένος πάνω στό ἀεροπλανάκι;*

ΑΓΝΩΣΤΟΣ: Ἡ πολεμική ἀρετή τῶν Ἑλλήνων εἶναι γνωστή, δεξιόθεν, ἀριστερόθεν, πανταχόθεν... δῶστε μου ἕνα δεκάρικο νά βάλω μπρός αὐτό τό ρημάδι...

ΤΡΥΠΑ: *Γιά πεῖτε μας πρῶτα-πρῶτα, καί μετά θά σᾶς δώσουμε τό δεκαρικάκι, ἐσεῖς τί εἶσθε; ΑΦΡΩΝ; ΣΤΑΓΟΝΙΔΙΟ; ἤ ἁπλός κομπάρσος σέ σήριαλ τῆς τηλεόρασης;*

ΑΓΝΩΣΤΟΣ: Βεβαίως καί νά σᾶς εἴπω, διά κάθε ἐρώτημα ὑπάρχει καί μιά ἀπάντησις. Εἶμαι μιά σταγόνα ἐξ οὐρανοῦ μέσα στό ταψί μέ τό ψητό...

ΤΡΥΠΑ: *Τί μάρκα εἶναι τό ἀεροπλανάκι σας;*

ΑΓΝΩΣΤΟΣ: RED BARON κύριοι, δῶστε μου τό δεκάρικο διότι τά πολλά λόγια δημιουργοῦν ἀνέχειας...

ΤΡΥΠΑ: *Ἕνα λεπτό... πιστεύετε ὅτι τό δεκάρικο σήμερα ἔχει ἀξία ἀκόμη;*

ΑΓΝΩΣΤΟΣ: Τά βλέπετε; Πταίουν ἤ δέν πταίουν οἱ διδάσκαλοι πού δέν ἐδίδαξαν ὀρθῶς τούς νέους διά τήν ἡρωϊκήν ΜΑΚΡΑΚΩΜΗΝ κι ἐκεῖνοι ἐπαρεξήγησαν ἀφήσαντες ΜΑΚΡΙΑΝ ΤΗΝ ΚΟΜΗΝ... διά τοῦτο ἐνορχηστρώθη καί ὁ κακοήθης δημοσιογραφικός τύπος καί ἔβαλε κατά τοῦ φωτεροῦ δρόμου πού διήνηξεν ὁ ἐθνικός καμικάζι στήν Θεσσαλονίκη. Ἐγώ ὅμως ἀκλόνητος κραυγάζω: ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΠΟΥ ΧΑΡΑΞΕΝ Ο ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ...

ΤΡΥΠΑ: *Μά ποιούς σκοπούς ἔχετε;*

ΑΓΝΩΣΤΟΣ: Πιστεύω νέε μου ὅτι γνωρίζετε τό ἕτερον φωτισμένον παράδειγμα τοῦ μεγίστου ἐκ τῶν προγόνων μας Ἀλεξάνδρου τοῦ Γίγαντα ὅταν ἐκεῖνος εὑρέθη πρό τοῦ τερπνοῦ διλήματος νά λύσει τόν Δεσμόν ἤ νά σηκωθεῖ καί νά φύγει καί τό πῶς ἔπραξε προτιμήσας νά μείνει καί διά τῆς μαχαίρας νά καταφέρει

τρομερά κτυπήματα ἐπί τοῦ διαβολικῶς ἐμπλακέντος σχοινίου... Δι' αὐτό καί ἐγώ θά ἀνυψωθῶ πάραυτα διά νά ἐκβιάσω ἀπό τό ὕψος τοῦ ἀέρος, ὡς νέος Ἴκαρος, καλυτέρας συνθήκας διά τά ἀγροτικά μας προϊόντα, ἀπό τούς λοιπούς ἑταίρους τῆς Ε.Ο.Κ....

ΤΡΥΠΑ: *Μέ τό παιχνίδι αὐτό ἔχετε σκοπό νά πετάξετε;*

ΑΓΝΩΣΤΟΣ: Αὐτό πού ἐσεῖς ὀνομάζετε παιχνίδι, στά ἔμπειρα καί ἀποφασισμένα χέρια ἑνός ἀνδρός πού γνωρίζει νά ἡγεῖται, γίνεται ὅπλο φοβερόν δῶστε μου ἐπιτέλους τό δεκάρικο, ἡ Ἱστορία μέ περιμένει...

ΤΡΥΠΑ: *Μήπως εἶστε θύμα παραισθησιογόνων;*

ΑΓΝΩΣΤΟΣ: Φίλτατε σέ λίγη ὥρα θά ἵπταμαι πάνω ἀπό τό μέγαρο τῆς Κοινότητος στάς Βρυξέλλας κι ἐκεῖ θά δώσω τήν τελικήν μάχην... κύριοι πρέπει κάποτε νά πειθαρχήσωμεν ὡς λαός διά νά ἀναλάβωμεν καί ὡς Ἔθνος...

ΤΡΥΠΑ: *Ἔχετε νά μᾶς πεῖτε κάτι γιά σᾶς ἤ γιά τήν οἰκογένειά σας;*

ΑΓΝΩΣΤΟΣ: Πρῶτον οὐσιῶδες, καί πολύ κεφαλαιῶδες. Στάς συναλλαγάς μας μέ τούς κυρίους κυρίους τῆς ΕΟΚ νά πατήσωμεν πέλμα, διά νά ἐξέλθωμεν ἀπό τό τέλμα. Ἐφόσον λοιπόν ἐκεῖνοι, παράγουν ἄφθονα βιομηχανικά προϊόντα καί ἡμεῖς παράγομεν ἄφθονα ἀγροτικά προϊόντα. Ἀνταλλαγή ἐπί ἴσοις ὅροις λοιπόν. Μίαν Μερσεντές οἱ Γερμανοί, ἕνα τελάρο μέ πρωΐμους ντομάτας ἐμεῖς, σημειώσατε διά τάς ὀψίμους χρειαζόμεθα διαφορετικήν ἀξιολόγησιν, μίαν ἔγχρωμον τηλεόρασιν οἱ Γάλλοι, μισό σάκο γεώμηλα ἐμεῖς, βαρέα μηχανήματα οἱ Ἐγγλέζοι, ποσότητα μουσμούλων ἐμεῖς... Τό βλέπετε τό κρομμύδι αὐτό; Θά γίνει τό Σύμβολο διά μίαν νέαν ἀγροτικήν πολιτική... θά τό χώσω στόν πρωκτόν τῶν κυρίων αὐτῶν πού στρογγυλοκάθονται εἰς τά καρέκλας των καί ἀποφασίζουν πότε θά τραβήξωμεν ἡμεῖς τό καζανάκι... βγάλτε ἐπιτέλους τά δεκάρικα...

Τήν στιγμή αὐτή ἔφτασε τό ἀσθενοφόρο καί οἱ ἄνθρωποι μέ τ' ἄσπρα διέκοψαν τόν δεκάρικο τοῦ ἀγνώστου καί ἀφοῦ τοῦ περάσανε τό ζουρλομανδύα τόν ἔσυραν βίαια στό ἄσπρο ἁμάξι καί τσούφφ χαθήκανε. Ἐμεῖς μείναμε μέ τά πελώρια ἐρωτηματικά μας, ποιός ἦταν αὐτός ὁ ἄγνωστος, ἄραγες ὑπάρχει κάποια σχέση μέ τό ΠΑΣΟΚ τό ὁποῖο ἔχει ἀκριβῶς σ' αὐτό τό μέρος τά γραφεῖα του; Δέν τολμοῦμε νά ἐξάγουμε συμπεράσματα, ἀλλά ζητᾶμε ἀπό τάς ἀρχάς καί τήν κυβέρνηση νά ἐρευνήσουν τό σκοτεινό γεγονός!!!

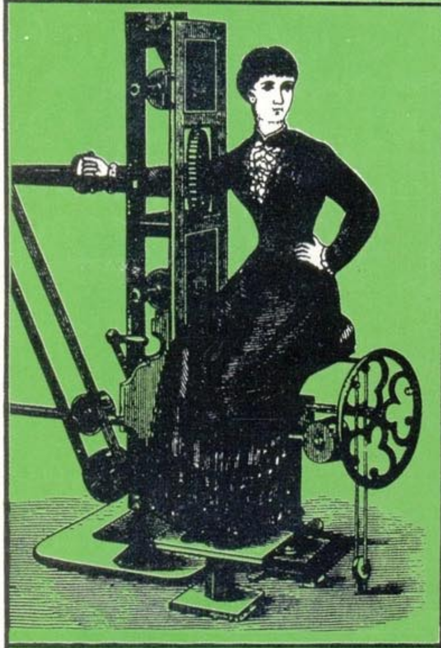
Η ΣΥΝΤΑΞΗ

η σελίδα τού αντιφεμινιστή

1 1981

·ΕΙΔΗΣΕΙΣ·ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ·ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ·

ΜΕΡΙΚΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΚΟΛΑΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ ΠΟΥ ΟΙ γυναίκες ΣΗΚΩΣΑΝ ΚΕΦΑΛΙ. ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΦΤΗΝΟ ΚΑΙ ΕΥΚΟΛΟ ΣΤΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ, ΜΠΟΡΕΙΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕΤΕ ΣΤΟΝ ΜΑΡΑΓΚΟ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΣΑΣ. ΘΑ ΣΑΝ ΤΟ ΦΤΙΑΞΕΙ ΠΡΟΘΥΜΑ ΕΑΝ ΤΟΥ ΠΕΙΤΕ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΘΕΛΕΤΕ. ΤΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΚΟΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΑΚΡΙΒΟ.....

·ΕΜΕΙΣ·

ΞΕΣΠΑΘΩΣΑΝ ΠΑΛΙ ΟΙ ΚΟΥΛΤΟΥΡΙΑΡΗΔΕΣ ΜΕ ΤΟ «ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΧΕΡΙ-ΧΕΡΙ ΜΕ ΤΙΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΕΣ ΚΑΤΙΝΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΩΜΑΛΕΣ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΞΥΝΗΣΕ Ο ΠΟΥΤΣΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΡΙΣΚΟΥΝΕ ΛΕΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ... ΜΑΛΑΚΕΣ ΞΥΠΝΗΣΤΕ ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΑΖΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΤΙΦΕΜΙΝΙΣΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ! Η ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΜΠΛΑ ΜΠΛΑ-ΜΠΛΑ ΙΣΟΤΗΤΑ ΛΕΕΙ. ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΠΡΟΠΥΡΓΙΟ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΟΥ, ΑΠΑΣΤΡΑΠΤΟΝΤΟΣ ΑΝΔΡΙΣΜΟΥ Η ΣΕΛΙΔΑ ΑΥΤΗ, ΕΤΣΙ ΠΟΥ ΠΑΜΕ ΘΑ ΚΑΤΑΝΤΗΣΕΙ ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΥΔΡΗ ΕΡΗΜΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΦΥΛΛΟΥ. ΣΕ ΛΙΓΟ «ΚΥΡΙΟΙ» ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ, ΠΑΡΑΠΟΛΥ ΑΡΓΑ! ΞΥΠΝΗΣΤΕ. ΤΑ ΜΑΣΤΙΓΙΑ, ΟΙ ΚΝΟΥΤΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΦΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΑΧΝΙΑΖΟΥΝ ΣΤΙΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΤΩΝ ΠΡΩΗΝ ΙΣΧΥΡΩΝ. ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ.

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ ΠΟΥ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΑΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΕΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΤΗΣ ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΑΚΙ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΤΕ ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ. ΘΑ ΕΚΠΛΑΓΕΙ ΜΕ ΤΟ ΓΟΥΣΤΟ ΣΑΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΠΟΛΛΑ ΛΟΓΙΑ ΘΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΤΙ ΖΗΤΑΤΕ ΑΠΟ ΚΕΙΝΗΝ... ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΜΕΣ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΥΦΑΣΜΑΤΟΣ. ΣΕ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΓΙΑ ΚΕΙΝΗ.

400%

ΑΥΞΗΘΗΚΕ ΤΑ ΔΥΟ (2) ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΜΕΤΟΧΗΣ ΤΩΝ γυναικών στην ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ! ΑΛΛΟ ΤΟΣΟ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΑΥΞΗΘΗΚΕ ΚΑΙ Η ΑΝΤΡΙΚΗ ΜΑΛΑΚΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΒΛΑΚΩΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΩΝ ΤΗΣ γυναικείας ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗΣ. ΑΠΟ ΚΕΙ ΟΜΩΣ ΠΑΝΕ ΚΙ ΑΛΛΟΙ. ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΡΕΧΕΙ ΓΙ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ..

ΑΝΤΡΕΣ!

ΤΟ ΚΑΤΡΑΚΥΛΙΣΜΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ!

ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ ΤΗΣ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ», ΤΩΝ «ΙΣΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» ΑΠΟΒΛΑΚΩΝΟΝΤΑΙ ΜΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΡΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ... ΑΛΛΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΘΕΟΣ!....

ΟΧΙ! ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΟΙ. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΑΡΚΑΣ. ΤΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΜΑΣ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ ΤΗΣ γυναικείας «ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ» ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ.....

ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΠΟΡΝΟΠΕΡΙΟΔ.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΑΣ ΜΕ ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ, ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΡΘΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΔΟΞΑ. ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΔΟΤΕΣ.

(Λ. ΖΗΚΟΣ 1981)

ΛΑ-ΛΙ-ΛΑ
ΤΡΑ-ΛΙ-ΛΑ
ΤΡΟ-ΛΟ-ΛΟ
ΤΡΑ-ΛΑ-ΛΟΥ
ΤΡΙΛΑ-ΛΑ-
ΤΡΑ-ΛΑ-ΛΙ
ΠΦΦΦΟΥΥΥΥ
ΧΙ ΧΙ
ΧΟΥ!
ΧΙ ΧΙ
ΧΟΥ!
ΚΡΤΙΖΖΖ
ΠΛΟΥΓΚ
ΚΡΑΝΤΣ
ΠΦΦΦΟΥΥΥ
ΠΛΑΤΣ
ΠΛΑΤΣ
ΠΛΙΓΚ
ΠΛΟΥΓΚ
ΚΡΙΖΖΖ
ΠΛΑΤΣ
ΠΑ!ΠΑ!ΠΑ!
OFF

ΔΥΟ ΕΥΚΟΛΟΙ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΣ ΤΡΟΠΟΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΚΟΨΕΤΕ ΠΑΡΑΥΤΑ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ

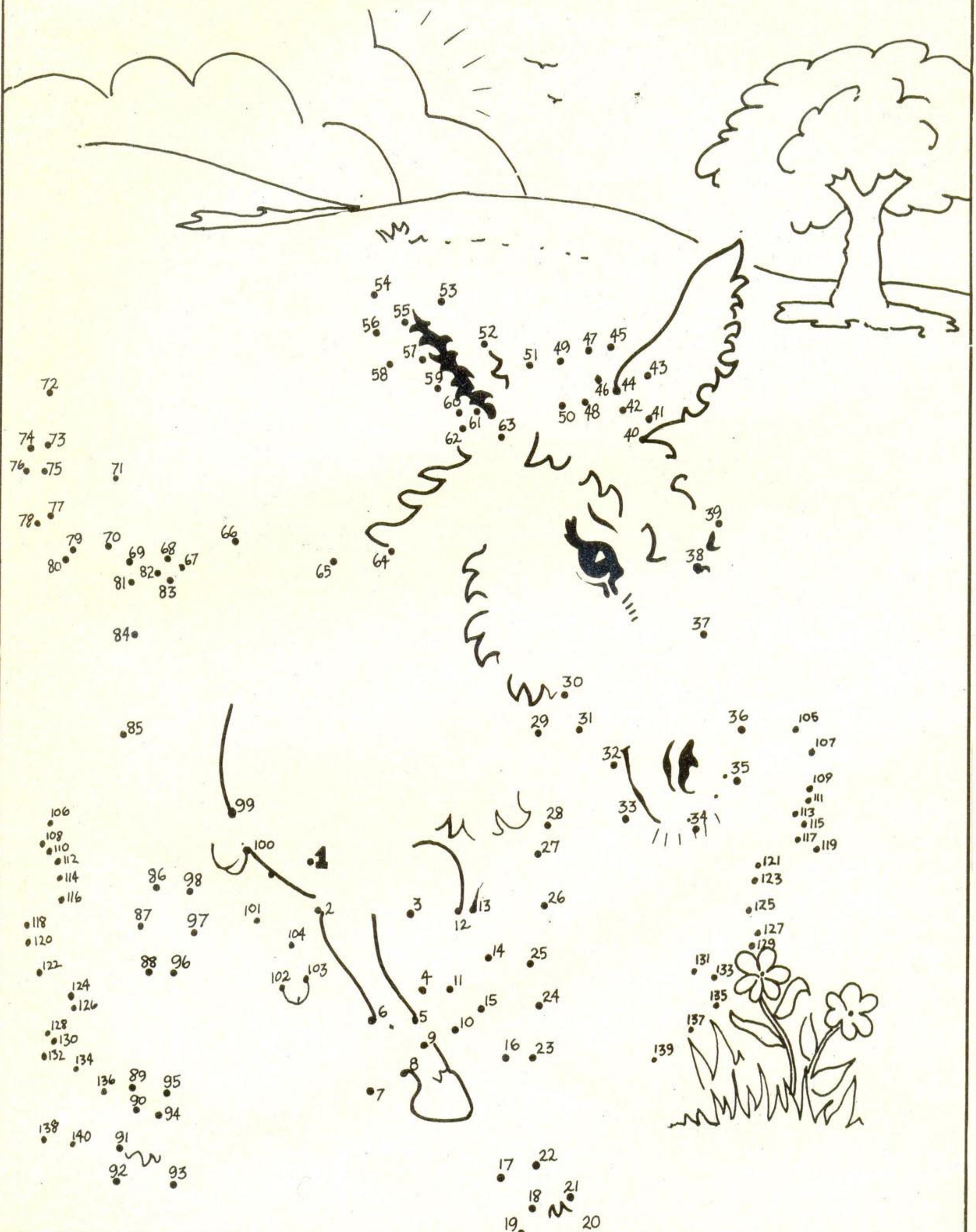

με σερβιετα
η με ταμπον
κοβεις
το τσιγαρο
αυθημερον

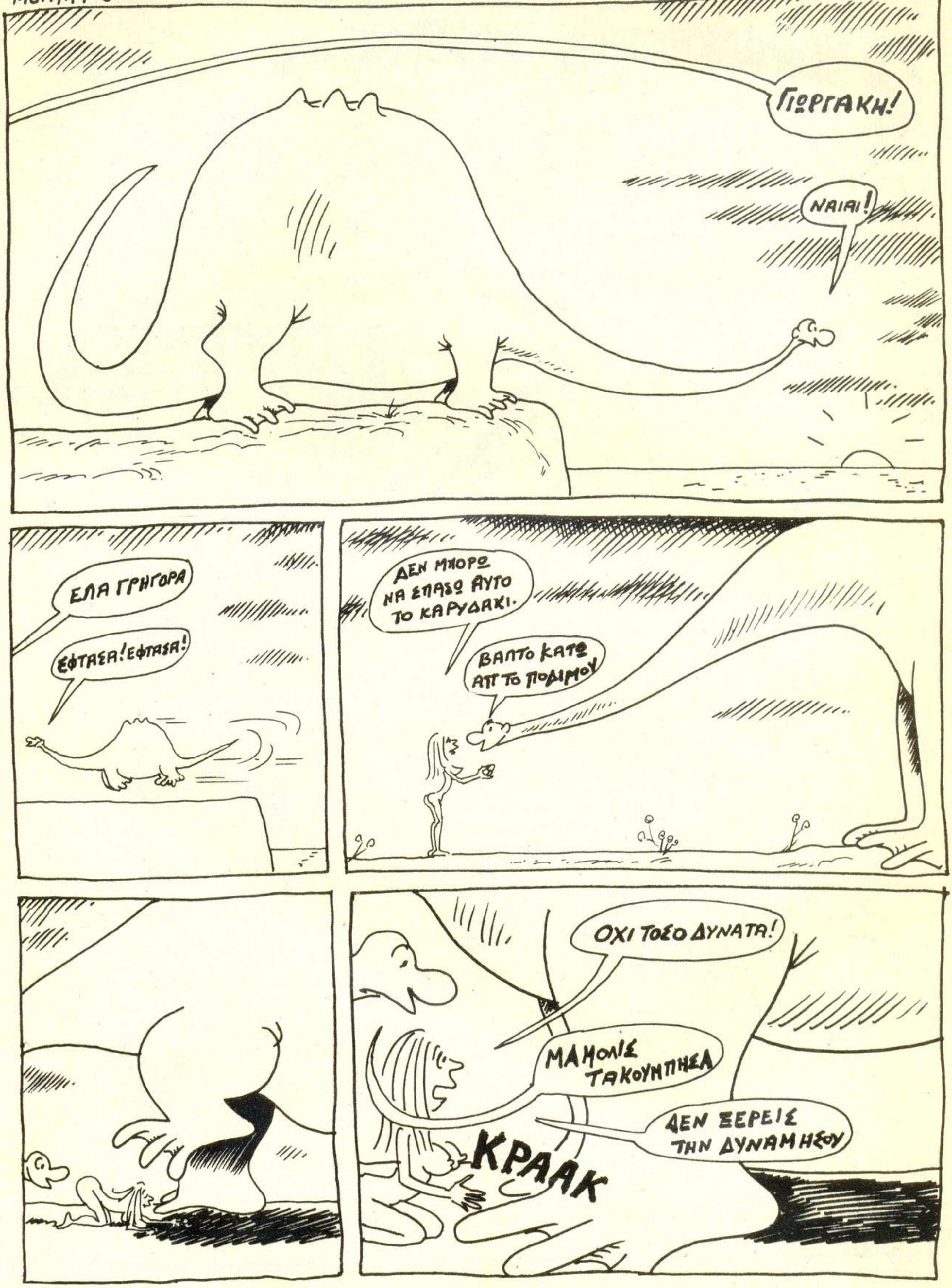

ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΓΝΩΣΤΟΣ ΜΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ!

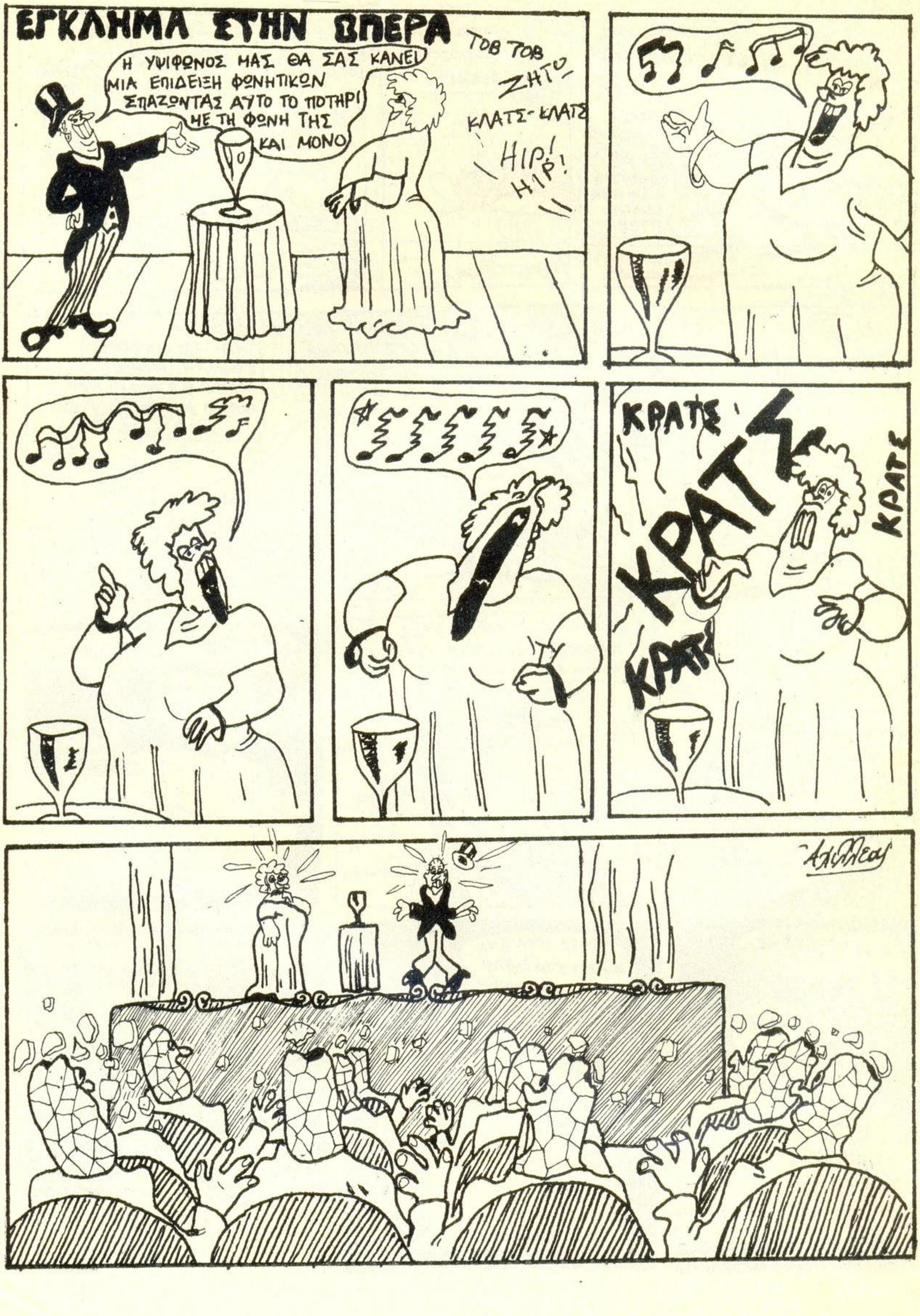
ενωστε τις τελιτσες

ΜΕΓΑΛΑ ΣΟΥΞΕ του WOLINSKI

ΜΑ ΠΟΥΧΕΣ ΠΑΕΙ ΣΕ ΨΑΧΝΑ ΠΑΝΤΟΥ
ΚΡΑΤΣ ΚΡΟΥΤΣ
ΔΕ ΜΕ ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΚΑΒΑΛΑ ΕΙΜΑΙ ΠΤΩΜΑ
ΚΑΘΟΜΟΥΝΑ ΚΑΙ ΚΟΙΤΑΖΑ ΤΗ ΔΥΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ
Ε! ΚΡΑΤΑ ΜΕ ΚΑΛΑ.
ΜΗΝ ΦΟΒΑΣΑΙ.
ΩΣΤΕ ΤΗΝ ΔΥΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΜΠΡΑΒΟ ΣΟΥ!
ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΕ-ΜΟΡΦΑ
ΑΑΑΧ!
ΜΠΑΜ
ΑΟΥΑΑΑ
ΜΟΥ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΑΤΕ ΤΟΝ ΦΑΓΑΤΕ ΛΑΧΑΝΟ ΠΑΕΙ ΤΟ ΘΗΡΙΟ ΜΟΥ.
ΚΑΙ ΤΙ! ΜΕ ΜΙΑ ΣΦΑΙΡΑ ΜΟΝΟ! ΜΠΡΑΒΟ ΜΟΥ! ΘΑΧΩ ΝΑ ΤΟ ΛΕΩ
ΜΑ ΠΩΣ ΚΑΝΕΙΣ ΕΤΣΙ ΚΥΡΑ ΜΟΥ;
ΦΥΓΕ ΑΠΟ ΔΩ! ΔΟΛΟΦΟΝΕ!
Α ΠΑΠΑ! ΤΙ ΝΑΙ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΟΛΕΣ ΤΟΥΣ ΥΣΤΕΡΙΚΕΣ ΠΕΤΑΝΕ ΤΗΝ ΣΚΟΥΦΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΚΑΥΓΑ.
ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ!
ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;
ΕΙΧΑ ΕΝΑ ΦΟΒΕΡΟ ΟΝΕΙΡΟ
ΚΑΠΑ ΚΟΙΜΗΣΟΥ
ΣΕ ΣΚΟΤΩΣΑΝΕ ΛΕΕΙ!
ΚΑΠΑ-ΚΑΠΑ ΟΝΕΙΡΟ ΗΤΑΝΕ!
ΔΩΣΕ ΜΟΥ ΕΝΑ ΦΙΛΑΚΙ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ
ΑΝΤΕ! ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΥΠΝΟ
ΟΡΚΙΣΟΥ ΜΟΥ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΦΗΣΕΙΣ ΠΟΤΕ;
ΜΑ ΠΩΣ ΣΟΥΡΘΕ... ΚΟΙΜΗΣΟΥ
WOLINSKI

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΟΠΕΡΑ
Η ΥΨΙΦΩΝΟΣ ΜΑΣ ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΝΕΙ ΜΙΑ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΦΩΝΗΤΙΚΩΝ ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΜΕ ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟ
ΤΟΒ ΤΟΒ
ΖΗΤΩ
ΚΛΑΤΣ-ΚΛΑΤΣ
HIP! HIP!
ΚΡΑΤΣ
ΚΡΑΤΣ
ΚΡΑΤΣ
ΚΡΑΤΣ
ΚΡΑΤΣ

ανθρωποδρομιες

της Σοφιας Βερα

Σήμερα πού ἡ ζωή ἔχει καταντήσει πιά δύσκολη γιά τούς ἀνθρώπους τῶν μεγαλουπόλεων, μιά ὁμάδα νέων τῆς 'Αθήνας ἔρχεται ν' ἀντιπροτείνει σ' ὅλους αὐτούς πού ἀρνοῦνται ν' ἀποδεχτοῦν τήν Αἰθαλομίχλη καί τίς δύσπνοιες πού προκαλεῖ τό κάπνισμα, σ' αὐτούς πού κάνουν καθιστική ζωή, τή λύση: τίς ἱπποδρομίες. 'Ιπποδρομίες γιά ὅλους. Κάθε τόπος δουλειᾶς καί μιά ἱπποδρομία. Ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι, στίς δημόσιες ὑπηρεσίες, στίς τράπεζες, σέ κάθε γραφεῖο τῆς 'Αθήνας μποροῦν νά διοργανώνουν ἀντίστοιχους ἱππικούς ἀγῶνες στούς διαδρόμους τῶν γραφείων τους στό διάλειμμα τοῦ πρωινοῦ καφέ. Τό ἴδιο νά κάνουν καί οἱ Ἑλληνίδες νοικοκυρές στό χῶρο τῆς λαϊκῆς τῆς γειτονιᾶς τους, σέ συνεργασία μέ τούς ἀθλητικούς μανάβηδες βάζοντας στοιχήματα διάφορα ζαρζαβατικά. 'Επίσης ἰδανικός χῶρος γιά ἱπποδρομίες εἶναι καί οἱ γύρω ἀπό τήν κεντρική κρεαταγορά τῆς 'Αθήνας.

'Αλλά νομίζω ὅτι ἦρθε ἡ ὥρα νά ποῦμε λίγα λόγια γιά τό τί εἶναι καί πῶς γίνονται οἱ ἱπποδρομίες. Καταρχήν βέβαια, ὅπως ὅλοι καταλαβαίνουμε, τά ἄλογα ἔχουν ἀντικατασταθεῖ ἀπό προσωπικότητες τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ χῶρος πού ξεκίνησαν καί πού μέχρι στιγμῆς διεξάγονται οἱ ἱπποδρομίες εἶναι τό γνωστό καφενεῖο «ἡ ὡραία Δωδώνη» πού βρίσκεται στή γωνία Σίνα καί Σόλωνος ἀπέναντι ἀπό τή Νομική Σχολή. 'Εκεῖ βρίσκεται ἐγκαταστημένο καί τό ἀνάλογο γραφεῖο στοιχημάτων, ἐνῶ τό ρόλο τοῦ μπούκι - μαν ἀναλαμβάνει συνήθως ἕνα γνωστό πολιτικό πρόσωπο, ἀπόλυτα ἀποδεκτό ἤ ἀπόλυτο κατάπτυστο, τό ἴδιο κάνει. Στόν ἴδιο χῶρο βρίσκονται οἱ στάβλοι καί οἱ προπονητές τῶν ἵππων, διάφοροι παράγοντες καί παραγοντίσκοι καθώς καί ἀκριβοπληρωμένες ποσότητες εἰδικοῦ σανοῦ μεταφερμένου ἀπό τό ἐξωτερικό (βλέπε σχετικό σκάνδαλο).

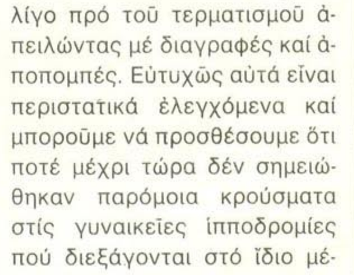
Ἡ ἐκκίνηση γίνεται στή γωνία Σίνα καί Σόλωνος ἀφοῦ ἔχει προηγουμένως διακοπεῖ ἀπό τούς «φιλίππους» ἡ κυκλοφορία τῶν αὐτοκινήτων, ἐνῶ ἡ διαδρομή καλύπτει τό τετράγωνο Σόλωνος - Μασσαλίας - 'Ακαδημίας - Σίνα - Σόλωνος, ὅπου καί ὁ τερματισμός.

Ἡ διαδικασία μιᾶς κούρσας εἶναι ἡ ἀκόλουθη: διαλέγονται ἀπό εἰδική ἐπιτροπή οἱ «ἵπποι» πού θά πάρουν μέρος σέ κάθε κούρσα, μέ βάση τήν ἡλικία, τή φυσική κατάσταση, τό βάρος, τό ὕψος, τό ἄν εἶναι καπνιστές ἤ ὄχι, ὥστε οἱ ἀντίπαλοι νά εἶναι ἰσοδύναμοι. Σέ κάθε κούρσα ὁ ἀριθμός τῶν «ἵππων» πού παίρνουν μέρος κυμαίνεται ἀπό 5 ἕως 7, τρέχουν δέ μέ ψευδώνυμα πού διαλέγουν οἱ ἴδιοι καί πού φανερώνουν τήν τοποθέτησή τους ἀπέναντι σέ ποδοσφαιρικά, ἐθνικιστικά καί ἄλλα θέματα. Μιά τυχαία σταχυολόγηση ψευδωνύμων μοῦ ἔδωσε τούς παρακάτω καρπούς: Βαμβακούλας, Κυρακούλα, Μαριγούλα, Καλιγούλας, Κατσιάκος, Κλώτσα - Ρότσα, Κρητικός Ἄνεμος, 'Αρδίζογλου, Ληξούρι, Ζόμπι. Οἱ ἀναβάτες δέν μᾶς δημιουργοῦν γενικῶς πρόβλημα. 'Αρκεῖ νά μήν εἶναι ὑπέρβαροι.

Μετά τήν διαλογή τῶν ἵππων, οἱ θεατές στοιχηματίζουν ἀνάξια λόγου ποσά, μπουγάτσες κλπ. στόν ὑπεύθυνο στοιχημάτων, πού καί τά σημειώνει στό εἰδικό μπλοκάκι (παίζεται ἁπλό γκανιάν) καί κατόπιν κηρύσσει μέ τό κατέβασμα μιᾶς πορτοκαλιᾶς σημαίας τήν ἔναρξη τῆς κούρσας, ἐνῶ οἱ διάφοροι ἀλογομούρηδες παροτρύνουν ἀπ' τά πεζοδρόμια τούς «ἵππους».

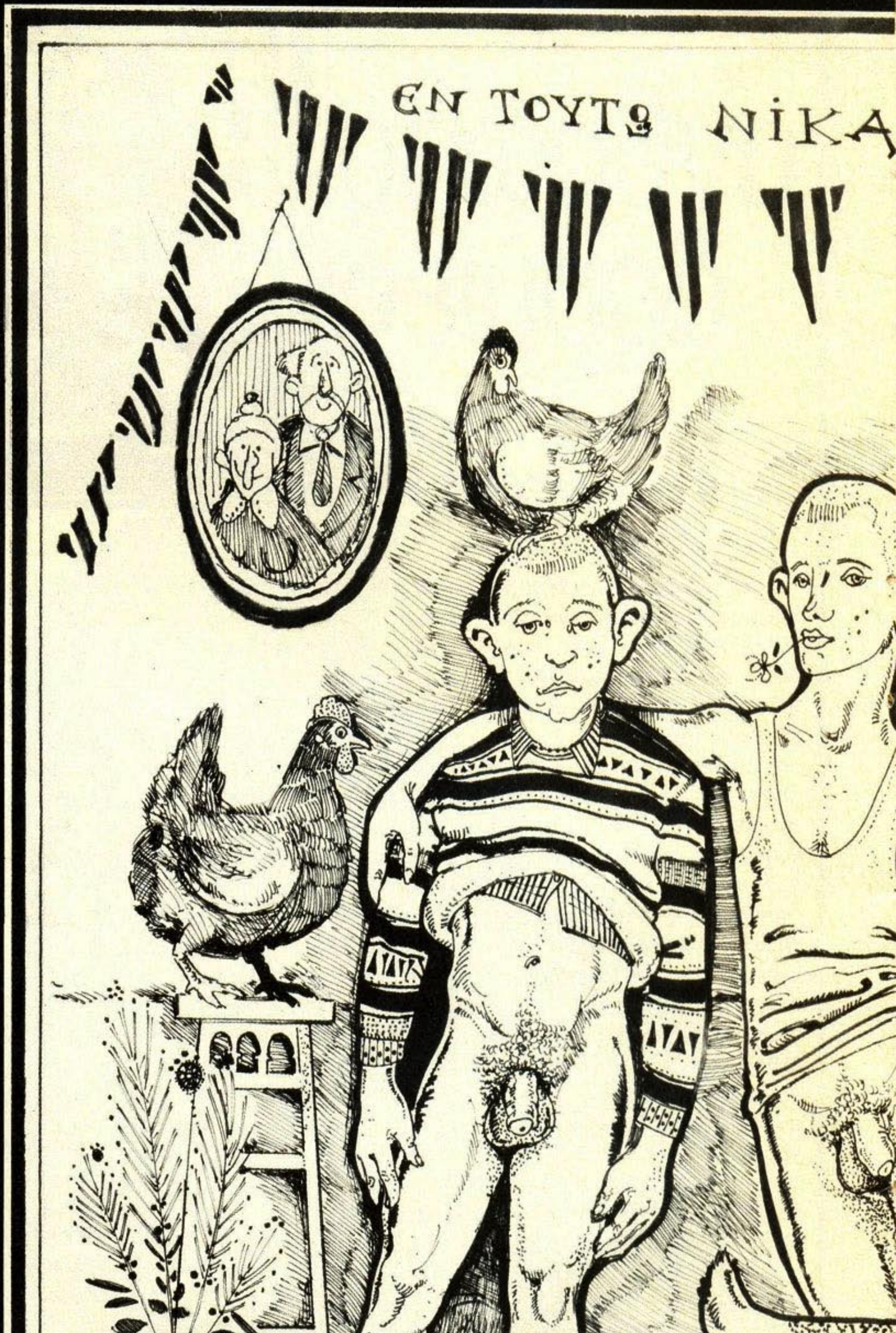
Μετά τόν τερματισμό, ὁ νικητής «ἵππος» παίρνει τό 1/4 τῶν στοιχημάτων καί δίνει κάτι ψιλά στόν ἀναβάτη, ἐνῶ τά ὑπόλοιπα μοιράζονται σ' αὐτούς πού στοιχημάτισαν σωστά. Δέν μπορῶ βέβαια νά κρύψω ἀπό τούς ἀναγνῶστες καί τήν θλιβερή περίπτωση τοῦ ἵππου Καλιγούλα πού δωροδοκήθηκε μέ 3 σπανακοτυρόπιτες καί 3 μπύρες μπλέ σφραγίδα γιά νά πουλήσει τή νίκη, καθώς καί αὐτή τοῦ ἵππου Κατσιάκου πού χρησιμοποιώντας τήν πολιτική του ἐπιρροή κατόρθωσε νά ὑπερσκελίσει τούς ἀντιπάλους του λίγο πρό τοῦ τερματισμοῦ ἀπειλώντας μέ διαγραφές καί ἀποπομπές. Εὐτυχῶς αὐτά εἶναι περιστατικά ἐλεγχόμενα καί μποροῦμε νά προσθέσουμε ὅτι ποτέ μέχρι τώρα δέν σημειώθηκαν παρόμοια κρούσματα στίς γυναικεῖες ἱπποδρομίες πού διεξάγονται στό ἴδιο μέρος.

Ὅπως ὅλοι καταλαβαίνουμε τό σπόρ αὐτό εἶναι ἁπλούστατο, καί μπορεῖ νά ἀποδειχθεῖ κερδοφόρο καί χρήσιμο γιά τήν ὑγεία τῶν κατοίκων τῆς πόλης μας. Ἕνα λαμπρό παράδειγμα πρός μίμηση. 'Εμπρός λοιπόν! 'Οργάνωσε καί σύ μιά ἱπποδρομία! (Περισσότερες πληροφορίες στό καφενεῖο «Η ΔΩΔΩΝΗ» (Σόλωνος + Σίνα γωνία).

Τηγανιτά;

Ναι!

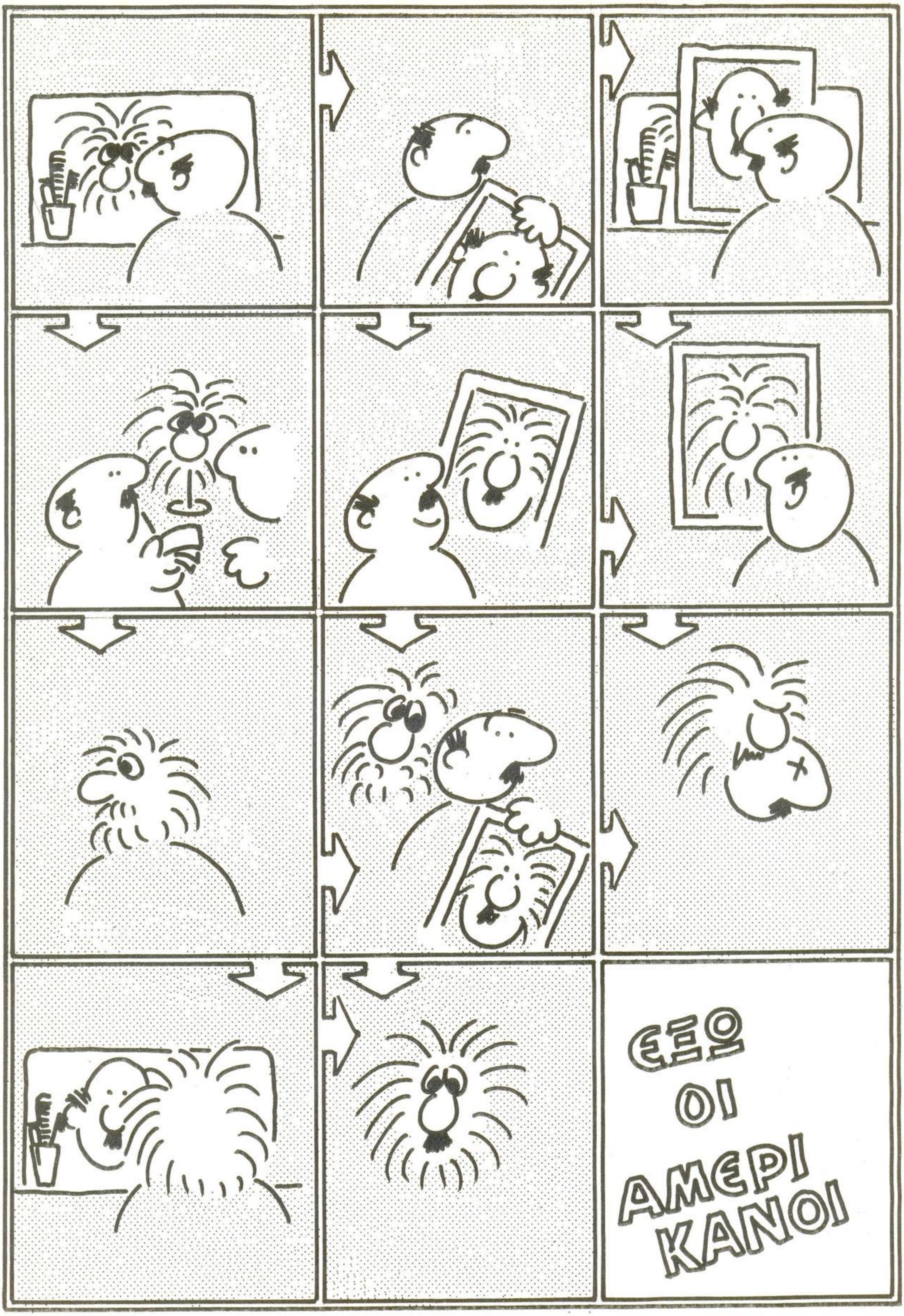

Δέν ξέρω τί λέτε έσεῖς καί ποιά είναι ή άγωγή σας. Έγώ γεννήθηκα στά βουνά κ' είχα άπό παιδί μιάν έξοικείωση μέ τούς ποικίλους τρόπους πού λειτουργεῖ ή φύση. Καί μέ πιάνουν τά γέλια καμμιά φορά όταν στήν κουβέντα άναφέρω όνόματα φυτῶν ή ζώων ή άκόμα καί τίς συνήθειές τους πού οί άλλοι δέν έχουν ποτέ τους άκούσει κάν. Καί τί χάνουν, ίσως άναρωτηθεῖτε. Τίποτα τό χειροπιαστό. Μόνο πού νά, είναι κάπως φτωχοί σέ εικόνες. Τούς μιλᾶς γιά πράγματα καθημερινά καί κεῖνοι σέ πεθαίνουν μέ τίς διαλογικές τιράντες τους. Αύτές οί είκόνες φυσικῶν καταστάσεων, πού βλέπουμε νά έπαναλαμβάνονται άπειρες φορές, άποτυπώνονται πολύ έντονα στό νοῦ μας καί μᾶς δίνουν κάθε στιγμή τή δυνατότητα νά τίς άνακαλοῦμε, εἴτε θέλουμε νά έξηγήσουμε σέ άλλες κάτι, εἴτε ζητᾶμε νά έρμηνέψουμε τόν κόσμο μας στόν έαυτό μας. Γενικές άρχές καί σκοπεύω νά μιλήσω γιά πράγματα κάπως είδικά. Δηλαδή, γιά τό πῶς φερόμαστε άπέναντι στά γεννητικά μας όργανα, αύτά τά έργαλεῖα πού ή χρήση τους είναι πολλαπλή καί πού παρόλα αύτά τά έχουμε πνίξει στίς θεωρίες στίς ήθικολογίες καί στά ροῦχα. Μήν τά ποῦμε ποτέ μέ τ' όνομά τους, μήν τά δεῖ ποτέ τό φῶς. Τί διαστροφή! Πιτσιρικάδες κολυμπούσαμε γυμνοί στό ποτάμι κ' ύστερα καθώς λιαζόμασταν πάνω στίς καυτές πέτρες τό ρίχναμε όμαδικά στή μαλακία. Χωρίς ντροπή, έπιδείχνοντας ό καθένας μας τήν άντρειοσύνη του. Ούτε πού μᾶς ένοιαζε όταν άπό τήν όχθη τά κορίτσια μᾶς ξεφώνιζαν ού νά χαθεῖτε μέ τ' άρχίδια όξου. Είχαμε πολλά πάρε - δῶσε μαζί τους κι άς τούς άρεσε νά χαχανίζουν σέ βάρος μας. Κι άς μᾶς κάρφωναν τακτικά στούς γονεῖς μας, έτσι άπό γινάτι. Αύτές τήν έστηναν άπέναντι καί παρατηρώντας μας έπαιζαν τά δικά τους παιχνίδια. Ούτε έλειπαν οί γάμοι μεταξύ μας. Γάμοι πού κρατοῦσαν άλλοτε μιά μέρα κι άλλοτε όλόκληρο τό καλοκαίρι. Αύτά μέχρι τά έντεκα, δώδεκα, τό πολύ δεκατρία. Μετά πέσαν άγρια στριμώγματα. Άπό γονεῖς άπό συγγενεῖς — οί περισσότερες οίκογένειες εἴμασταν συγγενεῖς, βέβαια — άπ' τό σχολεῖο καί άπ' τήν έκκλησία. Καί ήρθαν μέρες δύσκολες καί οί πιό πολλοί μας δέν άφήναμε γίδα ή προβατίνα ή άκόμα καί κόττα άγάμητη. Πάλι καλά. Στερούμασταν τά κορίτσια, άλλά φίμωτρο στήν ψωλή μας δέν τά κατάφεραν νά βάλουν. Όσο γιά τά κορίτσια, έκεῖνα μεγάλωναν όμόρφαιναν στρογγύλευαν καί διάλεγαν αύτόν πού σέ λίγα χρόνια καί μέ λίγη καλή τύχη θά γινόταν ό άντρας τους. Πῶς τήν έβγαζαν όμως άλλιῶς, μή μέ ρωτᾶτε. Κάμποσες έβρισκαν τόν τρόπο νά ξεφύγουν τήν έπιτήρηση μήν πάθει τίποτα ή παρθενιά τους καί τά κουτσομπολιά. Μά στά λαγγάδια, μά στά χωράφια, μά στούς λόγγους όλο καί ψιλοτριβώντουσαν. Οί περισσότερες μᾶλλον τήν βόλευαν μέ μαλακία, όπως καί μεῖς. Αύτά τότε έκεῖ. Άργότερα έδῶ, στήν πρωτεύουσα τά πράγματα άποδείχτηκαν όχι καί πολύ καλύτερα. Δέν βαριέστε. Μιά ζωγράφος πέταξε κάποτε έξω άπό τό σπίτι της τόν Μάριο Χάκκα, γιατί, λέει, της πρότεινε νά ζωγραφίζει άρχίδια άντί γιά κεῖνα τά «άψυχα πέταλα ρόδων, τουλίπες, γλαδιόλες καί ντάλιες». Όχι δέν τῆς τό'πε έτσι άπότομα. Ήταν προσεκτικός καί τό πῆγε λάου - λάου. Άλλά μόλις ή γυναίκα κατάλαβε πώς αύτό γιά τό όποῖο τῆς μιλοῦσε μέ τόσο πάθος — κουβέντα γιά τήν άμεσότητα στήν τέχνη, δηλαδή — ήταν

τἀρχίδια, ἐξαγριώθηκε καί τόν πῆγε ὥς τήν πόρτα καροτσάκι.
Ὁ Χάκκας εἶχε βέβαια τίς ἀπόψεις του. Ἀλλά ἐδῶ γουστάριζε
τή ζωγράφο καί τό ζητούμενο δέν ἦταν νά τήν πείσει ἀλλά
νά τήν ρίξει. Τελοσπάντων, ἀστόχησε παταγωδῶς. Ἀντί νά
πιάσει τήν κουβέντα, πού σπάνια βγάζει κάπου, μποροῦσε
νά σταθεῖ μπροστά σ' ἕναν πίνακά της καί νά κάνει πώς
θαυμάζει μιά λεπτομέρεια. Ἡ γυναίκα κολακευμένη
θά πλησίαζε καί θά στεκόταν πλάι του νά δεῖ κι αὐτή
ἐκεῖνο πού τράβηξε τό ἐνδιαφέρον καί προκάλεσε τόν θαυμασμό
τοῦ συγγραφέα. Τότε αὐτός σάν ἀπό λάθος, νά τῆς χάιδευε
τό μπούτι ἤ ἀνάμεσα στά σκέλια ἔτσι ἐλαφρά καί φευγαλέα
πού νά κάνει τό θηλυκό νἀνατριχιάσει καί νά τήν πιάσουν
ρίγη καύλας. Ἤ, θέλοντας δῆθεν, σέ μιά ἔξαρση ἐνθουσιασμοῦ
πού τοῦ προξένησαν οἱ χρωματικοί συνδυασμοί της, νά
τήν ἀγκαλιάσει μποροῦσε νά παλαμαριάσει τά καπούλια της ἤ νά
τήν πλακώσει στά φιλιά. Κάτι τέτοιο. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἔπρεπε
ν' ἀφήσει κατά μέρος τίς θεωρίες. Αὐτές δέν βγάζουν εὔκολα
ψωμί. Θέλουν χρόνο πολύ, λιμάρισμα καί ἄλλες σπατάλες.
Ἀλλά νά, ἀκόμα κι ἕνας πού γεννήθηκε στή Μακρακώμη
μπορεῖ νά πάθει τήν πλάκα του σ' αὐτόν τόν χαλασμένο κόσμο.
Κι ἔτσι ἐκεῖνος πού πίστευε τόσο πολύ στήν ἀμεσότητα καί
στή ζωντάνια τῆς τέχνης, τήν πάτησε σάν τόν πρῶτο τυχόντα
ἄσχετο. Μόνο κέρδος μας, τώρα πού τόν Χάκκα τόν ἔφαγε
ἡ μαρμάγκα τοῦ καρκίνου, εἶναι αὐτή ἡ θεωρία του καί τά
ζεστά γεμάτα καί βαρβάτα ἀρχίδια ἀμελέτητα γιά τήν κυρία,
παρακαλῶ — ἀλλά οὐδέποτε θά καταδεχόταν νά τά ζωγραφίσει.
Σκέφτομαι ὅλα τοῦτα τά πράγματα τώρα πού μεσήλικας πιά —
κι ἔχοντας φάει στή μάπα τή χριστιανική καί τήν ἀριστερή
ἠθική — κοιτάζω τούτους τούς βωμούς ἐδῶ στή Δήλο, μέ τά ἱερά πέη.
Εἶναι κάτι ὑπερφυσικές ψωλές σηκωμένες στόν ἀέρα
μέ τἀρχίδια τους σφιχτά σφριγηλά μικρά σάν ὅπως γίνονται
ὅταν ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται σέ στύση. Τοῦτες οἱ ὄρθιες ψωλές,
ἕτοιμες θαρρεῖς γιά μιά διαστημική βολή νά στείλουν
τό σπέρμα τους πέρα ἀπ' τήν στρατόσφαιρα νά συναντήσει
διαστρικά ὠάρια γιά ἕνα κοσμικό γκάστρωμα καί μιά καινούργια γέννα.
Ἔτσι ἁπλά φαντάζομαι πώς εἶχαν τά πράγματα γιά κείνους
πού γνώριζαν τήν οὐσία τῆς τέχνης καί τῆς ζωῆς —
τά ζωοφόρα ὄργανα τῆς ἡδονῆς.
Καί κάπως ἔτσι θαρρῶ ἔβλεπε τά πράγματα κ' ἡ Βαγγελιῶ πού
ἦταν δεκαοχτῶ ὅταν ἐγώ εἴμουνα δέκα χρονῶ παλικαράκι.
Ἡ Βαγγελιῶ εἶχε μιά μέρα δεμένη τή γελάδα της στό δέντρο
κι ἔφερε τό βόδι νά τή σύρει. Ἀλλά βαρύς ὥς ἦταν ὁ ἀρσενικός
καί καυλωμένος πήδησε πάνω στή γελάδα καί βιαστικά ἔχυσε ἀπ' ἔξω.
Πάει χαμέν' ἡ ριξιά, εἶπε στενοχωρημένα ἡ Βαγγελιῶ.
Ντίπ βόδ' εἶναι. Κ' ὕστερα βάλθηκε νά τοῦ μιλάει γλυκά
νά τό χαϊδεύει καί νά τοῦ πασπατεύει τἀρχίδια ὥσπου νά ξανακαυλώσει.
Κι ὅταν τό βόδι πῆρε φόρα καί χύμηξε γιά δεύτερη φορά ἐκείνη
δέν περίμενε νά δεῖ τό ἀποτέλεσμα: μέ μιά κίνηση ἀστραπή
ἔσπρωξε μέ τό δεξί της χέρι τό κοκκινωπό στριφτάρι
νά μπεῖ μέσα στό μουνί τῆς ἀγελάδας προτοῦ ἐκσπερματώσει.
Τήν ἄνοιξη ἡ Βαγγελιῶ χαιρόταν ἕνα ζωηρό μοσχάρι.
Ἔτσι ἦταν καί ἡ Ἀγόρω. Ἦρθε μιά φορά σπίτι μας καί θείου,
λέει, ἤφερα τή γίδα. Μαρκαλάει. Νά τήν πηδήξει τό τραγί.
Ἡ Ἀγόρω ποὔταν δεκαεφτά χρονῶ καί κοίταζαν μέ τή Βαγγελιῶ
τούς ἄντρες ἴσια στά μάτια καί μέτραγαν τήν ἀντοχή τους
στόν πῆδο στήν πέτρα καί στό χορό κάθε πού γινόταν πανηγύρι.
Ἄφ' σες τά ζουμιά σ'νά πᾶν χαμένα, Νίκου μ'! Οὔτ' ἕνα παιδί;
μέ μάλωσε ἡ Βαγγελιῶ ὅταν ὕστερα ἀπό πολλά χρόνια τήν εἶδα
τώρα τελευταία. Ἡ ἴδια ἔχει τσοῦρμο τά παιδιά καί τά ἐγγόνια.
Μά τοῦτα μοιάζουν ἴσως γράμματα ψιλά καί χωριάτικες
χοντράδες γιά τά λεπτά καί ραφιναρισμένα γοῦστα
μιᾶς ζωγράφου λουλουδιῶν ἀπ' τήν Ἀθήνα.

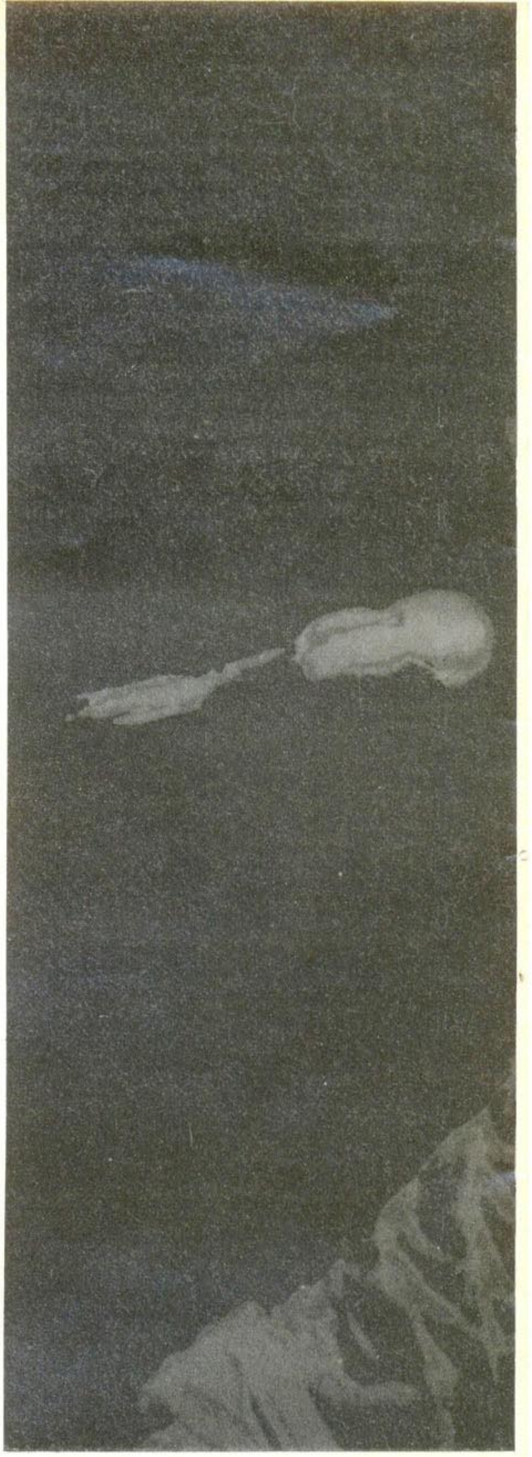

© Ν. ΝΤΟΚΑΣ

ΕΞΩ
ΟΙ
ΑΜΕΡΙ
ΚΑΝΟΙ

ΜΠΟΜΠ ΜΑΡΛΕΥ

ΡΕΓΚΕ – ΡΑΣΤΑ ΡΕΜΠΕΛΙΟ

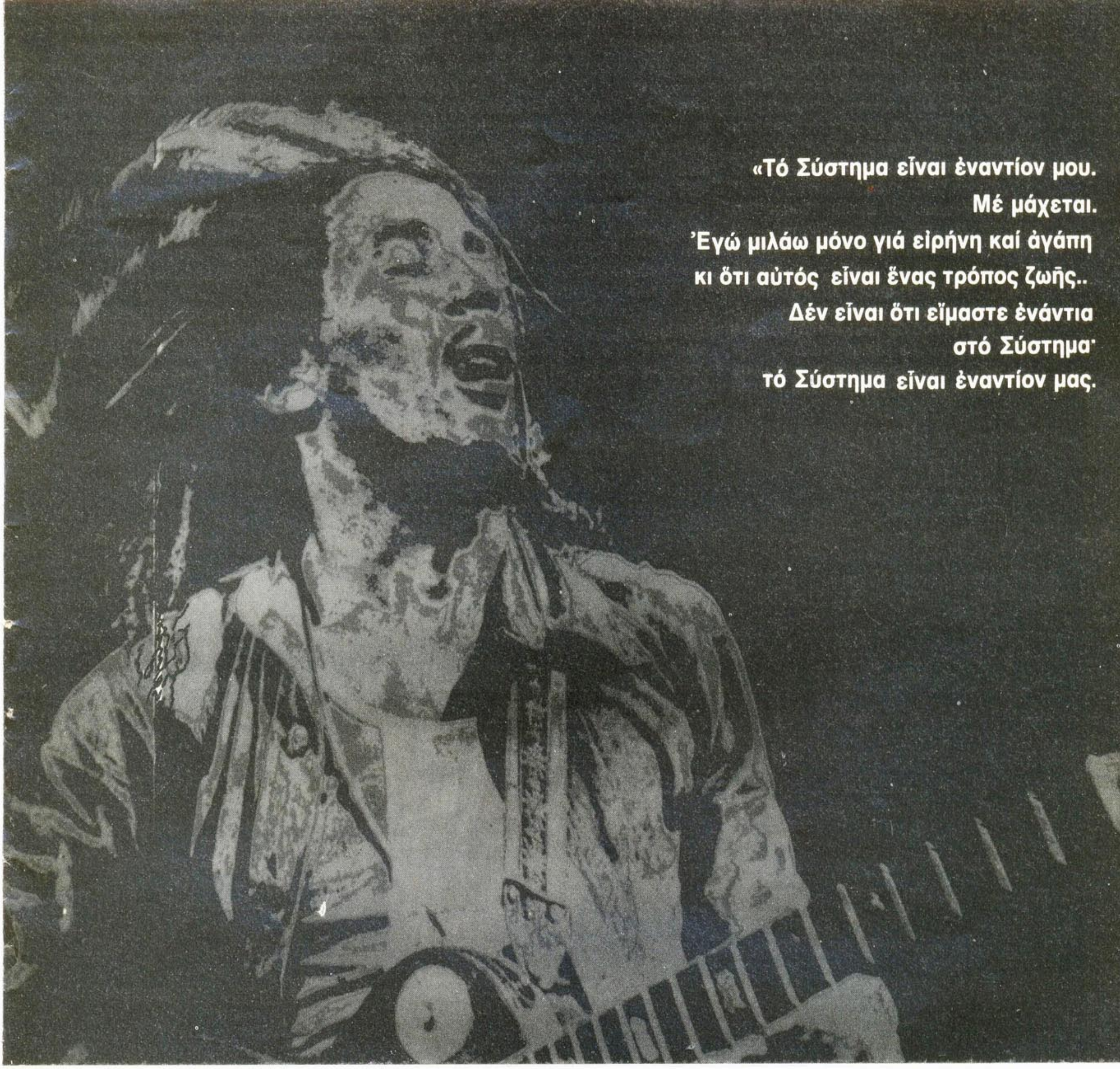
«'Εδῶ εἶναι τό Τρέντς Τάουν;» ρώτησα τόν ὁδηγό, χτυπώντας τό χώρισμα τοῦ ταξί, ἐνῶ πηγαίνουμε πρός τά βόρεια τοῦ Κίνγκστον. Εἶχα μετανοιώσει πρίν καλά - καλά νά τελειώσω. 'Εδῶ κι ἕνα δεκάλεπτο, πού τόν εἶχα πάρει ἀπ' τή παραλία, μοῦ 'χε ζαλίσει τ' ἀρχίδια μέ τό ποδόσφαιρο. «"Οοοχι μίστερ» ἀπάντησε μέ τή παράξενη Τζαμαϊκανή - ιγγλέζικη προφορά του, καί γούρλωσε τά μάτια του ἔξω ἀπό τίς κόγχες. «Τό Τρέντς Τάουν! εἶναι κωλομέρος. Μέσ' στά γκέττο!». Κλασσικός, ἀντιπαθητικός τύπος ταξιτζῆ. Κουτοπόνηρος καί γλοιώδης. 'Αμερικανόφιλος, γιατί οἱ 'Αμερικάνοι ἔχουνε τά ντόλλαρς κι ἕτοιμος νά σακατέψει μερικά ἀπ' τά παιδιά πού παίζουνε στούς δρόμους, ἅμα τοῦ πασάρεις μερικά ἀπ' αὐτά γιά νά τό σανιδώσει.

Μουγκάθηκα γιά νά μήν τοῦ δώσω τήν εὐκαιρία νά συνεχίσει, κι ἀπορροφήθηκα κοιτώντας τά καλύβια τοῦ Κίνγκστον, μιᾶς πόλης πού ἡ μισή εἶναι ἀπό ντενεκέδες καί χαρτόνια. Μαζί μέ τούς Αϊτινούς καί τούς ἀνήλικους ἀλῆτες τῆς Βραζιλίας, οἱ ἄνθρωποι πού κατοικοῦνε σ' αὐτή τή πλευρά τῆς πρωτεύουσας τῆς Τζαμάικα πρέπει νά 'ναι ἐνδεεῖς καί τόσο ταλαίπωροι, ὅσο κανείς σ' αὐτό τό ἡμισφαίριο.

"Εχω φτάσει μόλις ἕνα ἑξάωρο στό νησί, γιά μιά συνέντευξη μέ τόν Bob Marley, καί μόλις τώρα βγαίνω ἀπ' τό ξενοδοχεῖο. Πρίν περίπου μιά βδομάδα ὁ Πί - "Αρ μάν τῆς ἑταιρείας του στήν 'Αγγλία, τηλεφώνησε στά γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ, γιά νά μᾶς κλείσει ἕνα ραντεβοῦ μαζί του. Τήν ἑπόμενη κιόλας ἡμέρα εἶχα στά χέρια μου, ἕνα μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτήριο γιά τή Τζαμάικα, τό ὄνομα καί τό τηλέφωνο τοῦ ταξιδιωτικοῦ πράκτορα πού θά ἀναλάμβανε νά τακτοποιήσει τήν διαμονή μου ἐκεῖ (στόν δέκατο ὄροφο τοῦ 'Ιντερκοντινένταλ)· μεταφορές, ξεναγήσεις (ὅλα πληρωμένα) κι ἕνα προσωπικό δῶρο· ἕνα τσέκ $ 2.000 γιαὐτή τήν ἐξυπηρέτηση. Μικρή ἄλλωστε, πού θά βοηθήσει ὅμως τό promotion τοῦ τελευταίου δίσκου τοῦ Marley "UPRISING", μέσα ἀπ' τό περιοδικό, στίς Βαλκανικές καί Μεσογειακές χῶρες.

'Υπῆρξε μιά μικρή καθυστέρηση σ' αὐτά τά σχέδια προώθησης τοῦ LP, πού ἀνέβαλε τήν ἀναχώρησή μου γιά δυό συνεχεῖς βδομάδες. 'Ο λόγος ἦταν, ὅτι δέν εἶχε ὁριστικοποιηθεῖ ἡ κατευθυντήριος γραμμή πού θ' ἀκολουθοῦσε ἡ ΤΡΥΠΑ σ' αὐτή τήν καμπάνια, γιά τή περιοχή τῆς 'Αν. Μεσογείου κι εἰδικότερα τοῦ 'Ισραήλ. 'Ο Marley εἶναι ἀντισιωνιστής, ὅπως κάθε πιστός Χριστιανός· τό ἴδιο καί τό μήνυμά του. Θά ἦταν λοιπόν, πολύ σκληρή ἡ πολιτική μας καί πιθανῶς νά δημιουργοῦσε ἕνα ρήγμα στίς διεθνεῖς δημόσιες σχέσεις τοῦ περιοδικοῦ. Τά ἰσραηλινά διαφημιστικά γραφεῖα εἶναι ἀπό τούς καλύτερους πελ΄ιτες μας. 'Ολόκληρη ἡ παραγωγή αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας, σ' ἕνα πρό τετραετίας τεῦχος τῆς ΤΡΥΠΑΣ, γιά τήν κατάργηση τοῦ πλυσίματος τῶν πιάτων καί τό σερβίρισμα στό νεροχύτη, ἄν καί ἀπέδωσε μόνο 10,2% παραπάνω στήν παραγωγή τῶν νεροχυτῶν· ἦταν δική τους. 'Εκ τῶν πραγμάτων λοιπόν κι ἐμεῖς, εἴμαστε ἀναγκασμένοι νά κάνουμε κάποιες μικροπαραχωρήσεις σέ θέματα πού ἀφοροῦν τήν ἐθνική τους ἀσφάλεια ἤ τήν ἐναντίον τους προπαγάνδα.

"Ενα δεύτερο μειονέκτημα μιᾶς τέτοιας τακτικῆς, εἶναι, ὅτι σίγουρα θά χάναμε ἕνα μεγάλο μέρος τῶν Lemon Popcicle ἀναγνωστῶν μας, πού εἶναι ἰδιαίτερα εὐθικτοι σέ τέτοιου εἴδους θέματα. 'Αποφασίστηκε λοιπόν ν' ἀναλάβουν ἄλλα, συνεργαζόμενα μέ τήν ΤΡΥΠΑ, ἔντυπα, τήν προώθηση τοῦ δίσκου· ὅπως: ἡ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΓΙΑ ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΚΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ (ἐκδίδεται μέ τήν φροντίδα τοῦ ἀκροδεξιοῦ National Geographic), τό μηνιαῖο, ΤΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΥΛΩΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ, καί τό ἰντερνάσιοναλ κλαδικό, ΕΒΡΑΙΟΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΕΣ (πού εἶχε χρηματοδοτήσει τίς ἔρευνες πού δημοσιεύτηκαν στό 10ο τεῦχος τῆς ΤΡΥΠΑΣ καί πού εἶχαν φέρει στό φῶς τῆς δημοσιότητας: τή βαρβαρότητα τῶν Παλαιστινίων στίς πολεμικές ἐπιχειρήσεις γιά τήν κατάληψη τῶν ἀνέκαθεν ἰσραηλινῶν ἐδαφῶν· τό ξερρίζωμα ὁλόκληρων πληθυσμῶν ἀπ' τά χωριά τους καί τή καταστροφή ἀγρῶν καί σπιτιῶν γιά νά μήν μποροῦν νά γυρίσουν πίσω· τά βασανιστήρια πού ὑποβάλλονται οἱ 'Ισραηλίτες στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῶν Παλαιστινίων· καί κυρίως, τό ἀπάνθρωπο σχέδιο ἐξολοθρεύσεως τῶν 'Εβραιοπαίδων, ὅταν γιά μῆνες τά παλαιστινιακά ἑλικόπτερα πετοῦσαν πάνω

ἀπ' τό 'Ισραήλ κι ἔριχναν στά παιδιά παιχνίδια μέ ἐκρηκτικούς μηχανισμούς, πού ἀνύποπτα... Κανείς δέν ἔμαθε ποτέ τίς ζημιές, σ' ἔμψυχο ὑλικό, αὐτοῦ τοῦ φτωχοῦ κι ἐντελῶς ἀβοήθητου ἀπ' τίς ὑπερδυνάμεις, λαοῦ. Ἤτανε μιά ἐπιτυχία τῆς ΤΡΥΠΑΣ κι ἡ συμβολή της στή διεθνή ὕφεση. Ἐσεῖς οἱ παλιοί ἀναγνῶστες, θά τό θυμόσαστε).

Οἱ ἔξι ὧρες πού βρίσκομαι στό Κίνγκστον, ἦταν ἀρκετές, μόνο γιά ἕνα δεκάωρο ὕπνου κι ἕνα πρωινό. Τά μάτια μου κλείνουν μόνα τους, καί μόνο οἱ εἰκόνες πού περνᾶνε ἀπό τά τζάμια τοῦ αὐτοκινήτου, τά διατηροῦνε ἀνοιχτά. Ἔφυγα ἀπ' τήν 'Αθήνα καί μετά ἀπό μισή μέρα ταξίδι, μέ μιά δίωρη στάση τράνζιτ στή Μαδρίτη, ξυπνάω σ' αὐτό πού 'ναι παράδεισος γιά τούς τουρίστες ἀλλά τόπος μαρτυρίου γιά τούς Τζαμαϊκανούς. «Ἔξοδος!». Μόνο τή δεκαετία τοῦ 60, στήν 'Αμερική, εἶχε ριχτεῖ παρόμοιο σύνθημα τῆς μαζικῆς ἀποχώρησης ἀπό τούς τόπους βαρβαρότητας τῶν λευκῶν καί τῆς ἐπιστροφῆς στή μάνα - 'Αφρική.

'Ο δρόμος πού πάει γιά τό σπίτι τοῦ Marley, εἶναι γεμάτος «θαύματα»: δαμαστές φιδιῶν καί πιράνχας, ὑπαίθριους πωλητές ὄπιου, σκλαβοπάζαρα, ἕνα καραβάνι βεδουίνων μέ τούς ἐλέφαντές τους. Πλάνα ἀπό κεῖνα πού συναντᾶμε στά φτηνά τζέιμσμποντικά, μέ τά ἀτέλειωτα κυνηγητά, ἀνάμεσα στά χαμόσπιστα καί τούς λασπωμένους χωματόδρομους. Παρανομία πλανιέται στόν ἀέρα. Ὅλα εἶναι φολκλόρ κατ' ἀνάγκη... τό ἔκνομο πού φέρνει τήν κλεψιά, τή διακίνηση τῆς μαριχουάνας ἤ τό λαθρεμπόριο ὅπλων, στόν ἴδιο χῶρο μέ τίς πολιτικές πράξεις βίας.

Κι ἐνῶ τό ταξί σέρνεται μέσ' στά στενά, ἀπό κάπου πετάγεται ὁ Jimmy Cliff μέ τά ρεβόλβερ στά χέρια κι ἀρχίζει νά ρίχνει, τρέχοντας, στούς μπάτσους πού στέκονται στή γωνία. Νά τό reggae cult φίλμ — "The Harder They Come" μέ τό σκόρ τῶν Maytals, τοῦ Cliff καί τοῦ Desmond Dekker, πού πρῶτο ἔφερε τήν ἀγωνία τῶν Τζαμαϊκανῶν, κι ἰδιαίτερα τῶν παράνομων pushers - μουσικῶν reggae, στό Δυτικό κόσμο.

Τζαμάικα δέν εἶναι μόνο Bacardi καί Tia Maria. Οὔτε τό παραμυθένιο νησί τῶν ταξιδιωτικῶν γραφείων καί τῶν προσπέκτους μέ τίς χρυσές ἀμμουδιές, τούς φοίνικες καί τούς κόκκινους ἥλιους. Οὔτε τά φιλόξενα κορίτσια, μέ τά παρεό καί τά λουλουδένια στεφάνια, πού περιμένουνε στό ἀεροδρόμιο μέ τίς κιθάρες τούς ξανθούς ἀσπριδερούς τουρίστες νά τίς πηδήξουνε. Τζαμάικα εἶναι καί ἀποικιοκρατία, δικτατορία σχεδόν, φυλετικό μίσος, βία, χαμηλό ἐπίπεδο ζωῆς, φτώχεια, ἀμορφωσιά, προκαταλήψεις, θρησκολατρεία, ἐπιθετικότητα γιά τούς ξένους, ἄγχος γιά τό «τί ξημερώνει αὔριο» καί μουσική. Κι ὄχι μόνο τό σχετικά καινούργιο reggae ἀλλά

καί τό ska, τό rocksteady, τό dub, τό "talk - over"/"toast". Μουσικές τό ἴδιο φορτισμένες, πού ἡ κάθε μιά ἔδωσε τή μάχη της γιά νά ἐπικρατήσει. Ὁ ἀγώνας ἀνάμεσα στό ska "Battle On Orange Street" τοῦ Prince Buster, πού ἦταν τό ἴδιο κυριολεκτικό, αἱματοβαμμένο ἀλλά καί χιουμοριστικό, καί τό "War Inna Babylon" τοῦ Max Romeo, βρισκόταν, στό ποιός θά κατόρθωνε τελικά νά κερδίσει ἕνα πόστο στό χῶρο τῶν συγκρουόμενων καί ὑπό ἐπικράτηση ἰδεολογιῶν, στό νησί. Κι αὐτό θά γινόταν μόνο γι' αὐτόν πού θά περιέγραφε καί θά ἐξηγοῦσε ἁπλά, ἀλλά μέ ἰσχυρά ἐπιχειρήματα αὐτή τή φυλετική διαμάχη. Κι αὐτό ἔκανε τό reggae. Ἑρμήνευσε τό διπλό χαρακτήρα καί τήν οὐσία αὐτοῦ τοῦ πολέμου, πού προσδιοριζόταν ἀπό δύο συστήματα σχέσεων: ἕνα πραγματικό κι ἕνα φανταστικό (φυλετικό - ταξικό νέξους / Βαβυλωνία, οἰκονομικός ἐξανδραποδισμός / Βιβλικά μαρτύρια). Μιά συμπλοκή, τό ἴδιο ἀληθινή καί μεταφορική πού ἔφερε στό φῶς ἕνα κόσμο σχημάτων πού ἔχουν ἐμπλακεῖ στό χῶρο τῆς ἰδεολογίας, κι ὅπου φαινόμενο καί φαντασίωση ἦταν συνώνυμα! Θά φανεῖ καθαρά, στή συνέντευξη τοῦ Marley.

Τό σπίτι του βρίσκεται πάνω σ' ἕνα ὕψωμα, δυό χιλιόμετρα ἀπ' τό λιμάνι. Παρ' ὅλα αὐτά κάνουμε σχεδόν μιά ὥρα νά φτάσουμε, γιατί οἱ δρόμοι εἶναι στενοί καί γεμάτοι κόσμο. Ξαφνικά δίπλα μας περνάει ἕνας Rasta μέ τό μηχανάκι του. Κραυγαλέος· τά dreadlocks του ἀνεμίζουν, ἐνῶ κάνει σφῆνες. Κοιτάω τό «παπί» καί θυμᾶμαι τόν Dillinger καί τή Χόντα CB 200 του — δείχνει τόσο ἀπρόσιτη ἐδῶ. Ὁ ταξιτζής βγάζει τό κεφάλι του ἀπ' τό παράθυρο, καί τοῦ πετάει φτύνοντας "Bloodclot". Ἡ πιό ἐγγικτική βρισιά στή Τζαμάικα. «Ὄχι κύριε, δέν εἶναι τῆς θρησκείας αὐτοί... δέν ἀφήνουνε τά μαλλιά γιατί τό λέει ὁ Χριστός... Εἶναι μαχαιροβγάλτες. Ἀφήνουμε τά μαλλιά γιά νά σπέρνουνε τό φόβο στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Μείνετε μακριά τους. Εἶναι ρατσιστές δολοφόνοι, πού ρίχνονται στούς τουρίστες καί τούς φιλήσυχους ἀνθρώπους». Τούς προτιμάω ὅμως, ἀπ' αὐτόν τόν γλύφτη.

Ἡ Χόουπ Ρόουντ πού μένει ὁ Marley εἶναι ἕνας σχετικά πλούσιος ἀστικός δρόμος. Τό σπίτι βρίσκεται στό τέρμα του καί περιστοιχίζεται ἀπό μιά μεγάλη αὐλή καί μικρότερα κτίσματα. Ἕνα ἀπ' αὐτά εἶναι τό προσωπικό του στούντιο. Ἐδῶ ἔχει ἠχογραφήσει τό "SURVIVAL" ὁ ἴδιος, καί τράκς οἱ: Burning Spear καί Israel Vibration.

Μέ τά ἀρχιτεκτονικά στάνταρς τοῦ νησιοῦ, εἶναι παλάτι. Ἀπ' ἔξω παρκαρισμένη μιά μεγάλη ἀσημόγκριζη BMW. Ὅταν ἀργότερα τόν ρώτησα γι' αὐτή: «Περιμένει τόν Bob Marley καί τούς Wailers».

Ὁ Marley κάθεται σ' ἕνα πεζούλι τῆς αὐλῆς καί τήν πίνει. Μᾶς ἔχει δεῖ ν' ἀνεβαίνουμε κι ὅταν φτάνουμε σηκώνεται ἀργά κι ἔρχεται πρός τό μέρος μου. Ἐν τῶ μεταξύ κάποιος ἀπό τούς περιφερόμενους γύρω του μπαίνει ἀνάμεσά μας καί ζητώντας μου «συγγνώμη ἀλλά θά πρέπει» ἀρχίζει νά μέ ψάχνει. Γιά ὅπλα. Ἄν καί ἡ γεμάτη κατατρεγμούς δεκαετία τοῦ 60 ἔχει περάσει, κι ὁ Marley δέν εἶναι ἀποδεκτός σήμερα μόνο σάν μουσικός ἀλλά καί σάν πολιτικός παράγοντας, μετά ἀπό τήν ἀπόπειρα δολοφονίας του τόν Δεκέμβριο τοῦ 76 ὅλοι ἔχουνε τά μάτια τους δεκατέσσερα.

Ἄν καί μόλις ἀρχίσαμε, ἡ ἐπικοινωνία μαζί του εἶναι δύσκολη· ὄχι μόνο ἐξ αἰτίας τῆς βαριᾶς πατουά του, ἀλλά καί γιατί χρησιμοποιεῖ συνεχῶς αὐτές τίς ἰδιότυπες ἐκφράσεις τῶν Ρασταφαριανῶν· ὅπως τό "I and I" (τό ὁποῖο θά παρερμηνευόταν ὡς "me and mine" ἤ "me, myself and I", μέχρι κάποιος νά σοῦ ἐξηγήσει ὅτι σημαίνει ἁπλά «ἐσύ κι ἐγώ» ἤ ὁλόκληρη «ἡ ἀνθρωπότητα») κι ἐξ αἰτίας τῶν παραφθαρμένων στή προφορά ἀγγλικῶν του καί τῆς ἀνώμαλης σύνταξης.

Πολλά ἀπ' τά παιδιά πού πᾶνε στά κονσέρτα σου, στήν Ἀγγλία, τή Γερμανία ἤ τή Γαλλία καί πού προέρχονται ἀπό ξένες μέ τή δική σου κουλτοῦρες, συνδέονται καί ταυτίζονται μαζί σου... κι ὅμως, δέν εἶναι roots.

— Σχετίζονται μαζί μου, γιατί εἴμαστε ὅλοι ἐνάντια στήν καταπίεση τοῦ Συστήματος. Πολλοί ἀνακατεύονται μέ τό ἴδιο πράγμα, ἀλλά κάποιοι ἀπ' αὐτούς, πού εἶναι ἀρκετοί, ἀναμιγνύονται μ' αὐτό ἀπό μιά ἕκτη αἴσθηση, ἀπό μιά ἐπίγνωση τῶν πιστεύω τους καί μιά συνείδηση τῶν ριζῶν τους.

Roots, στά ἐγγλέζικα τῶν Ρασταφαριανῶν θά ἤτανε κάποιος πού προέρχεται ἀπ' τόν ἴδιο μ' αὐτούς, ὄχι ἀπαραίτητα γεωγραφικό, τόπο πολιτισμικῆς προέλευσης. Καί roots music εἶναι ἡ μουσική πού «ἔχει μαγική δύναμη γιά νά διώξει τίς στρατιές τῆς Βαβυλώνας καί νά ντροπιάσει τούς στρατιῶτες της γι' αὐτή τους τήν καταπάτηση».

Ὁ Marley φαίνεται διψασμένος· ἀνυπόμονος νά ἐξηγήσει τό περιεχόμενο τῆς roots μουσικῆς του. Περιεχόμενο πού τό πήραμε κατ' εὐθείαν καθαρά, ὄχι κατά προσέγγιση, οὔτε κρυμμένο πίσω ἀπό στιχοπλοκικά τρύκς...

— Τό μόνο πού δέν μ' ἀρέσει εἶναι, ὅταν τό ἀκροατήρια πιάνει τό μήνυμα, λάθος... Γελάω καμιά φορά ὅταν μέ περιγράφουνε σάν τό Mick Jagger ἤ σάν κάποιο ἄλλο ἀπό τούς σοῦπερ στάρς. Πρέπει ν' ἀκούσουν τή μουσική μου προσεχτικά, γιατί τό μήνυμα δέν εἶναι τό ἴδιο... Προσοχή! μιλᾶμε γιά reggae κι ὄχι γιά twist!

— Ἔχω γράψει ἕνα τραγούδι, τό "Trench Town Rock" (Σ.τ.Σ. ἀπ' τό "AFRICAN HERBSMAN"), πού λέει περίπου: «ἕνα καλό πού 'χει ἡ μουσική, εἶναι, ὅτι ὅταν σέ χτυπάει δέν προκαλεῖ πόνο». Ἡ μουσική μπορεῖ νά ἐκφράσει τό δικό μου μήνυμα, ὅσο τίποτε ἄλλο.

— Τά τούρς πού κάνεις ἔχουνε σκοπό νά μεταδώσουν αὐτό τό μήνυμα. Στή διάρκειά τους, παίρνεις τά ἴδια βάιμπς, τίς ἴδιες συγκινήσεις, ἐπαναλαμβάνοντας τό ἴδιο σχεδόν σέτ κάθε βράδυ; Γιατί κανονικά, ὅλη ἡ ἔξαψη κι ἡ ἀναστάτωση ἑνός μουσικοῦ ἐξασθενεῖ ἀπ' αὐτή τήν ἀνακύκληση...

— Ναί... γιατί αὐτό πού κάνει τή μουσική ὄμορφη εἶναι τό ὅτι ποτέ δέν εἶναι τέλεια. Προσπαθῶ νά τήν προσεγγίσω ΤΩΡΑ, κάθε φορά, ἔτσι πού νά πάρω ὅτι καλύτερο ἀπ' αὐτήν. Ἀλλά κάτι πάει στραβά καί φτού! κι ἀπ' τήν ἀρχή. Γιά μένα, γίνεται ὅλο καί περισσότερο ἐνδιαφέρον νά «δουλεύω» μέ τή μουσική. Νά προχωράω· καί μιά μέρα νά βρίσκω κάποια καινούργια στοιχεῖα, κάποια νέα συναισθήματα. Εἶναι, πώς νά τό ποῦμε ἁπλά... εὐχάριστο!

— Διάβασα μιά παρουσίαση γιά ἕνα κονσέρτο σου, σέ κάποια ἐγγλέζικη ἐφημερίδα, ὅπου λένε ὅτι ὑπερ - επιδεικνύεις, παρουσιάζεις τό σέτ ὑπερβολικά ἐντυπωσιακά. Στά φίλμς πού ἔχω δεῖ, δέν φαίνεται κανενός εἴδους ἐκζήτηση. Δείχνεις τόσο μέσα σ' αὐτό πού κάνεις, πού μοῦ φαίνεται σχεδόν ἀδύνατο νά μπορεῖς νά λειτουργεῖς πρός δύο κατευθύνσεις, ταυτόχρονα. Ἀπ' τή μιά νά συνδιαλέγεσαι καί νά ἀνταποκρίνεσαι στά «νεύματα» τοῦ κοινοῦ κι ἀπ' τήν ἄλλη νά συμμετέχεις ἐνεργά στό γκρούπ.

— Πρέπει νά καταλάβεις κάτι. Ὅτι οἱ μουσικοί παθαίνουνε μέ τή μουσική. Ἄς ποῦμε, ἐδῶ στή Τζαμάικα, μπορεῖ κάποιος νά 'χει μιά κιθάρα καί νά τή χάσει. Ἔ! θά τοῦ στρίψει... γιατί δέν πρόκειται νά πιάσει κιθάρα στά χέρια του, γιά πολύ καιρό. Ἤ κάποιος ἄλλος πού πολεμάει νά βρεῖ μιά συγκεκριμένη μουσική φράση, καί δέν μπορεῖ... θά φλιππάρει. Θέλω νά πῶ... ἐκτός τοῦ ὅτι ἡ μουσική εἶναι ντελικάτο πράγμα, σέ εὐαισθητοποιεῖ. Γιατί χρειάζεσαι τόση πολύ ἔμπνευση - θεία ἔμπνευση, πού πρέπει ν' ἀναμιγνύεσαι κάθε στιγμή. Νά 'σαι ἐκεῖ ὅλη τήν ὥρα. Αὐτό συμβαίνει μέ μένα. Εἶμαι πάνω στή σκηνή μόνο γιά τή μουσική κι ὄχι γιά σώου.

Ήθελα πάντα νά ξέρω τίς θέσεις τῶν μουσικῶν τοῦ Rock, ὄχι μόνο ἀπέναντι στή μουσική πού παίζουν καί τό περιλαμβανόμενό της ἀλλά καί ἀπέναντι στή διαδικασία ὑπερ - διάθεσης καί ἀνάλωσης αὐτῶν τῶν ἴδιων. Καί ναί μέν ἡ θέση τῶν Boston ἤ τῶν Supertramp εἶναι ἐμφανής. Τοῦ Marley ὅμως;

Ἡ ἀπάντησή του εἶναι καθ' ὅλα διπλωματική.

— Δέν θά 'λεγα ποτέ ὅτι ἔχω βαρεθεῖ. 'Ακόμα καί τώρα πού πρέπει νά παίζουμε ὅλο καί σέ μεγαλύτερα χώλλς. Πού εἴμαστε ἀναγκασμένοι νά τό κάνουμε... Ἄν τά πράγματα δέν πᾶνε καλά γιά ἕνα μουσικό, δέν ἀδρανεῖ, συνεχίζει μόνο. Δέν ἐξαντλήθηκα μέχρι τώρα γιατί πραγματικά ἀγαπάω τή μουσική.

Ὁ Στοῦ Γουέιντράουμπ, ὁ ἀμερικανός πράκτορας τοῦ Marley, δέν ἔχει πεῖ τίποτα μέχρι στιγμῆς, συναισθάνεται ὅμως ὅτι ἡ ἐρώτηση τόν ἀφορᾶ καί κάνει μιά προσπάθεια νά αἰτιολογήσει τό γιατί τῆς ἐξέλιξης τῶν κονσέρτων πού ὀργανώσανε στήν 'Αμερική, ἀπ' τό 76 κι ὕστερα.

— Στήν ἀρχή ἀπέρριψα κάθε πρόταση, γιά ν' ἀνοίξει ὁ Marley ὁποιοδήποτε σώου. 'Ακόμα κι αὐτό τῶν Stones. Φυσιολογικά, θά 'πρεπε ν' ἀρχίσω νά ἀνησυχῶ μετά ἀπ' ὅλες αὐτές τίς ἀρνήσεις μου. Εἰδικά ὅταν μᾶς ζητήθηκε νά πάρουμε μέρος στήν περιοδεία τους τοῦ 76, πού θά ἦταν γιά μᾶς ἀλλά καί γιά τόν καθένα μιά χρυσοφόρα εὐκαιρία καί ἡ ἀρχή γιά νά διευρύνουμε τό ἀκροατήριο τῶν Wailers. 'Αλλά τά προαισθήματά μου λέγανε ὅτι, ἄν κι ἀκόμα ὁ Marley δέν ἦταν γνωστός σέ πολυπληθῆ ἀκροατήρια, βρισκόταν καθ' ὁδόν γιά νά γίνει ἕνας στάρ... κι οἱ στάρς δέν πᾶνε support, ἀλλά μπαίνουν ἐπικεφαλῆς!

Κι ὁ Γουέιντράουμπ συνεχίζει γιά τίς σημερινές τους δραστηριότητες.

— Θά μπορούσαμε εὔκολα νά γεμίσουμε μεγάλα στάδια σάν τό Μάντισον Σκουέρ Γκάρντεν, ὅπως καί τό κάναμε (Σ.τ.Σ. Δύο κονσέρτα ἐκεῖ, τόν περασμένο Σεπτέμβριο μέ τούς Commodores) ἀντί γι' αὐτό ὅμως, προτίμησα νά παρουσιάζω τόν Bob σέ θέατρα μεσαίας χωρητικότητας σέ ποιό οἰκεῖα περιβάλλοντα ὅπου θά 'δειχνε αὐτό πού ἀκριβῶς εἶναι: ἕνας βαθυστόχαστος εὐσεβής μουσικός πού ἐκθέτει ἕνα ἔντονα θρησκευτικό μήνυμα.

Σήμερα, πού ἀκόμα καί τό TIME ἔχει ἀναγνωρίσει τόν Marley σάν «πολιτική δύναμη πού ἀνταγωνίζεται καί ἀντιπολιτεύεται τήν κυβέρνηση», κανείς δέν ἀποκλείει τήν πιθανότητα μιᾶς αἰφνιδιαστικῆς ἐπίθεσης στό σπίτι. Κυρίως, ἐκ μέρους τῶν λευκῶν ἀποικιοκρατῶν πού τό διοικητήριό τους βρίσκεται μόλις λιγότερο ἀπό ἕνα μίλι μακριά ἀπ' τή Χόουπ Ρόουντ. Αὐτό ἐξηγεῖ ὅλη τήν ἔνταση στήν ἀτμόσφαιρα τοῦ σπιτιοῦ πού τό κάνει νά μοιάζει σάν κατασκήνωση γκερίλλα.

Γιά κείνη τήν ἐπίθεση ἐναντίον του, στίς 3 Δεκεμβρίου τοῦ 76 δυό μέρες πρίν ἀπ' τό μεγάλο φεστιβάλ στό Κίνγκστον ὅπου ὁ Marley θά ὑποστήριζε τόν Πρωθυπουργό Μάικλ Μάνλει, ὁ ἴδιος λέει:

— Πολλές φορές ὁ Jah σοῦ φανερώνει πράγματα πρίν νά συμβοῦν. Προτοῦ αὐτοί νά 'ρθουν ἐδῶ, ἐγώ εἶχα ἕνα ὄνειρο ὅπου ἄκουσα πολλούς πυροβολισμούς. Καί νά... ἔγινε τό ἴδιο ἀκριβῶς.

Ἑφτά πιστολάδες εἰσβάλανε στό σπίτι του κι ἀρχίσανε νά ρίχνουν στό Bob καί τή Rita. Τούς ἔσωσε ὁ Don Taylor ὁ μάνατζέρ τους, πού μπῆκε στή μέση. Τόν εἶχε φωτίσει κι αὐτόν ὁ Jah τό περασμένο βράδυ δίνοντάς του μάλιστα ρητή ἐντολή νά σώσει τόν προφήτη του! Ὁ Marley δέχτηκε τρεῖς σφαῖρες, πῆρε μέρος στό φεστιβάλ ἀλλά ἐγκατέλειψε τή Τζαμάικα γιά νά μήν ἐπιστρέψει παρά δυό χρόνια ἀργότερα, ὅπου συμμετεῖχε στό Φεστιβάλ τῆς Εἰρήνης — μιά δημόσια συμφιλίωση κι ἀνακωχή ἀνάμεσα σ' αὐτόν καί τόν Μάνλει μέ τόν σημερινό πρωθυπουργό τοῦ νησιοῦ Ἔντουαρντ Σίγκα. 'Ανακωχή πού δέν κράτησε πολύ. Ἤδη ὁ Marley δηλώνει γιά τήν πολιτική κατάσταση ἐκεῖ:

— Φαίνεται ὅτι εἶναι χειρότερα ἀπό ποτέ. 'Εξαναγκασμός καί καταπίεση· τίποτ' ἄλλο. Κι ὄχι μόνο πολιτική πίεση... Πολλοί ἄνθρωποι πεθαίνουν κάθε μέρα. Ξέρω προσωπικά πολλούς ἀπ' αὐτούς. Νά τί εἶναι ἡ Τζαμάικα: ἄνθρωποι πού ὑποφέρουνε καί πού δέν τούς ἔχει ἀπομείνει τίποτε ἄλλο παρά νά πολεμᾶνε. Γιά ποιό σκοπό; Γιά τό τίποτα. Δέν πολεμᾶνε γιά τόν Jah ἤ κάτι τέτοιο. Γιά τόν ΠΟΛΕΜΟ μόνο... Τά 'χουνε πεῖ αὐτά οἱ προφητεῖες... Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ, δέν εἶναι ἱκανοί νά βροῦν μιά ἐναλλακτική — τό Θεό. Προκαλοῦν τόση πολεμική ἐνάντια στούς Ρασταφάρι, σά νά 'ναι αὐτοί ἀπ' τούς ὁποίους πρέπει νά λυτρωθοῦν. Ἔχουν ὅπλα. Ποῦ τά βρίσκουνε; Τούς τά δίνει ἡ κυβέρνηση, οἱ πολιτικοί. Ὁ Διάβολος μπαίνει πάντα ἀνάμεσά τους, κι ἀρχίζουν τίς διενέξεις. Φαντάζεσαι τί συμβαίνει ἐπειδή ἡ ἐξουσία γίνεται φιλαυτία κι ἐγωισμός. 'Αντί νά ζοῦμε μαζί, νά συναλλασσόμαστε μαζί καί νά σταματήσουμε τό πόλεμο...

Αὐτό πού γίνεται ἐδῶ, μοιάζει σά μαζική ἐκτέλεση. Χωρίς ἔλεγχο. Εἶναι ἀρρώστεια... νά πολεμιῶνται μεταξύ τους... Ὅ,τι εἶπε ὁ Θεός στίς προφητεῖες ἀληθεύει. 'Ελάχιστοι ὅμως μόνο τά ξέρουν αὐτά. Εἶναι αὐτοί πού 'ναι γνῶστες τοῦ πνευματικοῦ μέρους τῆς ζωῆς. Καί ξαναλέω. Ἄν ἡ πολιτική διαπραγματεύεται μέ τίς προφητεῖες, τότε ἐντάξει. Ἄν ἔχει σχέση μέ κάτι ἄλλο... Οἱ καιροί σήμερα εἶναι διεφθαρμένοι ἀλλά ἡ ἀνομία πλησιάζει σ' ἕνα μόνιμο τέλος, κι οἱ προφητεῖες θά ἐπαληθευτοῦν.

Ὁ Marley εἶναι τριτοκοσμικός, καί σάν τέτοιος ἐμένα μ' ἀφορᾶ. Καί ναί μέν οἱ ἀπόψεις του εἶναι ρεφορμιστικές ἀλλά τίς ἔχει, μπορεῖ νά τίς ὑπερασπιστεῖ καί ἐπί πλέον προτείνει κάτι. Δέν εἶναι Τ'ΟΤΟς. Κι ἐπειδή ἀκριβῶς ἔχει πολιτική γνώμη συνεχίζουμε αὐτή τή κουβέντα πού καταλήγει σέ κάτι πού ἐμένα μ' ἐνδιαφέρει ἄμεσα: γιά τήν ἀναβίωση τοῦ φασισμοῦ στήν 'Αγγλία, τό N.F. καί τόν 'Ενώχ Πάουελ, τό ρατσιστικό κλίμα, τίς βιαιότητες τῆς ἀστυνομίας ἀπέναντι στούς ἔγχρωμους, καί τίς πρόσφατες σχετικά φασαρίες κι ἐξεγέρσεις τῶν μαύρων στό Μπρίστολ.

— Δέν εἶναι ἐξέγερση... ἀλλά πόλεμος. Ναί τά ξέρω ὅλα αὐτά. Γιά τό πῶς οἱ μπάτσοι χτυπᾶνε καί σκοτώνουνε τόν κόσμο... Ξέρω ὅμως ἀκόμα, ὅτι αὐτά τά παιδιά εἶναι ἀδιάφορα. Ὁ Ράστα ἀντιπροσωπεύει: δικαιοσύνη, ἀγάπη καί εἰρήνη γιά ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος. Κι ὅμως δέν δίνουμε σημασία. Ἕνας πραγματικά ἀναμάρτητος δέν θά πάθει τίποτε. Αὐτούς πού ἀγαπάει ὁ Θεός εἶναι αὐτοί πού τόν ἀγαπᾶνε. Αὐτή εἶναι ἡ μόνη ὁδός σήμερα... Αὐτό εἶναι πού χρειάζονται τά νιάτα. Δέν γίνεται νά 'χουν ὑλική προστασία γιατί δέν λειτουργεῖ. Πρέπει νά 'χουν τήν ἱερή σκέπη τοῦ Jah. Νά ἕνα παράδειγμα: ἄς ποῦμε ὅτι εἶσαι ἕτοιμος νά βγεῖς ἔξω, μέ «χόρτο» ἐπάνω σου κι οἱ μπάτσοι σέ περιμένουνε στή γωνία. Ὁ Ράστα θά σέ προφυλάξει καί δέν θά σ' ἀφήσει νά βγεῖς ἐκείνη τή στιγμή, ἀλλά ἀργότερα, ὅταν θά 'χουν φύγει. Αὐτός εἶναι ἡ μοναδική ἀσπίδα, τό ἄσυλο κι ὁ μόνος τρόπος ἐπιβίωσης.

'Ακοῦστε τα καί σεῖς! Κάθε φορά πού πηγαινοερχόσαστε μέ διάφορα κέρατα... ἀνάφτε ἕνα κεράκι στόν Ἅι - Νικόλα!

'Από κάπου μέσα στό σπίτι, ἀκούγεται ἀμυδρά τό "Johnny Too Bad" τῶν Slickers. Δέν ὑπάρχουνε rude boys στή Τζαμάικα. 'Εγώ τουλάχιστον δέν εἶδα κανέναν. Κομμάτια σάν κι αὐτό ἤ τό "Shanty Town" τοῦ D. Dekker, τό "Rudy a Message to You" τοῦ D. Livingston ἤ τό "Rude Boy" τῶν Wailers, hits ὅλα τους στά μέσα τῶν 60 δέν ἐνδιαφέρουν σχεδόν κανέναν ἐδῶ. Rocksteady μόνο στό Λονδίνο παίζεται.

Ὁ Marley ἐπιμένει νά μάθει ἄν ὑπάρχουνε Ράστας στήν 'Ελλάδα τόν βεβαιώνω ὅτι ἐγώ τουλάχιστον ξέρω ἕνα πού 'ναι κατά τό ἥμισυ τουλάχιστον. Γκρήκ Ράστα. Ὁ Γιῶργος Λέζ' Οἰκοντόμ.

Κάτι λέει γιά τή δικτατορία στήν 'Ελλάδα κι ὕστερα προσπαθεῖ ἀπεγνωσμένα νά θυμηθεῖ τό ὀνόματα ἀπό δύο ἑλληνικά γκρούπς. Πιάνει τό ἕνα. Taxi, κι ἀνάβει ἐκστασιασμένος σχεδόν ἀπ' τό σημαινόμενο ἑνός τέτοιου ὀνόματος κι ἀμέσως μετά θυμᾶται τούς Sharp Ties.

— Me write songs for dem. Me do a lot of t'ings for dem, mon. Dat group deal with prophecy not with sommat else. Dem play roots music, mon. Strictly root!

Εἰδικά τό "Playing Jesus" καί τό "Black Wars" ἔ!;

Τόν παρατάω καί φεύγω.

Βρεθήκαμε δυό βδομάδες ἀργότερα στήν 'Αθήνα ὅταν τυχαῖα συναντηθήκαμε στό θάνατό του. 'Από καρκίνο.

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ 1

«ΤΑ ΜΑΤΙΑ»

Πρόκειται γιά τό θεατρικό ἔργο «ΤΑ ΜΑΤΙΑ» τοῦ μαρκήσιου ντέ Σάντ πού πρωτοπαίχτηκε σκηνοθετημένο ἀπό τόν ἴδιο γιά μιά καί μοναδική φορά τό 1789 στό ψυχιατρεῖο τοῦ Charenton ὅπου κι ὁ ἴδιος ἀργότερα πέθανε. Πρωταγωνιστές ἦταν ἕνα ἀνώνυμο ζευγάρι τρελλῶν καί τό ἔργο ἀνέβηκε παρουσία ὅλης τῆς ἀριστοκρατικῆς τάξης τοῦ Παρισιοῦ. Ὅτι διαβάσετε παρακάτω εἶναι αὐτούσιες οἱ σημειώσεις αὐτόπτη μάρτυρα τῆς παράστασης τοῦ βαρώνου Σάρλ ντέ Μποβανκούρ.

Πρίν ἀναφερθῶ στήν ἴδια τήν παράσταση, ἀξίζει νά διαβάσετε χειρόγραφο πού μᾶς μοιράστηκε στήν αἴθουσα πρίν ἀπό τήν παράσταση ἐπιμελημένο ἀπό τόν ἴδιο τό συγγραφέα.

Επεξηγηματικη Σημειωση

Τό ἔργο αὐτό τό ἔγραψα σέ μιά τελευταία μου προσπάθεια νά τραβήξω τό ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου γιά θέατρο. Παρ' ὅλο πού κανείς θά μποροῦσε ἐπιπόλαια νά τήν ὀνομάσει πράξη ἔσχατης ἀπελπισίας, τοῦ ἀπαντῶ ὅτι ἡ γνώση τοῦ ἐπικείμενου θανάτου τῶν ἠθοποιῶν ἀπαιτεῖ πλήρη αὐτοέλεγχο καί ψυχραιμία ἀπό μέρους τους καθώς καί ἡ μέσα σέ αὐστηρά καθορισμένα χρονικά πλαίσια ἐναλλαγή ψυχικῶν καταστάσεων καί εἰκόνων, τήν ἄψογη ὑποκριτική καί τόν τέλειο συγχρονισμό κινήσεων.

Ξέροντας ὅτι ὁ θεατής ἀγαπᾶ τήν ἀμεσότητα καί ἐπιδιώκοντας τή συνειδητοποίησή του στήν ὕπαρξη τοῦ θανάτου ἀρνοῦμαι νά τόν παρασύρω σέ συναισθηματικά τερτίπια πού θά τόν ἀποπροσανατολίσουν ἀπό τό σκοπό μου. Ἔτσι παρουσιάζω τό θάνατο ἀπογυμνωμένο ἀπό τέτοια στολίδια καί ἐπί πλέον συμφιλιωμένο, μιᾶς καί σ' ὅλο τό ἔργο γιά τούς ἠθοποιούς ὁ φόβος τοῦ θανάτου *φαίνεται* ἄγνωστος. Ἡ πεμπτουσία τῆς ὑποκριτικῆς τέχνης κρύβεται πίσω ἀπ' αὐτό τό ρῆμα «φαίνεται».

Οἱ ἠθοποιοί πού θά πείσουν τό θεατή νά ἀντικαταστήσει τό ρῆμα «φαίνεται» στό γραφτό πού κρατάει, μέ τό ρῆμα «εἶναι» θά ἔχουν φτάσει στό ἀποκορύφωμα τῆς ἀνθρώπινης ὑποκριτικῆς ἱκανότητας.

Λοιπόν ἀγαπητοί μου φίλοι σήμερα δέν πρόκειται νά παρακολουθήσετε ἀνθρώπους πού πεθαίνουν κατανικώντας τό φό-

βο τοῦ θανάτου γιά χάρη «ὑψηλῶν ἰδανικῶν». Ἐδῶ πρόκειται γιά συμφιλίωση — ἄλλωστε ὁ θύτης εἶναι καί θῦμα καί τό ἀντίθετο — κι ὄχι γιά σύγκρουση μέ τό θάνατο. Δέν εἶναι τό ἀναγκαῖο κακό πού γιά χάρη ἰδανικοῦ δεχόμαστε μέ τό χαμόγελο. Ἡ διαδικασία τοῦ ἔργου γιά θάνατο εἶναι τόσο ἁπλή, ὅσο ἡ διαδικασία τῆς συνουσίας πού σκοπό ἔχει τή γέννηση. Κομμάτι τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ μας κι εἶναι στό χέρι τῶν ἠθοποιῶν νά τόν ἀποφύγουν ἤ ὄχι.

Οἱ ἄνθρωποι πού θά δεῖτε ἔζησαν μιά ἀνελεύθερη, καταπιεστικά προσβλητική ζωή. Τούς πρόσφερα ἕνα θάνατο καί τόν δεχτῆκαν. Μιᾶς καί δέ μπόρεσαν νά διαλέξουν τόν τρόπο τους νά ζήσουν, διαλέγουν τόν τρόπο νά πεθάνουν.

Τώρα θά μοῦ πεῖτε εἶναι λόγος αὐτός γιά νά μή φοβοῦνται;

Ἴσως ἔχετε δίκιο. Ὅμως μή ξεχνάτε σεπτοί μου φίλοι ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί εἶναι ἠθοποιοί κι ἐσεῖς ἤρθατε νά παρακολουθήσετε μιά θεατρική παράσταση.

Θά προσπαθήσουν νά σᾶς κοροϊδέψουν κι ἄν σᾶς πείσουν, πρέπει νά παραδεχτεῖτε πώς εἶναι οἱ μέγιστοι ἠθοποιοί. Ἴσως σέ μιά μακρινή ἐποχή κι ὁ πιό ἁπλός ἄνθρωπος ἔχοντας συνειδητοποιήσει ἀπόλυτα τή φύση του καί κατανικήσει τούς ὑπαρξιακούς του φόβους νά βαδίζει ἀτάραχος πλάι - πλάι μέ τό θάνατο.

Ὡς τότε φίλοι μου ἐσεῖς θά ἠρωποιῆτε αὐτούς πού τόν ἀψηφοῦν, θά θαυμάζετε αὐτούς πού τόν προκαλοῦν κι οἱ ἠθοποιοί μου θά προσπαθοῦν νά σᾶς πείσουν νά ἀντικαταστήσετε στό γραφτό πού κρατᾶτε τό ρῆμα «φαίνεται» μέ τό ρῆμα «εἶναι» κοροϊδεύοντάς σας εἰς τούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Μετά τιμῆς
Ντονατιέν Ἀλφόνς Φρανσουά μαρκήσιος ντέ Σάντ

Υ.Γ. Θά 'θελα πρίν δεῖτε τό ἔργο νά ἀναφερθῶ πολύ περιληπτικά στή βιογραφία τοῦ ζευγαριοῦ τῶν ἠθοποιῶν πού θά δεῖτε.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί πιστεύουν ὅτι εἶναι ὑλοποιημένα φαντάσματα ἀκαθόριστης ἡλικίας καί μποροῦν ἐπί ὧρες νά ἐξιστοροῦν εἰκόνες ἀπό βιωματικές ἐμπειρίες τους σέ διάφορες ἐποχές πού ἔζησαν ὄχι μόνο στή Γῆ ἀλλά καί σέ ἄλλους πλανῆτες καί γενικότερα στό Διάστημα πού ὅπως ὑποστηρίζουν ἔχουν ἐξερευνήσει. Εἶναι πραγματική ἀπόλαυση νά τούς ἀκοῦς νά διηγοῦνται, ἐνῶ παράλληλα ὅταν δέν εἶναι χαμένοι στά προσωπικά τους ταξίδια, εἶναι δύο κοινωνικότατοι, διαλογικότατοι, ἰδιαίτερης εὐφυΐας ἄνθρωποι. Βρέθηκαν βρέφη ἀκόμα ἔξω ἀπ' τήν πόρτα τοῦ ψυχιατρείου, ἔκθετα μέ ἕνα σημείωμα καρφιτσωμένο στίς φασκιές πού ἔγραφε πώς ἔπρεπε νά τά ἀναλάβει τό ἵδρυμα γιατί δέν εἶναι φυσιολογικά.

Ὁ διευθυντής παραξενεύτηκε πώς μπορεῖ κανείς νά ξέρει ἀπό τή βρεφική ἡλικία ἄν ἕνα ἄτομο θά παρουσιάσει ἀργότερα ψυχικές ἤ διανοητικές διαταραχές ἀλλά μή μπορώντας νά κάνει κι ἀλλιῶς τά κράτησε.

Ὅταν τά βρέφη πέρασαν τήν ἡλικία τοῦ θηλασμοῦ συνέβηκε τό ἑξῆς παράξενο. Χωρίς λόγο τά δυό παιδιά, ἐνῶ τρέφονταν ἱκανά, ἀδυνάτιζαν μέρα μέ τή μέρα σέ σημεῖο πού ὁ διευθυντής τοῦ ἱδρύματος ἀναγκάστηκε νά καλέσει γιατρό. Ἐπειδή ὁ γιατρός ἀργοῦσε στήν ἐξέτασή του, ὁ διευθυντής ἀνησύχησε καί μπαίνοντας στό δωμάτιο τῶν παιδιῶν μέ σκοπό νά ρωτήσει πόσο σοβαρή μπορεῖ τελοσπάντων νά εἶναι ἡ ἀρρώστιά τους, βρῆκε τό γιατρό ἀναίσθητο στό πάτωμα. Πανικοβλημένος κάλεσε τούς νοσοκόμους του κι ἀργότερα ἄλλους γιατρούς πού ὅμως στάθηκε ἀδύνατο νά τόν συνεφέρουν. Συνῆλθε μόνος του μετά ἀπό εἰκοσιτέσσερις ὧρες γιά νά τούς διηγηθεῖ τά ἑξῆς:

Μπαίνοντας στό δωμάτιο, τά δύο παιδιά τοῦ ἐπιτέθηκαν ἀλλά ὄχι μέ τρόπο βίαιο κι ἐπιθετικό ἀλλά μέ μία πραγματικά παρακλητική ἔκφραση στά πρόσωπά τους πού σχεδόν τόν ἀνάγκασε, ἐνῶ τοῦ ἦταν πολύ εὔκολο νά τά ἐξουδετερώσει, νά μείνει ἤρεμος περιμένοντας τή συνέχεια. Τό τελευταῖο πού θυμᾶται εἶναι τό ἀγόρι νά κολλάει τό στόμα του στό δικό του καί ν' ἀρχίζει μέ βαθειές εἰσπνοές νά ρουφάει μέσα ἀπό τό στόμα του. Σιγά - σιγά ἔνιωσε νά χάνει τίς αἰσθήσεις του μέχρις πού λιποθύμησε. Γιά νά μή σᾶς τά πολυλογῶ φίλοι μου μέ τόν καιρό ἀποδείχτηκε ὅτι μόνο μέ αὐτόν τόν τρόπο μποροῦν νά ἐπιβιώσουν, νά συντηρηθοῦν στή ζωή αὐτοί οἱ δύο ἄνθρωποι.

Ὅπως καταλαβαίνετε ζοῦνε φυλακισμένοι στό ἵδρυμα κι ἔχουν γίνει βέβαια τά πειραματόζωα τῶν γιατρῶν.

«Τρέφονται» ἀπό τούς τρόφιμους τοῦ ἱδρύματος μιᾶς κι ἐκτός ἀπό τή λιποθυμία καμιά ἄλλη φθορά δέν ἐπιφέρουν στά «θύματά» τους. Πρίν ἀπό λίγες ὧρες μοῦ εἶπαν τό μυστικό τους, πού τώρα πιά δέν ὑπάρχει καί κανείς λόγος νά μείνει κρυφό.

Μάθε αὐτό πού κανένας γιατρός δέν πρόκειται νά βρεῖ, μοῦ εἶπαν. Κλέβουμε ἀπό τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.

Τό ἔργο πού θά δεῖτε εἶναι διαρκείας εἴκοσι λεπτῶν καί προσφέρεται γιά θίασο εἴκοσι ἀτόμων (δέκα ἄντρες δέκα γυναῖκες) γιά δέκα παραστάσεις μία κάθε δεκαπενθήμερο.

η παρασταση

Ἡ αὐλαία ἄνοιξε καί στή σκηνή βγῆκαν ὁ ἄντρας ἀπό τά δεξιά καί ἡ γυναίκα ἀπό τά ἀριστερά. Μόλις ταιριάξανε κάπου στό κέντρο τῆς σκηνῆς, ἀντικρύσαμε δύο λεῖα, ἄκαμπτα καί ἀνέκφραστα πρόσωπα νά μᾶς κοιτάζουν ἀκίνητα γιά ἕνα λεπτό. Στό ἕνα λεπτό ξέσπασαν ἄξαφνα σέ σπαραχτικούς λυγμούς πού πάνω στήν ἀνοδική τους πορεία, σάν ἀπό μαγικό ραβδί, μαρμάρωσαν σέ μιά λυγμική ἔκφραση ὀδύνης καί ἔμειναν ἔτσι ἀκίνητα καί πάλι γιά ἕνα λεπτό.

Ὕστερα ἄρχισαν νά περιδιαβάζουν μέ ἄνεση τήν αἴθουσα.

Σ' ἕνα δεκάλεπτο χρονικό διάστημα μᾶς ἀγάπησαν ἀφήνοντας τή δυναμική ἔνταση πού εἶχαν δημιουργήσει νά χαλαρώσει κι ἐμᾶς νά ἀναπνεύσουμε βαθιά μέ ἀνακούφιση στρέφοντας ἀλλοῦ τό κεφάλι.

Μετά — μέ μιά ἔκφραση σάν νά μήν ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος γιά νά κερδίσουν πάλι τό παιχνίδι τοῦ κοινοῦ — ἀφοῦ προηγήθηκε τελετουργική ἐπιστροφή τῶν ἠθοποιῶν στή σκηνή, ἄρχισαν νά κόβουν μέ ἀργές σταθερές καί προπάντων ἀνέκφραστες μπαλνταδιές πρῶτα τά πόδια τους, μετά τό ἀριστερό τους χέρι καί τέλος μέ μιάν ἄψογη τεχνική συγχρονισμοῦ τά κεφάλια τους. Ὅλες οἱ βαθμιαῖες κινήσεις τοῦ ἐπί σκηνῆς ἀκρωτηριασμοῦ πού κράτησε ἀκριβῶς τέσσερα λεπτά (συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἠθοποιῶν) ἦταν ἀπόλυτα ταυτόχρονες.

Τό σκηνοθετικό δαιμόνιο τοῦ ντέ Σάντ (τήν τεχνική τήν ἔμαθα μετά τήν παράσταση) εἶχε περάσει μέ ραφή μέσα ἀπό τό δέρμα τοῦ κάθε κεφαλιοῦ, τριχιά πού τό ἄλλο της ἄκρο ἔδενε στήν κορυφή τῆς σκηνῆς καί εἶχε ἀριστοτεχνικά μακιγιάρει ἐσωτερικά τίς κόρες καί τούς βολβούς τῶν ματιῶν μέ φωσφορική μπογιά. Στήν ἄψογη τεχνική συγχρονισμοῦ συμπεριλαμβάνονταν καί τό ταυτόχρονο μέ τόν ἀποκεφαλισμό ἀπόλυτο σκοτάδι γιά νά μείνουν ἔτσι μετέωρα δύο ζευγάρια μάτια ὀρθάνοιχτα μέ τήν ἄκαμπτη ζωντάνια τοῦ βαλσαμωμένου, μέ εὐδιάκριτη τήν κάθε τους λεπτομέρεια ἀλλά νεκρά νά μᾶς κοιτοῦν ἔτσι ἀκίνητα καί πάλι γιά ἕνα λεπτό.

Τό ἔργο τέλειωσε μ' ἐμᾶς πού μέ ἀνάμικτα συναισθήματα ἐνοχῆς καί θαυμασμοῦ μείναμε ἀκίνητοι στίς θέσεις μας νά τά κοιτᾶμε γιά δύο λεπτά. Στά δύο λεπτά τά φῶτα εἶχαν ἀνάψει κι ἡ αὐλαία εἶχε κλείσει.

(ΑΝΟΙΞΗ 1789
ἡμερολόγιον βαρώνου Σάρλ ντέ Μποβάνκούρ)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ

Του Τσαρλς Μπουκόβσκι

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς συνοδευόμενος ἀπό τρεῖς ἄνδρες τῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας, προχώρησε στή λιμουζίνα του, μπῆκε μέσα καί κάθησε στή συνηθισμένη θέση του στό πίσω μέρος. Ἦταν ἕνα μελαγχολικό καί γεμάτο ὁμίχλη πρωινό. Κανείς ἀπό τούς ἄνδρες δέ μίλησε. Τό ἁμάξι ξεκίνησε. Μοναδικός ἦχος πού ἀκουγότανε τά λάστιχα τοῦ αὐτοκινήτου πάνω στή βρεγμένη ἀπό τή βροχή τῆς περασμένης νύχτας ἄσφαλτο. Ἡ σιωπή ἦταν ἀσυνήθιστη. Πιό ἀσυνήθιστη ἀπό ἄλλες φορές. Μετά ἀπό ἕνα διάστημα ὁ Πρόεδρος ξερόβηξε γιά νά μιλήσει:

«Γιά πεῖτε μου κάτι, αὐτός ἐδῶ δέν εἶναι ὁ δρόμος πού πάει στό ἀεροδρόμιο...»

Οἱ πράκτορες δέν τοῦ ἔδωσαν καμιά ἀπάντηση. Στό πρόγραμμα τοῦ Προέδρου ὑπῆρχε μιά σύντομη διακοπή γιά ξεκούραση. Δυό ἑβδομάδες στό κτῆμα του στό Κύ Μπισκαίην. Τό ἰδιωτικό του ἀεροπλάνο τόν περίμενε στό ἀεροδρόμιο.

Ἡ βροχή ξανάρχιζε σιγανά. Ὅλα δεῖχναν ὅτι σύντομα θά γινόταν μπόρα. Ὁ Πρόεδρος καί οἱ συνοδοί του ἦταν ντυμένοι μέ χοντρά παλτά καί φόραγαν ὅλοι καπέλα· οἱ χοντρές κοψιές τους ἔκαναν τό ἐσωτερικό τῆς λιμουζίνας νά φαίνεται μικροσκοπικό. Ἔξω εἶχε σηκωθεῖ δυνατός ἀέρας.

«Σωφέρ», εἶπε ὁ Πρόεδρος, «νομίζω ὅτι ἔχετε κάνει λάθος στό δρόμο».

Ὁ ὁδηγός δέν φάνηκε νά ἄκουσε. Οἱ ὑπόλοιποι συνέχισαν νά κοιτάζουν κατευθεῖαν μπροστά τους.

«Γιά ἀκοῦστε ἐδῶ», εἶπε ὁ Πρόεδρος «ἴσως θά μποροῦσε κάποιος ἀπό σᾶς νά πεῖ σ' αὐτόν τόν ἄνθρωπο πῶς πρέπει νά πάει στό ἀεροδρόμιο..!»

«Δέν πᾶμε στό ἀεροδρόμιο», εἶπε ὁ πράκτορας πού καθότανε στ' ἀριστερά τοῦ Προέδρου.

«Πῶς; Δέν πᾶμε στό ἀεροδρόμιο;» ρώτησε ὁ Πρόεδρος.

Ὁ πράκτορας σώπαινε. Ἡ βροχή δυνάμωσε. Ὁ ὁδηγός ἔβαλε σέ λειτουργία τούς ὑαλοκαθαριστῆρες.

«Γιά πεῖτε μου, λοιπόν, τί σημαίνουν ὅλα αὐτά;» ρώτησε ὁ Πρόεδρος. «Τί τρέχει ἐδῶ πέρα;»

«Βρέχει συνέχεια ἐδῶ καί βδομάδες», εἶπε ὁ πράκτορας πού καθόταν δίπλα στόν ὁδηγό. «Πραγματικό ψυχοπλάκωμα. Ἔχω μιά χαρά πού πᾶμε ἐπιτέλους στόν ἥλιο».

«Τό ἴδιο καί γώ», εἶπε ὁ ὁδηγός.

«Κάτι δέν πάει καλά ἐδῶ πέρα», εἶπε ὁ Πρόεδρος. «Ἀπαιτῶ νά μοῦ ἐξηγήσετε ἀμέσως..!»

«Τέρμα πιά μέ τίς ἀπαιτήσεις», εἶπε ὁ πράκτορας πού καθότανε δεξιά στόν Πρόεδρο.

«Μήπως θέλετε νά πεῖτε ὅτι...!!».

«Ἀκριβῶς αὐτό», εἶπε ὁ πράκτορας.

«Δέν πιστεύω νά πρόκειται γιά ἀπόπειρα!!;».

«Μπά. Τέτοια πράγματα δέν εἶναι πιά τῆς μόδας».

«Τότε τί σημαίνουν ὅλα...».

«Σᾶς παρακαλῶ! Ἔχουμε κι ἐμεῖς τίς ὁδηγίες μας. Δέν μᾶς ἐπιτρέπεται νά μιλᾶμε γι' αὐτό».

Συνεχίσανε ἔτσι γιά ὧρες. Ἔβρεχε χωρίς διακοπή. Κανένας δέν μιλοῦσε.

«Μάλιστα», εἶπε τελικά ὁ πράκτορας πού καθότανε στ' ἀριστερά τοῦ προέδρου, «τώρα πάρε τή στροφή ἐκεῖ κάτω καί μετά συνεχίζουμε εὐθεῖα».

«Κανείς δέν μᾶς ἀκολούθησε. Ἡ βροχή μᾶς ἦρθε λουκούμι».

Ἡ λιμουζίνα πῆρε τή στροφή καί μπῆκε σ' ἕνα χωματόδρομο. Τό χῶμα ἦταν μουσκεμένο καί μαλακό, καί πότε - πότε οἱ ρόδες γύριζαν τρελά καί γλίστραγαν. Ἕνας ἄντρας μέ κίτρινο ἀδιάβροχο τούς περίμενε. Στό χέρι κρατοῦσε ἕνα φακό καί τούς ἔδειχνε τό δρόμο πού ὁδηγοῦσε σ' ἕνα ἀνοιχτό γκαράζ. Μισοκρυμμένο πίσω ἀπό πυκνά δέντρα διακρινόταν ἕνα ἐγκαταλελειμμένο ἀγρόκτημα. Οἱ πράκτορες κατεβήκανε ἀπ' τό αὐτοκίνητο.

«Κατεβῆτε κάτω», εἶπε ὁ ἕνας ἀπ' αὐτούς στόν Πρόεδρο. Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθησε τήν ἐντολή. Οἱ πράκτορες τόν βάλανε στή μέση, παρόλο πού ἐκτός ἀπό τόν ἄνθρωπο μέ τό φακό καί τό κίτρινο ἀδιάβροχο δέν φαινότανε ψυχή γιά πολλά χιλιόμετρα γύρω.

«Δέν καταλαβαίνω γιατί δέν τελειώνουμε μιά κι ἔξω», εἶπε ὁ ἄνθρωπος μέ τό κίτρινο ἀδιάβροχο. «Γιά τόν Ἀρχηγό πρέπει νά 'ναι πολύ ἐπικίνδυνο».

«Ἔτσι τό θέλησε», εἶπε ἕνας ἀπό τούς πράκτορες. «Ξέρεις τώρα πῶς σκέφτεται. Ἔχει ἐμπιστοσύνη στήν ἕκτη αἴσθησή του. Κι ἔχει δίκιο».

«Ἀπαίσιο κρύο σήμερα. Ἔχετε λίγη ὥρα νά πιῆτε ἕνα καφεδάκι. Τό ἔχω ἕτοιμο».

«Πολύ εὐγενικό ἐκ μέρους σου. Ὁ δρόμος ἦτανε κουραστικός. Μέ τό ἄλλο ἁμάξι ἐλπίζω νά 'ναι ὅλα ἐντάξει».

«Ἔ, βέβαια. Τό ἐλέγξαμε δυό καί τρεῖς φορές. Γιά νά ἀκριβολογοῦμε εἴμαστε κιόλας 10 λεπτά μπροστά ἀπ' τό πρόγραμμα. Γιαυτό σᾶς πρότεινα τό καφεδάκι. Ξέρετε ἄλλωστε καλά πώς ἐκεῖνος παίρνει ὑπόψιν του τήν ἀκρίβεια σέ ὅλα».

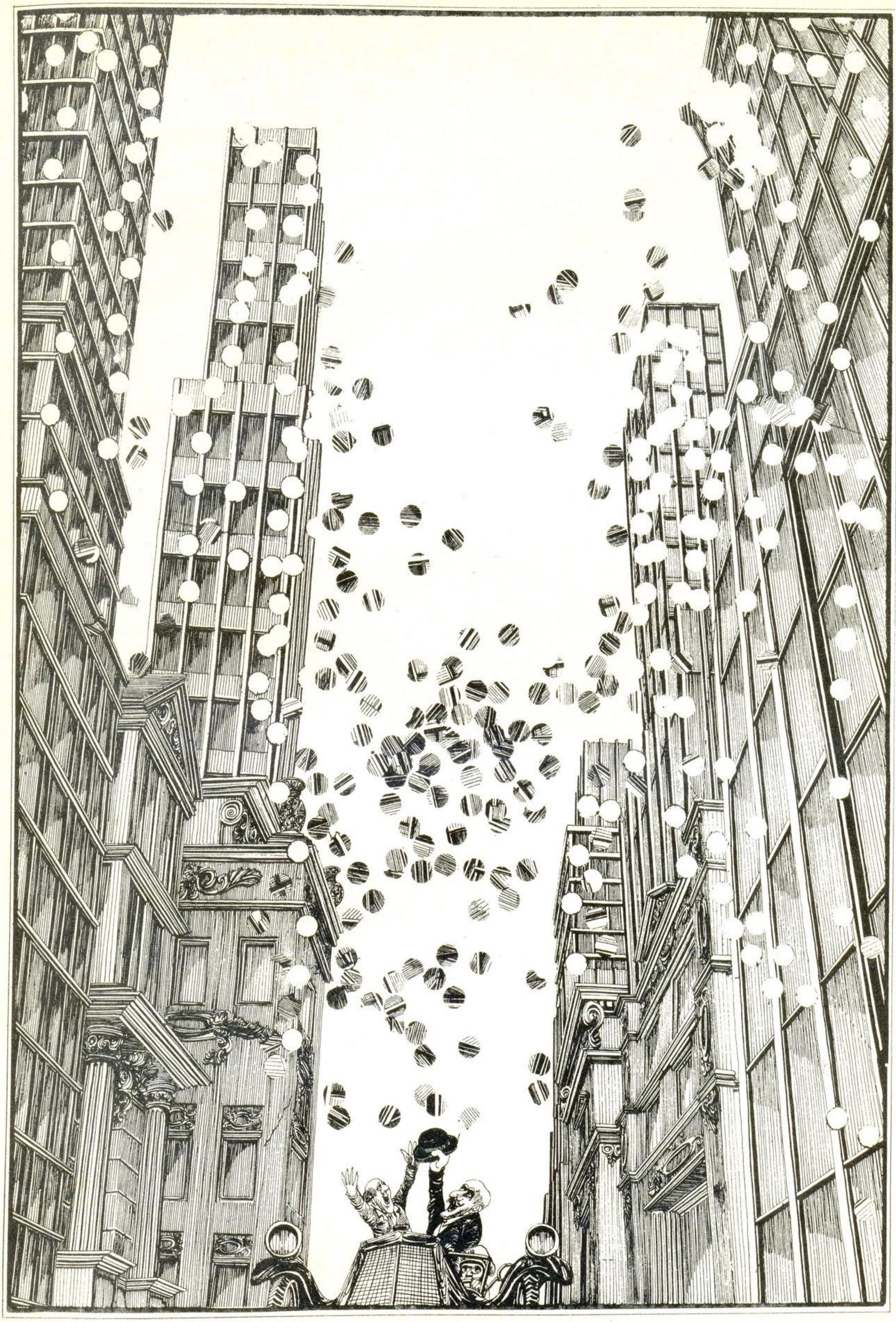
«Ἄκου λέει, μπρός πᾶμε μέσα».

Βάλανε τόν Πρόεδρο στή μέση καί πήγανε στό σπίτι.

«Ἐσεῖς καθῆστε ἐκεῖ πέρα», εἶπε ἕνας ἀπ' αὐτούς στόν Πρόεδρο.

«Καλός εἶναι ὁ καφές» εἶπε αὐτός μέ τό ἀδιάβροχο, «τόν ἀλέθω μόνος μου».

Γύρισε γύρω ἀπ' τό τραπέζι κι ἔβαλε σ' ὅλα τά φλυτζάνια καφέ. Μετά γέμισε κι ἕνα γιά τόν ἑαυτό του καί κάθισε. Ἔβγαλε τήν κουκούλα του καί τήν πέταξε κοντά στή σόμπα. Τό ἀδιάβροχο δέν τό 'βγαλε.

«"Ααχ, κάνει καλό», εἶπε ὁ ἕνας ἀπ' τούς πράκτορες.

«Γάλα καί ζάχαρη», ρώτησε κάποιος τόν Πρόεδρο.

«Ναί, εὐχαριστῶ...».

Στό παλιό αὐτοκίνητο ἦταν πολύ στενόχωρα ἀλλά κατάφεραν ὅλοι νά χωρέσουν. Δυό κάθισαν στό πίσω μέρος κι εἶχαν τόν Πρόεδρο πάλι ἀνάμεσά τους. Τό ἁμάξι προχώρησε στό λασπωμένο δρόμο γλιστρώντας πότε ἀπό δῶ, πότε ἀπό κεῖ κι ἔφτασε τελικά στήν ἄσφαλτο. Κι αὐτή τή φορά πηγαίνανε χωρίς νά μιλάει κανείς. "Ενας πράκτορας ἄναψε τσιγάρο.

«Στό διάολο, δέν μπορῶ νά τό κόψω μέ τίποτα!».

«"Ε, βέβαια, πολύ δύσκολα τό ξεσυνηθίζεις. Δέν βαριέσαι».

«Μπά, δέν στενοχωριέμαι. 'Αλλά τά βάζω μέ τόν ἑαυτό μου».

«Ξέχνα το καλύτερα. Σήμερα εἶναι μιά μεγάλη μέρα γιά τήν ἱστορία».

«Μά τό Θεό, ναί!!», εἶπε αὐτός μέ τό τσιγάρο καί μετά τράβηξε μιά βαθιά ρουφηξιά εὐχαριστημένος.

Παρκάρανε τό αὐτοκίνητο μπροστά σέ μιά παλιά πανσιόν. Ἡ βροχή συνεχιζόταν. Μείνανε γιά λίγο στ' ἁμάξι ἀμίλητοι.

«"Αντε λοιπόν», εἶπε ὁ πράκτορας πού καθότανε δίπλα στόν ὁδηγό. «Μπορεῖτε νά τόν πάρετε τώρα. "Ολα εἶναι ἐντάξει. Δέν φαίνεται ψυχή πουθενά».

"Ωμο μέ ὦμο μέ τόν Πρόεδρο περάσανε τήν εἴσοδο κι ἄρχισαν ν' ἀνεβαίνουν τίς σκάλες. Στό τρίτο πάτωμα, μπροστά στήν πόρτα μέ τό νούμερο 306 στάθηκαν κι ὁ ἕνας χτύπησε συνθηματικά.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε κι οἱ ἄντρες σπρώξανε γρήγορα - γρήγορα τόν Πρόεδρο μέσα. Ἡ πόρτα ἔκλεισε ἀμέσως καί κλειδώθηκε πίσω τους. Μέσα περίμεναν τρεῖς ἄντρες. Οἱ δυό ἦταν πενηντάρηδες. Ὁ τρίτος καθόταν σέ μιά κουνιστή πολυθρόνα. Φόραγε ἕνα παλιό πουκάμισο τῆς δουλειᾶς, παντελόνι ἀγορασμένο ἀπό δεύτερο χέρι πού τοῦ ἦταν πολύ μεγάλο καί φτηνιάρικα φθαρμένα παπούτσια πού σίγουρα δέν εἶχαν δεῖ βερνίκι γιά πολύ καιρό. Εἶχε πιά περάσει τά 80. Χαμογέλαγε... καί τά μάτια ἦταν ὁλόϊδια, τό ἴδιο καί ἡ μύτη, τό σαγόνι, τό μέτωπο... Τό πρόσωπό του δέν εἶχε ἀλλάξει πολύ.

«Καλῶς τόν κύριο Πρόεδρο. Ξέρετε, περίμενα πάρα πολύ καιρό — τήν 'Ιστορία, τήν 'Επιστήμη καί Σᾶς. Σήμερα συναντιῶνται ὅλα αὐτά μαζί, ἀκριβῶς ἔτσι ὅπως εἶχαν προγραμματιστεῖ.!!!

Ὁ Πρόεδρος κοίταξε καλά τό γέρο πού καθόταν στήν κουνιστή πολυθρόνα «Μεγαλοδύναμε!... 'Εσεῖς εἶστε...».

«'Αχά, μέ ἀναγνωρίσατε λοιπόν! Μερικοί ἀπό τούς συμπατριῶτες σας ἀναφερόντουσαν συχνά στήν ὁμοιότητά μας χαριτολογώντας. Φυσικά ἦταν πολύ ἠλίθιοι γιά νά μπορέσουν ποτέ νά σκεφτοῦν, ὅτι ἐγώ...».

«"Ομως τότε εἶχαν διαπιστώσει ὅτι ἤσαστε...».

«Φυσικά καί τό διαπίστωσαν. Καγγελαρία, 30 'Απριλίου 1945. Φυσικά ἔτσι τό θελήσαμε. Ὑπῆρξα πολύ ὑπομονετικός. Ἡ ἐπιστήμη ἦταν πάντα στό πλευρό μας, παρόλα αὐτά ὅμως ἔπρεπε ξανά νά βάλω ἕνα χεράκι στήν 'Ιστορία... Χρειαζόμασταν τόν σωστό ἄνθρωπο. Κι ἐσεῖς εἴσαστε αὐτός πού ἔπρεπε. "Ολοι οἱ ἄλλοι δέν ἦταν κατάλληλοι - πολύ ἀπομακρυσμένοι ἀπό τή δική μου πολιτική φιλοσοφία... ἐνῶ ἐσεῖς ἀνταποκρίνεστε μέ τό παραπάνω στίς δικές μου ἰδέες. Χρησιμοποιώντας ἐσᾶς θά εἶναι γιά μένα πιό εὔκολα τά πράγματα. Πάντως, ὅπως σᾶς ἔλεγα, ἔπρεπε κι ἐγώ νά βοηθάω τή μεγάλη ρόδα τῆς 'Ιστορίας νά γυρίζει κατά πῶς ἤθελα... βλέπετε ἡ πολύ μεγάλη ἡλικία μου... Καταλαβαίνετε τί ἐννοῶ...»

«Θέλετε νά πεῖτε μήπως;...»

«Μάλιστα. 'Εγώ κανόνισα νά παραμεριστεῖ ὁ Πρόεδρός σας Κέννεντυ. Καί μετά ἔκανα τό ἴδιο μέ τόν ἀδελφό του».

«Καί γιατί αὐτός ὁ δεύτερος φόνος;...»

«Γιατί οἱ πληροφορίες μας ἔλεγαν ὅτι ὁ ἀδελφός θά κέρδιζε τίς προεδρικές ἐκλογές».

«Μά τέλος πάντων, τί σκοπεύετε νά κάνετε μαζί μου; "Ηδη μέ βεβαίωσαν ὅτι δέν πρόκειται νά μέ σκοτώσετε...»

«Μοῦ ἐπιτρέπετε νά σᾶς παρουσιάσω τούς δύο καθηγητές τῆς 'Ιατρικῆς; Ὁ Ντόκτωρ Γκράφ... ὁ Ντόκτωρ Φέλκερ...»

Οἱ δύο κύριοι ὑποκλίθηκαν. Ὁ Πρόεδρος χαμογέλασε βεβιασμένα. «Τί πρόκειται νά μοῦ κάνετε;» ρώτησε τότε.

«Μήν ἀδημονεῖτε. Πρέπει πρῶτα νά κάνω μιά συζήτηση μέ τούς κυρίους. Κάρλ, τί γίνεται μέ τόν Σωσία; Πῆγαν ὅλα καλά;»

«Μάλιστα, περίφημα. Τηλεφωνήσαμε ἀπό τό ἀγρόκτημα. Ὁ Σωσίας ἔφτασε τήν προκαθορισμένη ὥρα στ' ἀεροδρόμιο καί τότε ἀνακοίνωσαν ὅτι ἡ πτήση ματαιώθηκε γιά αὔριο λόγω τῶν κακῶν καιρικῶν συνθηκῶν. 'Αντί γι' αὐτό θά ἔκανε μιά μικρή βόλτα μέ τ' αὐτοκίνητο... εἶχε δηλώσει ὅτι τοῦ ἀρέσει πολύ νά κάνει βόλτες στή βροχή...»

«Κι ἔπειτα;» ρώτησε ὁ γηραλέος.

«Ὁ Σωσίας εἶναι νεκρός».

«Ὡραῖα. Στρωνόμαστε στή δουλειά λοιπόν. Σήμερα εἶναι μιά ἀποφασιστική μέρα... γιά τήν ἐπιστήμη καί γιά τήν 'Ιστορία...»

Οἱ πράκτορες ὁδήγησαν τόν Πρόεδρο σέ ἕνα ἀπό τά δύο χειρουργικά τραπέζια πού ὑπῆρχαν στό δωμάτιο. Τόν διέταξαν νά βγάλει τά ροῦχα του καί νά ξαπλώσει. Τό γεροντάκι ξάπλωσε στό ἄλλο τραπέζι. Ὁ Ντόκτωρ Γκράφ καί ὁ Ντόκτωρ Φέλκερ φόρεσαν τίς ἰατρικές μπλοῦζες καί τίς ἀποστειρωμένες μάσκες...

Ὁ νέος ἄντρας σηκώθηκε σβέλτα ἀπό τό χειρουργικό τραπέζι. Φόρεσε τά ροῦχα τοῦ Προέδρου καί μετά κατευθύνθηκε σέ ἕναν μεγάλο καθρέφτη τοῦ τοίχου. "Εμεινε νά κοιτάζεται γιά πέντε ὁλόκληρα λεπτά. Γύρισε καί εἶπε:

«Εἶναι πραγματικό θαῦμα! Οὔτε κάν φαίνονται οἱ οὐλές τῆς ἐγχείριοης! Κύριοι, σᾶς συγχαίρω! Πῶς τά καταφέρατε;...»

«Μάιν Φύρερ», εἶπε ὁ ἕνας ἀπό τούς δύο γιατρούς, ἔχουμε μάθει ἀρκετά ἀπό τότε πού...»

«Στόπ! 'Από δῶ καί στό ἑξῆς νά ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι δέν θά μέ ἀποκαλεῖτε πιά ἔτσι!... Μέχρι νά ἔρθει ἡ ὥρα... μέχρι νά σᾶς πῶ ἐγώ!...». Κι ὥς τότε δέν θά ξαναποῦμε λέξη στά Γερμανικά!... Τώρα εἶμαι ὁ Πρόεδρος τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς!»

«Γιές, Μίστερ Πρέζιντεντ!»

'Ο Πρόεδρος σήκωσε τό χέρι του καί ψηλάφισε τό πάνω χείλι του.

«'Ωραῖα, θά πρέπει νά ὁμολογήσω ὅμως ὅτι τό μουστακάκι μου θά μοῦ λείψει...»

Οἱ δύο κύριοι χαμογέλασαν.

Τότε ἐκεῖνος ρώτησε: «Καί ὁ γέρος τί θά ἀπογίνει; Πότε θά συνέλθει;»

«Εἶναι ἀκόμη ναρκωμένος» εἶπε ὁ Ντόκτωρ Γκράφ. «Θά συνέλθει σέ 24 ὧρες. Κάθε ἴχνος ἐγχείρισης ἔχει ἐξαφανιστεῖ. 'Εμεῖς μποροῦμε νά φύγουμε. Μόνο... νά, ἐπιμένω ὅτι θά ἔπρεπε αὐτόν τόν ἄνθρωπο...»

«Καί ἐγώ σᾶς λέω ὅτι δέν μπορεῖ πιά νά μᾶς βλάψει. Ὄχι! Καί ἐπιπλέον πρέπει νά ὑποφέρει! Ἔτσι ὅπως ὑπέφερα κι ἐγώ!»

Προχώρησε στό κρεβάτι καί κοίταξε τόν ἄνθρωπο πού ἦταν ξαπλωμένος. Ἕνας ἀσπρομάλλης γέρος πάνω ἀπό τά 80...

«Αὔριο θά εἶμαι στό σπίτι του. 'Αναρωτιέμαι πῶς θά τό πάρει ἡ γυναίκα του. Θέλω νά πῶ ἄν θά τά καταφέρω νά ἐκπληρώσω τά συζυγικά μου καθήκοντα» εἶπε μ' ἕνα πικρό χαμογελάκι.

«Εἶμαι βέβαιος, μάιν Φύρερ... ὢχ παρντόν! Εἶμαι βέβαιος, Μίστερ Πρέζιντεντ, ὅτι θά εἶστε γιά κείνην μιά εὐχάριστη ἔκπληξη!»

«Ἄντε λοιπόν, νά πηγαίνουμε. Πρῶτα θά φύγουν οἱ κύριοι Ντόκτορες. Οἱ ὑπόλοιποι ἔπειτα. 'Ο καθένας μόνος του. Θ' ἀλλάξουμε αὐτοκίνητα, ὅπως ἀκριβῶς ἔχουμε συνεννοηθεῖ. 'Επιτέλους, ὕστερα ἀπό τόσο ἀγώνα ἔρχεται σάν ἐπιβράβευση καί ἡ πρώτη μου ἥσυχη νύχτα στό Λευκό Οἶκο...»

Τό ἀσπρομάλλικο γεροντάκι ξύπνησε. Ἦταν ὁλομόναχος στό δωμάτιο. 'Η ἀπόδραση ἦταν λοιπόν ἐφικτή. Σηκώθηκε ἀπ' τό κρεβάτι γιά νά ψάξει γιά τά ροῦχα του καί νά ντυθεῖ κι ὅπως πέρασε μπροστά ἀπό τόν καθρέφτη τοῦ τοίχου εἶδε μέσα τό εἴδωλο ἑνός γέρου.

«Ὄχι, δέν εἶναι δυνατόν», σκέφτηκε, «Θεέ μου, ΟΧΙ!!!»

Σήκωσε τό ἕνα χέρι. 'Ο γέρος στόν καθρέφτη ἔκανε τήν ἴδια κίνηση. Ἔκανε ἕνα βῆμα μπροστά. 'Ο γέρος στόν καθρέφτη προχώρησε πρός τό μέρος του. Χαμήλωσε τό βλέμμα καί κοίταξε τά χέρια του... ἦταν γερασμένα καί γεμάτα ρυτίδες... αὐτά δέν ἦταν τά δικά του χέρια! Μά καί τά πόδια του... οὔτε αὐτά τά πόδια ἦταν τά δικά του! Δέν ἦταν τό δικό του σῶμα αὐτό..!

«Θεέ μου» ψέλλισε «ΑΧ ΘΕΕ ΜΟΥ!»

Αὐτή ἡ φωνή. Οὔτε ἡ φωνή δέν ἦταν ἡ δική του φωνή. Τοῦ εἶχαν ἀλλάξει ἀκόμη καί τίς φωνητικές χορδές. Ψηλάφισε τόν λαιμό του καί τό κεφάλι του. Πουθενά ἴχνη ἐγχείρισης. Φόρεσε τά ροῦχα πού ἀνῆκαν στό γέρο καί κατέβηκε βιαστικά τά σκαλιά. Χτύπησε τήν πρώτη πόρτα πού βρῆκε μπροστά του. Μιά ταμπέλα ἔγραφε «Θυρωρεῖο».

'Η πόρτα ἄνοιξε κι ἐμφανίστηκε μιά γριά γυναίκα.

«Μάλιστα, κύριε Τίλσον;» τοῦ εἶπε

«Ποιός κύριος Τίλσον;;... Κυρία μου, εἶμαι ὁ Πρόεδρος τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν! Βρισκόμαστε σέ κατάσταση ἐκτάκτου ἀνάγκης!»

«'Ελᾶτε τώρα, καλέ κύριε Τίλσον! Τό ξέρετε ὅτι δέν μ' ἐνοχλοῦν τ' ἀστειάκια σας, ἀλλά ὄχι κι ἔτσι ὅμως...»

«'Αφῆστε τα αὐτά! Ποῦ εἶναι τό τηλέφωνό σας;»

«'Εκεῖ πού πάντα ἦτανε. 'Αριστερά ὅπως μπαίνουμε...»

Ἔψαξε τίς τσέπες τοῦ σακακιοῦ του. Τοῦ εἶχαν ἀφήσει μερικά ψιλά. Ἄνοιξε τό πορτοφόλι. Εἶχε μέσα 18 δολλάρια. Ἔριξε ἕνα κέρμα τῶν 10 σέντς στό τηλέφωνο.

«Κυρία μου ποιά εἶναι ἡ διεύθυνση ἐδῶ;»

«'Ελᾶτε τώρα κύριε Τίλσον, τή διεύθυνση τήν ξέρετε πολύ καλά. Κάθεστε ἐδῶ καί χρόνια στό σπίτι μου. Εἴσαστε πολύ περίεργος σήμερα, πράγματι κύριε Τίλσον. Καί μέ τήν εὐκαιρία θά 'θελα νά σᾶς πῶ καί κάτι ἄλλο...»

«Μάλιστα... Τί θέλετε;»

«Θά 'θελα νά σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι σήμερα εἶναι ἡ ἡμέρα πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου!»

«Κυρία μου, θά μοῦ πεῖτε ἐπιτέλους τή διεύθυνση τοῦ σπιτιοῦ ἐδῶ;»

«'Αφοῦ ἐπιμένετε, 2435, Σόρχαμ Ντράιβ... σάν νά μήν τό ξέρετε καλέ!...»

«'Εμπρός», εἶπε στό τηλέφωνο. «Ταξί;»

«Ναί, θά 'θελα νά στείλετε ἕνα ταξί στό Σόρχαμ Ντράιβ, νούμερο 2435. Πρῶτος ὄροφος. Τ' ὄνομά μου; Τ' ὄνομά μου;... Καλῶς τ' ὄνομά μου εἶναι Τίλσον...»

Νά πάει στό Λευκό Οἶκο δέν θά εἶχε πιά νόημα, σκέφτηκε. 'Εκεῖνοι θά εἶχαν πάρει τά μέτρα τους... Θά πάω στή μεγαλύτερη ἐφημερίδα. Σ' αὐτούς θά πάω καί θά τά διηγηθῶ ὅλα. Θά τά πῶ ὅλα στόν ἐκδότη... ὅλα ὅσα μοῦ συνέβησαν...

Οἱ ἄλλοι ἀσθενεῖς κάνανε πλάκα μαζί του. «Βλέπεις αὐτόν ἐκεῖ; Αὐτόν ἐκεῖ πού μοιάζει μέ κάποιο Δικτάτορα, πῶς τόν λέγανε;... μόνο πού εἶναι πιό γέρος ἀπό κεῖνον. Αὐτός πού λές, ὅταν τόν φέρανε μέσα πρίν κάνα μήνα ἰσχυριζόταν ὅτι ἦταν ὁ Πρόεδρος τῆς 'Αμερικῆς. Αὐτά πρίν ἀπό ἕνα μήνα. Τώρα πιά δέν τό λέει τόσο συχνά. Κάθεται ἐκεῖ καί καταβροχθίζει τήν μιά ἐφημερίδα μετά τήν ἄλλη. Δέν ἔχω ξαναδεῖ στή ζωή μου ἄνθρωπο τόσο μανιακό μέ τίς ἐφημερίδες. Καταλαβαίνει πάντως ἕνα σωρό πράγματα ἀπό πολιτική. Μᾶλλον ἀπ' αὐτό τό ἔπαθε. 'Απ' τήν πολιτική!»

Χτύπησε τό καμπανάκι γιά τό φαΐ. Σηκώθηκαν ὅλοι ἐκτός ἀπό ἕναν.

Ἕνας νοσοκόμος πλησίασε:

«Κύριε Τίλσον;»

Καμιά ἀπάντηση.

«ΚΥΡΙΕ ΤΙΛΣΟΝ!»

«Ἄ... ναί;..»

«Ὥρα γιά φαΐ, κύριε Τίλσον!»

Τό ἀσπρομάλλικο γεροντάκι σηκώθηκε ἀργά καί ἔσυρε τά βήματά του πρός τήν τραπεζαρία.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΠΟΥ ΣΑΡΩΝΕΙ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΕΝΑΡΙΟ

Καννες, ντεμι σαισον. Πρωινο καπου 9 η ωρα και ειμαι καθισμενη κατω απο ενα ηλιο αριστουργημα. Σε λιγο, εχω ραντεβου με τον σεναριογραφο της ταινιας που εφετος κατεπληξε ολη την κριτικη. Σαν Σεμπαστιαν - πρωτη ταινια, καλυτερο σεναριο, Βερολινο, χρυσος φοινικας, για την πιο πρωτοτυπη ιστορια, κριτικοι και διανοουμενοι - με παπαρια οπως θα λεγαμε στην πατριδα μας, - μενουν καταπληκτοι απο το στιβαρο χερι του ανθρω που που υπεγραψε το σεναριο αυτης της ταινιας:

«ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΕΣ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ»

ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΗ ΤΑΙΝΙΑ ΜΕ ΛΙΓΟ ΚΟΚΚΙΝΟ

MESOGION PRODUCTIONS Σ.Α.

Για πρωτη φορα Ελληνας σεναριογραφος γνωριζει παρομοιες διακρισεις. Νεοι δρομοι διανοιγονται για τον ελληνικο κινηματογραφο. Ως τα τωρα, ηταν κοινο μυστικο οτι ο ελληνικος κινηματογραφος, που εχει πληθωρα νεων και αξιολογων σκηνοθετων δεν μπορουσε να βρει τον δρομο του γιατι δεν υπηρχε το κατευθυντικο χερι ενος ανθρωπου που θα δημιουργουσε τον Μυθο με την αναγκαια παγκοσμιοτητα, το μυαλο ενος ανθρωπου που θα συνελαμβανε την ιδεα εξω απο τις παραδοσιακες νορμες και θα την μετεφερε μεσα σ αυτες, σε μορφη σεναριου, σαν κινηματογραφικο βιβλιο, σαν λανγκαζ με εικονες, ποιημα οπτικο, κωδικα ανησυχιας για μια επικοινωνια που προτου καν αρχισει, χανεται ανεπιστρεπτι.

Και ο ανθρωπος αυτος ευρεθη και δημιουργησε αυτο ακριβως που ελειπε, κι οχι μονο αυτο αλλα ανοιξε διαπλατες τις πυλες και εκανε ολους να μιλουν γι αυτον αλλα και για μας σαν Λαο... Ωωω το καφεδακι ειναι θειο, με λιγο γαλατακι μεσα, ακριβως οσο πρεπει. Θαυμα. Το καφε ντοτ Κυλτυρ που συνηθιζω να καθομαι σαν ειμαι εδω στις Καννες, ξερει πολυ καλα τι σημαινει περιποιηση στους πελατες του. Μα, νατος που ερχεται κομψοτατος μεσα στο λινο χρωματος κοκκαλι κοστουμι του, ατημελητος χωρις γραβατα, με τα ελαφρα παπουτσια Τεμπο Λιμπερο, φαινεται πιο πολυ να πεταει παρα να περπατα ετσι οπως ερχεται προς το μερος μου, χαμογελαστος και λαμπερος με θεα πισω του την τυρκουαζ θαλασσα... Θεε μου, αισθανομαι υπεροχα που με γεννησες Ελληνιδα... Παρακατω παραθετω ενα κομματι της συνεντευξης που μου εδωσε.

ΜΑΡΛΑ ΠΕΡΔΟΥ: Πρωτα θα ηθελα να μου πεις για τους αναγνωστες της ΤΡΥΠΑΣ πως ξεκινησες αρχικα, για να φτασεις στην συλληψη της ιστοριας σου που πιστευω οτι θα αποτελεσει σταθμο επιπροσθετως δε θα δημιουργησει και σχολη, στην χωρα μας αλλα και οπου αλλου βρει ισαξιους μιμητες,

Χ: Λοιπον να σου πω Μαρλα μου, καποια μερα ο σκηνοθετης μου μου ζητησε να του γραψω σεναριο για να κανει ταινια τρομου. Τωρα σ' εμενα ποιος ξερει τι ευαισθητες χορδες αγγιξε, στρωθηκα και βγηκε απο μονο του απο μεσα μου, πλυμμηριδα αληθινη που γεμισε τα χαρτια τονα μετα τ'αλλο.

ΜΑΡΛΑ: Δηλαδη ετσι απλα, κι αυτο ηταν ολο;

Χ: Α, οχι και τοσο απλα. Εβαλα κατω τα στοιχεια τα δραματουργικα που συνηθως χρησιμοποιει κανεις στην δουλεια μας και ειπα:

Κατα πρωτον, χρειαζομαστε δυο πρωταγωνιστες (για να δημιουργησω την ταυτιση) αλλα οχι βεβαια το κλασσικο παλικαρακι και την Δεσποσυνη του που καπου περιμενει, οχι οχι τετοιες αηδιες, κατι μοντερνο, χρειαζομαστε οπωσδηποτε μια γυναικα και μαλιστα νεα, μανουλι κανονικο. Και τοτε αρχισε να σχηματιζεται το οραμα στο μυαλο μου, βρε λεω στον εαυτο μου, γιατι ενα μανουλι κι οχι δυο; Ε, αυτο ητανε, δυο τα μανουλια που μπορει να συνδεονται κιολας ερωτικα, α, για σταματα εδω μαλλον δεν μας παιρνει, η συντηρητικοτητα του Ελληνα ειναι γνωστη, κοφτο καλυτερα γιατι δεν προκειται να πατησει ανθρωπος να δει την ταινια, αλλα μπορει να'ναι αδελφες, μαλιστα αυτο ειναι, εκτακτα, τι θα κανουν λοιπον αυτες οι δυο αδελφες, η μια στα 20 και η αλλη στα 23; αναρωτηθηκα. Πρωτα απο ολα ΣΕΞ, θαχουν λοιπον διαφορους γκομενους απ αυτους τους ανεπροκοπους με τις μαλουρες που κινουνται μεταξυ επαναστασης και ναρκωτικων. Εδω μπορουμε να βαλουμε και καποιους γονεις, θολα, ετσι για τα ματια του κοσμου, ενα θυρωρο που παρατηρει αυτους που μπαινουνε και βγαινουνε μαζι με τις δυο αδελφες. Και καποια ιδιαιτερη πατριδα πρεπει να 'χουνε αυτες οι δυο αδελφες - εδω Μαρλα μου σου μαρτυραω και μικρα μυστικα της δουλειας μου - για ιδιαιτερη πατριδα εμεις οι σεναριογραφοι διαλεγουμε συνηθως καποιο μερος ή φυλη με μεγαλα ποσοστα πληθυσμου και με εντονη παρουσια στον τοπο, γιατι αυτο λειτουργει εμπορικα τοσο για τον θεατη που προερχεται απ το ιδιο μερος αλλα και για τους αλλους που λενε: μας ταχουνε ζαλισει πια αυτοι, ή παμε να δουμε τις μαλακιες που κανουνε και λενε αυτοι οι... Γι αυτο στην Ελλαδα συνηθως δουλευουμε με κρητικους η με ποντιους, δηλ. μεγαλες μειονοτητες με εντονη παρουσια. Ε, οι κρητικες προσφερονται πιο πολυ για κατι τετοιο μιας και καθε χρονο βγαζουνε και την πιο ομορφη στον διαγωνισμο καλλονης, παραδοση εχουνε σαν κοπελαρες, τις εκανα κρητικες λοιπον τις αδελφουλες μου. Τωρα το επιπλεον σασπενς ενα ταξιδακι στο εξωτερικο γιατι η μια πασχει απο μια τρομερη ασθενεια που απειλει αμεσα την ζωη της, μαλιστα, κι αυτο ητανε. Ετσι μενα σμπαρο εχεις δυο τρυγονια!

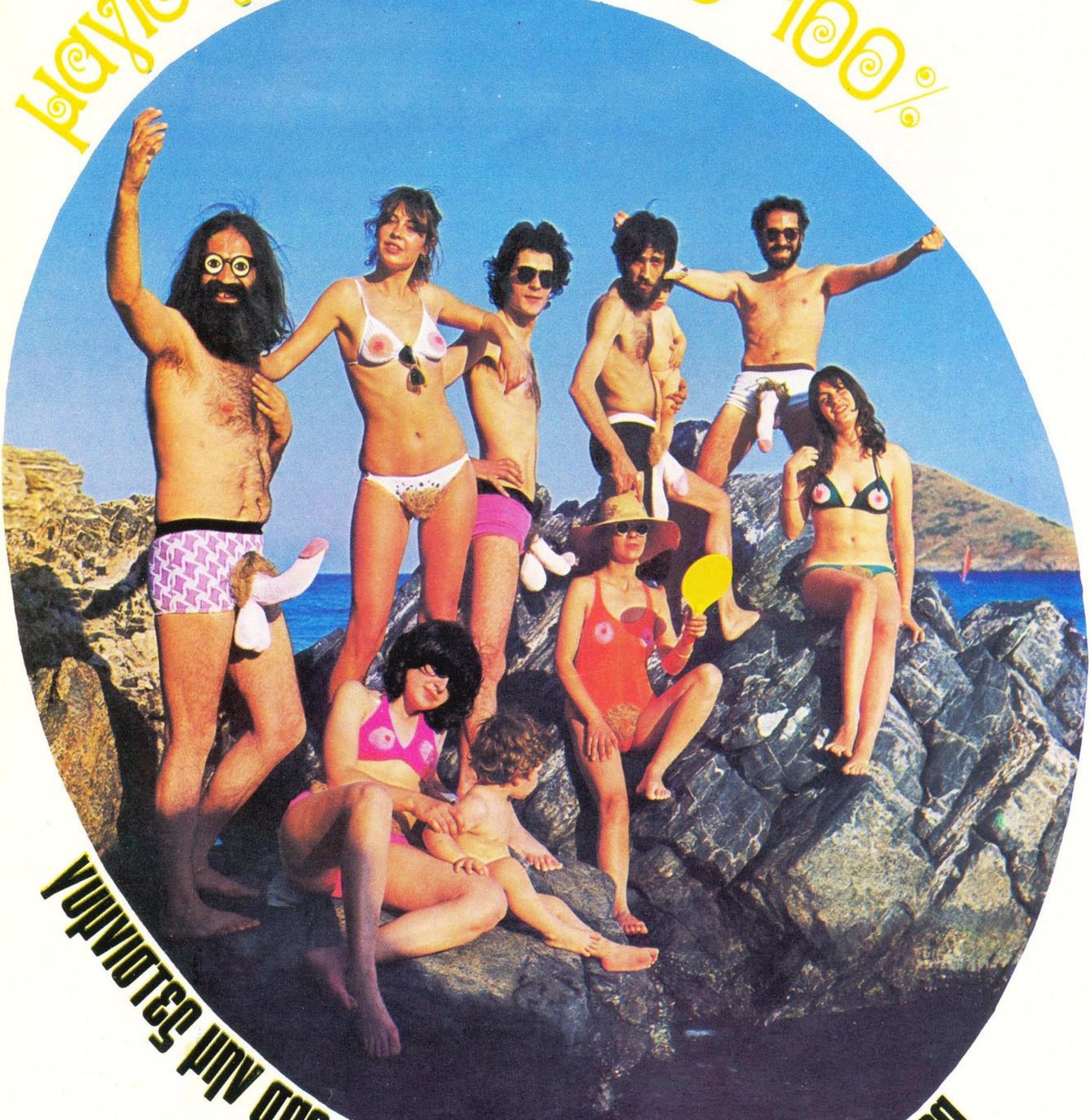
Μια κοπελα που ξερει οτι οι μερες της μπορει ναναι μετρημενες δεν θαναι απελπισμενη; Ε, κι η αδελφουλα της που την αγαπαει δεν θαναι εξισου απελπισμενη; Τωρα που τις εχω και τις δυο απελπισμενες και γεματες μισος γιαυτη την ζωη και την μοιρα της μιανης που βαραινει κι επανω στην αλλη τις βαζω στην ιστορια μου να συμπεριφερονται υποπτα και να πινουνε σεβεν απ, μολις οι γονεις τους φευγουνε για διακοπες, που αλλου, στην Κρητη, και να γεμιζουνε το δωματιο τους με αδειασμενα μπουκαλια. Βαζεις την μεγαλυτερη απο τις δυο να παιρνει και το ξυπνητηρι απο το σερβαν και να το βαζει στο κομοδινο διπλα στο προσκεφαλι της. Εντωμεταξυ οι δυο αδελφες στις εξοδους τους συνεχιζουνε να βλεπουνε διαφορα αντικοινωνικα πλασματα απ' αυτα που μαζευονται καθε λιγο και γκαριζουνε για ψυλλου πηδημα, ε, ξερεις τωρα αυτους τους τυπους που βγαζουνε και κυκλοφορουνε κατι προκηρυξεις με πυρινο περιεχομενο οτι ταχατες πρεπει να κανουμε αυτο για να γινει εκεινο, χαζομαρες, τελοσπαντων. Τα κοριτσια ενθουσιαζονται και μαζευουν μανιωδως τα χαρτακια αυτα και τ αμολανε σπιτι τους. Τωρα εδω βαζεις και κανενα οργιο με τιποτα μαριχουανες και τιποτα ροκαδες, μαλλιαδες, πολυ ωραια! Τι αλλο εχουμε; Μα, ναι το φιναλε που πρεπει να ειναι τρομακτικο, συνταρακτικο. Και εδω μου φαινεται οτι κρυβεται η ευφυια μου σαν σεναριστας. Βαζω λοιπον τις δυο αδελφες σε μια κριση τους ψυχολογικη, να κηρυτουν τον Ιερο Πολεμο. Ανεβαινει λοιπον η μια σε μια κορφη πολυκαταστηματος και η αλλη στην ταρατσα ενος αλλου, βαζουνε φωτιες και προσπαθουνε να επικοινωνησουνε με σηματα καπνου.

Ετσι λοιπον Μαρλα μου, γινεται η ΕΡΓΑΡΑ!!!

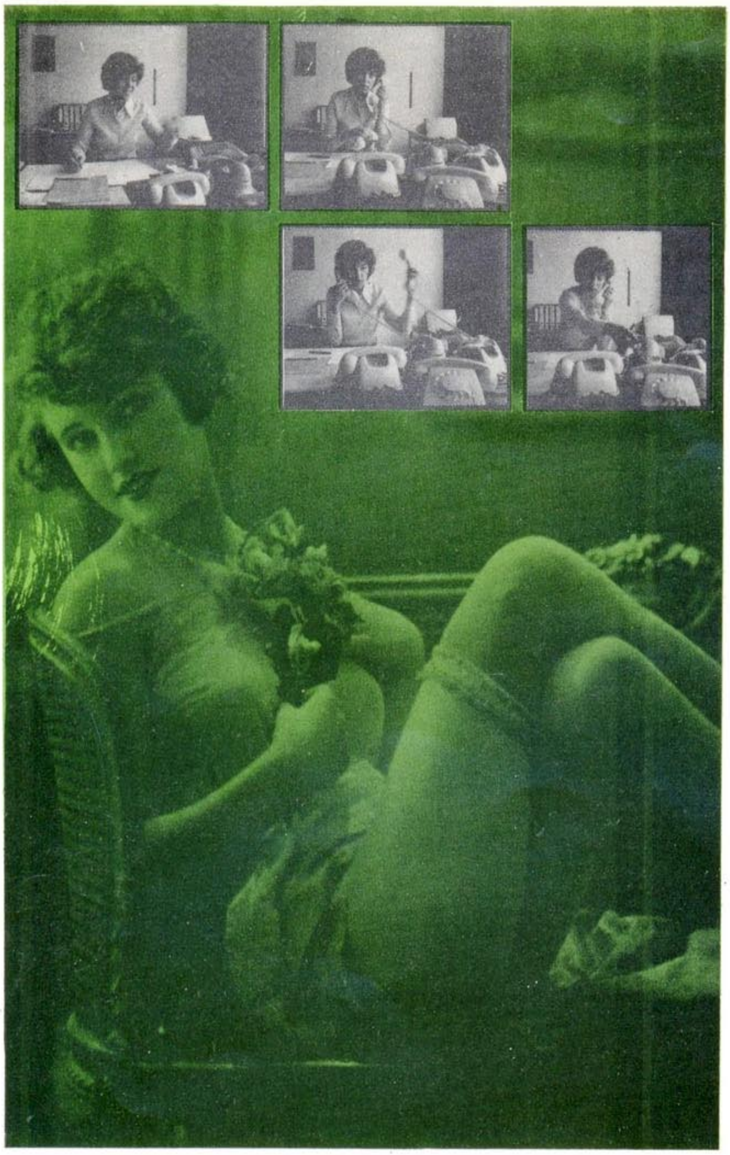
ΧΑΡΕΙΤΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

μαγιο για γυμνιστες 100%

γυμνιστες μην σας πτοουν τα νεα ανελευθερα μετρα

ντωρα παρτον, η προαγγελος του στοματικου ερωτα

Κάποτε στά παλιά χρόνια, τότες πού μόλις εἶχε ἀνακαλυφτεῖ τό τηλέφωνο ζοῦσε στήν 'Αμερική μιά 19χρονη κοπελίτσα ὀνόματι Ντώρα Πάρτον, πού μ' ὅλο τό νεαρό τῆς ἡλικίας της εἶχε πίσω της ἕνα σωρό ἄσκημες ἐρωτικές ἀπογοητέψεις μέ τούς ἄντρες ἕνεκα πού ἦτο ὀργασμιακά κλειτοριδική — ὅπως ὅλες οἱ γυναῖκες ἄλλωστε — καί οἱ ἄντρες εἴχανε μεσάνυχτα ἀπό τέτοια πράματα ἐκεῖνες τίς ἐποχές. Σκέφτηκε τό λοιπόν αὐτή ἡ κοπελίτσα νά χρησιμοποιήσει τό τηλέφωνο γιά νά κερδίζει τόν ἐπιούσιον. Τό τηλέφωνο κατάφερε νά τό βάλει στά γρήγορα τά δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια πού οἱ συνδρομητές μετριούντανε ἀκόμα στά δάκτυλα, ἐπειδής ἔτυχε νά δουλεύει ὁ ἀδερφός τῆς Μάνας της σέ καλό πόστο στήν Τηλεφωνική 'Εταιρία.

Κι ἔτσι ἡ εὐφυής αὐτή νέα ἀντί νά ξεποδαριάζεται γιά νά σερβίρει τούς Καουμπόυδες στό Σαλούν τοῦ Γουώρκσγουώρθ, ὅπως ἔκανε μέχρι τότε, τώρα καθότανε στό σπιτάκι της καί ἡ δουλειά γινότανε ἀπό τό τηλέφωνο. Πρῶτα - πρῶτα, ἔβαλε μιά ἀγγελία στήν τοπική ἐφημερίδα πού ἔλεγε πάνω - κάτω τά ἑξῆς:

Νεαρά Κόρη, πλούσια προσόντα, μέ ἰδιαίτερα Φιλήδονον Παλμόν στή Φωνή, κάτοχος καταπληκτικῆς ἐφευρέσεως Γκράχαμ Μπέλλ, δέχεται ἐπί μηνιαία συμβάσει τηλεφωνικούς καί τηλεακουστικούς συνδρομητάς στήν πολύ χαμηλή τιμή τῶν 25 σέντς. 'Εγγύηση σέ κάθε ἀπογοητευμένο ἀπό τήν ἄμεση ἐπαφή ἄντρα ὅτι τό δολλάριό του θά πιάσει τόπο. Τηλεφωνῆστε μου καθ' ὅλον τό εἰκοσιτετράωρο, τηλ. κ.τ.λ.

Ἔκτοτε ἡ κόρη ἔκανε χρυσές δουλειές, μετολίγον δέ διαπίστωσε ὅτι ἡ ἐργασία παρουσίαζε μεγάλην αἰχμήν περί ὥρας 10ης μέχρι καί 12ης νυχτερινῆς γι' αὐτό φρόντισε νά προσλάβει καί δύο ἄλλας κοπέλας ἐνῶ οἱ ἐργασίες της συνεχῶς αὐξάνονταν.

φωτογραφηση με κεραυνο

Μολονότι ἡ βιομηχανία παράγει χιλιάδες εἴδη Φλάς, ἡ φωτογράφηση μέ τή βοήθεια τοῦ κεραυνοῦ παραμένει γιά τούς ἐραστές τῆς φωτογραφίας ἡ πλέον σίγουρη μέθοδος.

Δυστυχῶς ἡ μέθοδος αὐτή δέν εἶναι γνωστή στούς περισσότερους ἐρασιτέχνες, γι' αὐτό καί θά ἀναφερθοῦμε ἐν συντομία στό θέμα αὐτό:

Βάζουμε τά πρόσωπα πού θέλουμε νά φωτογραφήσουμε νά σταθοῦν μπροστά ἀπό ἕνα ψηλό μοναχικό δέντρο καί περιμένουμε ὑπομονετικά ὅταν ὅλα θά δείχνουν ὅτι πρόκειται ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά ξεσπάσει κάποια μπόρα. Τά βαριά καί μαῦρα σύννεφα μέ τίς μώβ ἀποχρώσεις δέν εἶναι δύσκολο δά νά τ' ἀναγνωρίσουμε.

Καί ὅταν ὅλα δείχνουν ἕτοιμα, βάζουμε στήν μηχανή μας χρόνο 125 καί διάφραγμα περίπου στό 5,6 καί ἀναμένουμε μέ τό δάκτυλο στήν σκανδάλη τόν κεραυνό πού θά πέσει στό δέντρο πού βρίσκεται ὄπισθεν τῶν ἀνθρώπων πού θά φωτογραφήσουμε. Μέ τό πού θά πέσει ὁ κεραυνός ἀρκεῖ νά πιέσουμε ἀπαλά γιά νά ἀπαθανατίσουμε τήν ρομαντικότητα τῆς στιγμῆς σάν ἕνα τελευταῖο ἐνθύμιο.

Κι ἔτσι θά ἔχουμε ἕνα αὐθεντικό ἀριστούργημα πού δέν θά πετυχαίναμε ποτέ μά ποτέ μέ ἕνα βιομηχανικό Φλάς.

σφηγκο-σφιγγοντας

προφεσερ Σορον

Ένα παιχνίδι γιά νά τό παίζετε όλο τό καλοκαίρι

Πιάνετε μιά σφήγκα. Προσέξτε μιά όμορφη καί γεμάτη ύγεία σφήγκα. Μέ μεγάλη προσοχή γιά νά μήν σᾶς τσιμπήσει τή βάζετε ἀνάποδα (μέ τό κεντρί πρός τά ἔξω) μέσα στήν παλάμη σας. Τή στερεώνετε σ' αὐτήν τήν θέση μέ ἕνα κομμάτι σελοτέιπ. Βεβαιωθῆτε ὅτι τό κεντρί της εἶναι βγαλμένο καί κινεῖται πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις ἐλεύθερα. Τώρα σφίξτε τό χέρι τοῦ πρώτου φίλου πού θά συναντήσετε στόν δρόμο. Ἐκεῖνος γεμάτος χαρά πού θά σᾶς ἔχει συναντήσει δέν πρόκειται νά καταλάβει τίποτα καθώς ἡ σφήγκα θά τόν τσιμπήσει. Ἁπλῶς θά μείνει κατάπληκτος ἀπό τό ξαφνικό πρήξιμο τοῦ χεριοῦ του. Ἀπό αὐτή τή στιγμή τό παιχνίδι ἔχει ἀρχίσει.

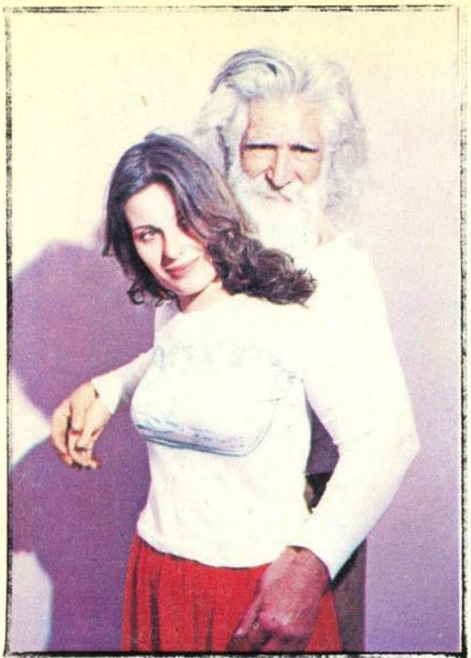
Πρέπει νά πιάνετε κάθε πρωινό καί μιά σφήγκα καί ἀκολουθώντας πάντα τήν ἴδια τακτική θά λέτε στόν φίλο σας καλημέρα σφίγγοντάς του τό χέρι. Ὁ φίλος σας θά βλέπει τό χέρι του νά μεγαλώνει καί νά πρήζετε μέχρι πού θά γίνει πελώριο. Δέν πρόκειται νά καταλάβει τίποτα ἀλλά θά ἀρχίσει νά ἀνησυχεῖ καί θά χάσει τελείως τό γέλιο του. Οἱ καλύτεροι γιατροί δέν πρόκειται νά βροῦνε τή μυστηριώδη ἀσθένειά του.

Σέ περίπτωση πού ὁ φίλος σας χάσει τή δουλειά του ἐσεῖς κερδίζετε 500 βαθμούς, σέ περίπτωση πού ἡ γυναίκα του πιστέψει ὅτι ἔχει κολλήσει κάποιο ἀφροδίσιο καί τόν ἐγκαταλείψει τότε ἐσεῖς κερδίζετε 1000 βαθμούς κ.τ.λ. Τούς πιό πολλούς βαθμούς θά τούς κερδίσετε ἐάν κάποιο πρωινό καθώς τοῦ σφίγγετε τό χέρι διαπιστώσετε ὅτι ὄχι μόνο εἶναι πιό κρύο ἀπό κάθε ἄλλη φορά ἀλλά ὅτι κουνώντας τον μπρός - πίσω ἐκεῖνος κρέμεται στόν ἀέρα ἀπό ἕνα σκοινί.

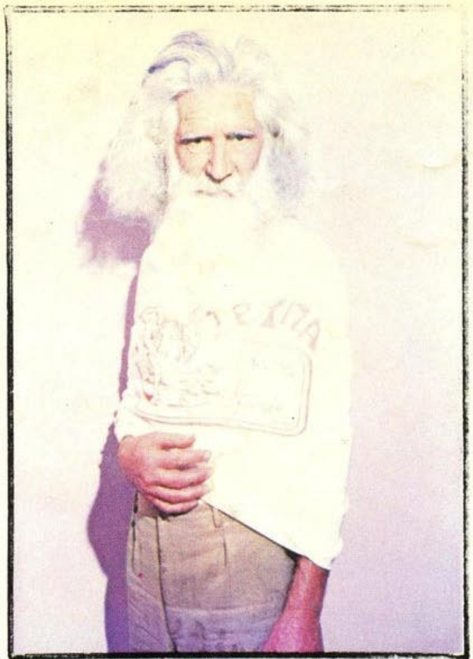
Βεβαίως εἶναι πολύ κρίμα γιά ἐκεῖνον. Γιατί ἄν εἶχε κάνει ὑπομονή μέ τό βαβά του ἕνα μήνα ἀκόμη θά εἶχε γίνει περδίκι. Αὐτό μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀνυπομονησία εἶναι ἕνα ἀπό τά χειρότερα ἐλαττώματα.

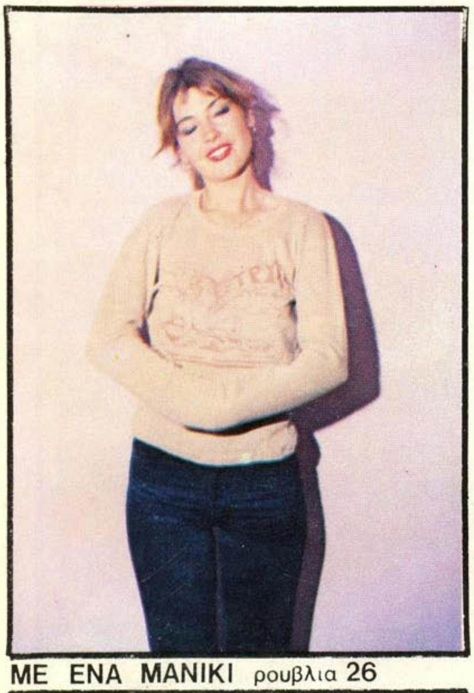
ΓΙΑ ΔΥΟ £28

ΧΩΡΙΣ ΜΑΝΙΚΙΑ γροσια 15

ΜΕ ΤΡΥΠΕΣ $ 48

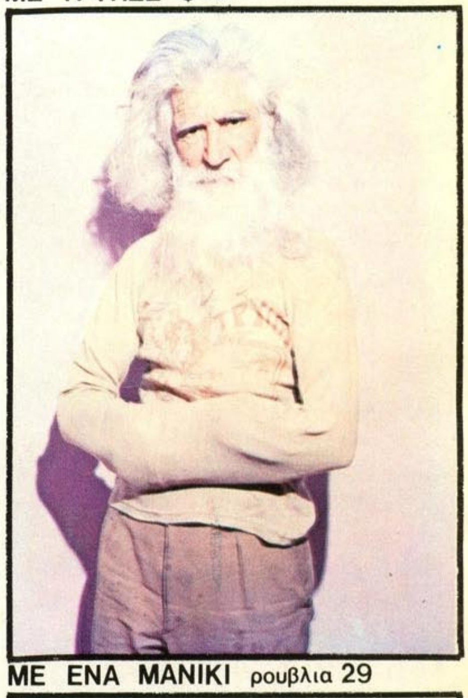

ΜΕ ΕΝΑ ΜΑΝΙΚΙ ρουβλια 26

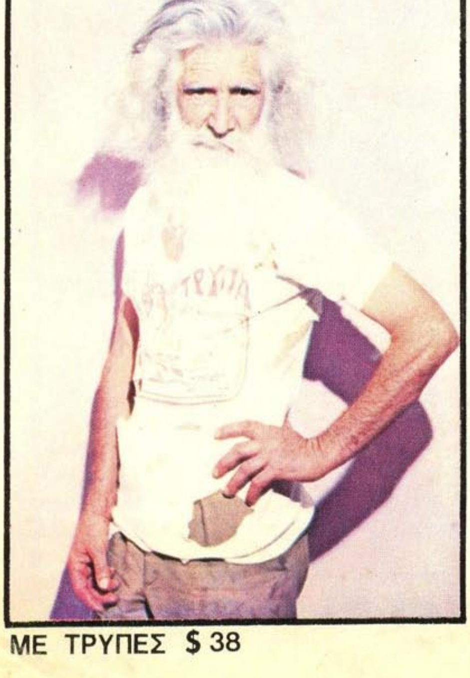
SUPER ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΤΑ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙΑ

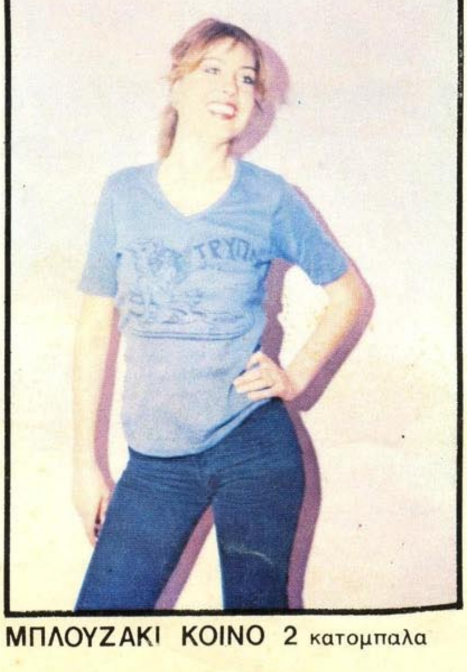
ΤΗΣ ΤΡΥΠΑΣ

ΜΕ ΕΝΑ ΜΑΝΙΚΙ ρουβλια 29

ΜΕ ΤΡΥΠΕΣ $ 38

ΜΠΛΟΥΖΑΚΙ ΚΟΙΝΟ 2 κατομπαλα

